

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
اداره تعلیمات تخنیکي و مسلکي
معاونیت امور اکادمیک
ریاست نصاب و تربیه معلم

اساسات دیتابیس

رشته: کمپیوتر ساینس - دیپارتمنت: دیتابیس
صنف ۱۳ - سمستر دوم

سال: ۱۳۹۹ هجری شمسی

شناسنامه کتاب

نام کتاب: اساسات دیتابیس
رشته: کمپیوتر ساینس
تدوین کننده: محمد یاسر حکیمی
همکار تدوین کننده: دیوه خیرخواه بصیری

- کمیته نظارت: ندیمه سحر رئیس اداره تعلیمات تخنیکي و مسلکی
- عبدالحمید اکبر معاون امور اکادمیک اداره تعلیمات تخنیکي و مسلکی
- حبیب الله فلاح رئیس نصاب و تربیه معلم
- عبدالمتین شریفی آمر انکشاف نصاب تعلیمی، ریاست نصاب و تربیه معلم
- روح الله هوتک آمر طبع و نشر کتب درسی، ریاست نصاب و تربیه معلم
- احمد بشیر هیله من مسؤل انکشاف نصاب، پروژه انکشاف مهارت های افغانستان
- محمد زمان پویا کارشناس انکشاف نصاب، پروژه انکشاف مهارت های افغانستان
- علی خیبر یعقوبی سرپرست مدیریت عمومی تألیف کتب درسی، ریاست نصاب و تربیه معلم
- کمیته تصحیح: محمد علی شهاب
- مهدی بهار
- محمد امان هوشمند مدیر عمومی بورد تصحیح کتب درسی و آثار علمی

دیزاین: صمد صبا و سید کاظم کاظمی
سال چاپ: ۱۳۹۹ هجری شمسی
تیراژ: ۱۰۰۰
چاپ: اول
وبسایت: www.tveta.gov.af
ایمیل: info@tveta.gov.af

حق چاپ برای اداره تعلیمات تخنیکي و مسلکی محفوظ است.

سرود ملی

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو، د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو، د تاجکو
ورسره عرب، ګوجر دي	پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل ځلیري	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وی جاویدان
نوم د حق مودی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

پیام اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي

استادان نهایت گرامی و محصلان ارجمند!

تربیت نیروی بشری ماهر، متخصص و کارآمد از عوامل کلیدی و انکارناپذیر در توسعه اقتصادی و اجتماعی هر کشور محسوب می‌گردد و هر نوع سرمایه‌گذاری بزرگ در بخش‌های مختلف اقتصادی نیازمند به پلان‌گذاری و سرمایه‌گذاری در بخش نیروی بشری و توسعه منابع این نیرو می‌باشد. بر مبنای این اصل و بر اساس فرمان شماره ۱۱ مقام عالی ریاست جمهوری اسلامی افغانستان به تاریخ ۱۳۹۷/۲/۱ اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي از بدنه وزارت معارف مجزا و فصل جدیدی در بخش عرضه خدمات آموزشی در کشور گشوده شد. اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي به‌عنوان متولی و مجری آموزش‌های تخریکي و مسلکي در کشور محسوب می‌شود که در چارچوب استراتژی ۵ ساله خویش دارای چهار اولویت مهم که عبارت‌اند از افزایش دسترسی عادلانه و مساویانه فراگیران آموزش‌های تخریکي و مسلکي در سطح کشور، بهبود کیفیت در ارائه خدمات آموزشی، یادگیری مادام‌العمر و پیوسته و ارائه آموزش نظری و عملی مهارت‌ها به‌طور شفاف، کم‌هزینه و مؤثر که بتواند نیاز بازار کار و محصلان را در سطح محلی، ملی و بین‌المللی برآورده کند، می‌باشد. این اداره که فراگیرترین نظام تعلیمی کشور در بخش تعلیمات تخریکي و مسلکي است، تلاش می‌کند تا در حیطه وظایف و صلاحیت خود زمینه دستیابی به هدف‌های تعیین‌شده را ممکن سازد و جهت رفع نیاز بازار کار، فعالیت‌های خویش را توسعه دهد.

نظام اجتماعی و طرز زندگی در افغانستان مطابق به احکام دین مقدس اسلام و رعایت تمامی قوانین مشروع و معقول انسانی عیار است. اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي جمهوری اسلامی افغانستان نیز با ایجاد زمینه‌های لازم برای تعلیم و تربیت جوانان و نوجوانان مستعد و علاقه‌مند به حرفه‌آموزی، ارتقای مهارت‌های شغلی در سطوح مختلف مهارتی، تربیت کادرهای مسلکي و حرفوی و ظرفیت‌سازی تخصصی از طریق انگشاف و ایجاد مکاتب و انستیتوت‌های تخریکي و مسلکي در سطح کشور با رویکرد ارزش‌های اسلامی و اخلاقی فعالیت می‌نماید.

فلذا جهت نیل به اهداف عالی این اداره که همانا تربیه افراد ماهر و توسعه نیروی بشری در کشور می‌باشد؛ داشتن نصاب تعلیمی بر وفق نیاز بازار کار امر حتمی و ضروری بوده و کتاب درسی یکی از ارکان مهم فرایند آموزش‌های تخریکي و مسلکي محسوب می‌شود، پس باید همگام با تحولات و پیشرفت‌های علمی نوین و مطابق نیازمندی‌های جامعه و بازار کار تألیف و تدوین گردد و دارای چنان ظرافتی باشد که بتواند آموزه‌های دینی و اخلاقی را توأم با دست‌آوردهای علوم جدید با روش‌های نوین به محصلان انتقال دهد. کتابی را که اکنون در اختیاردارید، بر اساس همین ویژگی‌ها تهیه و تدوین گردیده است.

بدین‌وسیله، صمیمانه آرزو مندیم که آموزگاران خوب، متعهد و دلسوز کشور با خلوص نیت، رسالت اسلامی و ملی خویش را ادا نموده و نوجوانان و جوانان کشور را به‌سوی قله‌های رفیع دانش و مهارت‌های مسلکي رهنمایی نمایند و از محصلان گرامی نیز می‌خواهیم که از این کتاب به‌درستی استفاده نموده، در حفظ و نگهداشت آن سعی بلیغ به خرج دهند. همچنان از مؤلفان، استادان، محصلان و اولیای محترم محصلان تقاضا می‌شود نظریات و پیشنهادات خود را در مورد این کتاب از نظر محتوا، ویرایش، چاپ، اشتباهات املائی، انشایی و تاپی عنوانی اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي کتباً ارسال نموده، امتنان بخشند.

در پایان لازم می‌دانیم در جنب امتنان از مؤلفان، تدوین‌کنندگان، مترجمان، مصححان و تدقیق‌کنندگان نصاب تعلیمات تخریکي و مسلکي از تمامی نهادهای ملی و بین‌المللی که در تهیه، تدوین، طبع و توزیع کتب درسی زحمت‌کشیده و همکاری نموده‌اند، قدردانی و تشکر نمایم.

ندیمه سحر

رئیس اداره تعلیمات تخریکي و مسلکي جمهوری اسلامی افغانستان

فهرست

عنوان	صفحه
.....مقدمه	ح
فصل اول: معرفی دیتابیس (DATABASE CONCEPT)	۱
.....تاریخچه دیتابیس	۱.۱
.....دیتابیس چیست	۱.۲
.....موارد استفاده دیتابیس	۱.۳
.....مراحل ساخت دیتابیس	۱.۴
.....سیستم دیتابیس (DATABASE SYSTEM)	۱.۵
.....اطلاعات (DATA)	۱.۵.۱
.....سخت افزار (HARDWARE)	۱.۵.۲
.....نرم افزار (SOFTWARE)	۱.۵.۳
.....استفاده کننده ها (USERS)	۱.۵.۴
.....سیستم مدیریت دیتابیس (DATABASE MANAGEMENT SYSTEM)	۱.۶
.....وظایف DBMS	۱.۶.۱
.....مقایسه سیستم مدیریت فایل با سیستم مدیریت دیتابیس	۱.۷
فصل دوم: معرفی مدل های دیتابیس (DATABASE MODELING CONCEPTS)	۱۶
.....مدل های دیتابیس (DATABASE MODELING)	۲.۱
.....مدل سلسه مراتبی (HIERARCHICAL DATABASE MODEL)	۲.۱.۱
.....مدل رابطه یی (RELATIONAL MODEL)	۲.۱.۲
.....مدل شبکه یی (NETWORK MODEL)	۲.۱.۳
.....مدل شی-رابطه یی (OBJECT-RELATIONAL MODEL)	۲.۱.۴
.....مدل شی-گرا (OBJECT-ORIENTED DATABASE MODEL)	۲.۱.۵
فصل سوم: معرفی جدول های دیتابیس (DATABASE TABLES)	۲۷
.....جدول (TABLE)	۳.۱
.....سطر (ROW)	۳.۱.۱
.....ستون (COLUMN)	۳.۱.۲
.....نوعیت اطلاعات (DATA TYPE)	۳.۲
.....نوع عددی (NUMBER TYPE)	۳.۲.۱
.....نوع تاریخ و زمان (DATE AND TIME)	۳.۲.۲
.....کلید و انواع آن (KEYS)	۳.۳
.....ابر کلید (SUPER-KEY S.K)	۳.۳.۱
.....کلید کاندید (CANDIDATE-KEY C.K)	۳.۳.۲
.....کلید اصلی (PRIMARY-KEY P.K)	۳.۳.۳
.....کلید فرعی (ALTERNATE-KEY A.K)	۳.۳.۴
.....کلید جانشین (SURROGATE KEY S.K)	۳.۳.۵
.....کلید خارجی (FOREIGN-KEY F.K)	۳.۳.۶
.....محدودیت ها (CONSTRAINTS)	۳.۴
.....ENTITY INTEGRITY CONSTRAINTS	۳.۴.۱
.....REFERENTIAL INTEGRITY CONSTRAINTS	۳.۴.۲

۳۸DOMAIN INTEGRITY CONSTRAINTS	۳.۴.۳
۴۱(RELATIONSHIP CONCEPTS) مفاهیم ارتباطات	فصل چهارم: معرفی ارتباطات
۴۲(RELATIONSHIPS) ارتباطات	۴.۱
۴۲(RECURSIVE RELATIONSHIP) ارتباط بازگشتی	۴.۱.۱
۴۳(BINARY RELATIONSHIP) ارتباط درجه دو	۴.۱.۲
۴۳(TERNARY RELATIONSHIP) ارتباط درجه سه	۴.۱.۳
۴۴(CARDINALITY) حد	۴.۲
۴۵(1:1) ارتباط یک به یک	۴.۲.۱
۴۵(M:1) ارتباط یک به چند	۴.۲.۲
۴۶(M:N) ارتباط چند به چند	۴.۲.۳
۴۷مشارکت اجباری و اختیاری	۴.۲.۴
۵۰(NORMALIZATION) نرمال سازی	فصل پنجم: نرمال سازی
۵۱(FUNCTIONAL DEPENDENCY) وابستگی تابعی	۵.۱
۵۲(TRANSITIVE DEPENDENCY) وابستگی با واسطه	۵.۲
۵۳(NORMALIZATION) نرمال سازی	۵.۳
۵۴شکل های نرمال	۵.۳.۱
۵۵NF(1 NORMAL FORM) ۱ شکل اول نرمال	۵.۳.۲
۵۷NF (2 NORMAL FORM) ۲ شکل دوم نرمال	۵.۳.۳
۵۹NF (3 NORMAL FORM) ۳ شکل سوم نرمال	۵.۳.۴
۶۰BCNF (BOYCE-CODE NORMAL FORM) شکل بویس کد نرمال	۵.۳.۵
۶۰NF(4 NORMAL FORM) ۴ شکل چهارم نرمال	۵.۳.۶
۶۳(ER DIAGRAM) نمودار ER	فصل ششم: نمودار ER
۶۴ER(ENTITY RELATIONSHIP) مدل	۶.۱
۶۴ER DIAGRAM جدول در	۶.۱.۱
۶۵(DEPENDENT AND INDEPENDENT TABLE) جدول مستقل و وابسته	۶.۱.۲
۶۶(ATTRIBUTE) صفت	۶.۲
۶۶(TYPES OF ATTRIBUTES) انواع صفت	۶.۳
۶۶(SIMPLE AND COMPOSITE ATTRIBUTES) صفت ساده و مرکب	۶.۳.۱
۶۷(SINGLE VALUE AND MULTI VALUE) صفت یک مقداری و چند مقداری	۶.۳.۲
۶۷(IDENTIFIABLE AND NON IDENTIFIABLE ATTRIBUTES) صفت کلید و غیر کلید	۶.۳.۳
۶۸(NULL AND NOT NULL ATTRIBUTES) صفت هیچ مقدار پذیر یا هیچ مقدار ناپذیر	۶.۳.۴
۶۹صفت ذخیره شده و مشتق	۶.۳.۵
۶۹(RELATION) ارتباط	۶.۴
۷۰(RELATIONSHIP NATURE) ماهیت ارتباط	۶.۴.۱
۷۱(CARDINALITY) حد ارتباط	۶.۴.۲
۷۱شرکت اجباری و اختیاری در ارتباط	۶.۴.۳
۷۲ارتباط IS-A (هست یک)	۶.۴.۴
۷۳پروژه رسم ER دیاگرام سیستم دانشگاه	۶.۵
۷۶تبدیل ER دیاگرام به دیتابیس	۶.۶
۸۶منابع و مأخذ	

کمپیوتر اساساً یک نوع ماشین الکترونیکی است که معلومات را در خود ذخیره می‌کند و با استفاده از این معلومات ذخیره‌شده، کارهای بی‌نهایت عمده را در اندک زمان بر طبق هدایاتی که به او داده می‌شود، به انجام می‌رساند. باید دانست که این دستگاه عام‌المنفعهٔ تخنیک‌ی یا به اصطلاح کمپیوتر، یک ماشین ساده نیست، بلکه نتیجهٔ سال‌ها و قرن‌ها پژوهش‌های علمی می‌باشد که دانش‌مندان تحقیقات و پژوهش‌های خود را یکی بعد از دیگری به دسترس دانش‌مندان و پژوهش‌گران نسل‌های مابعد خویش قرار داده‌اند تا بالاخره این اعجوبهٔ عالم را به میان آورده‌اند.

دانشی که همهٔ این مطالعات و تحقیقات علمی را انجام داده و هنوز هم مطالعات خویش را در راه پیشرفت و انکشاف بیش‌تر این اعجوبهٔ معاصر ادامه می‌دهد و حتا عصری به نام عصر کمپیوتر را برای خویش اختصاص داده است، به نام دانش کمپیوتر یا Computer Science یاد می‌شود.

این علم دلچسپ و عام‌المنفعه که هر نوع موضوعات تخنیک‌ی و اوپراتیفی پیشرفت‌ها و انکشافات معاصر را به سرعت سرسام‌آوری تحلیل، مطالعه و تدقیق می‌نماید، از سه خصوصیت ممتاز برخوردار است:

۱. این دانش به سرعت انکشاف نموده و انکشاف آن به سرعت ادامه دارد.
 ۲. صورت استفاده از این دانش ساحةٔ بی‌نهایت وسیع را در تمام امور زندگی معاصر احتواء می‌نماید.
 ۳. کسب و آموزش این دانش برای هرنوع استعداد فکری و دارندگان عقل سلیم میسر است.
- ولی باید متوجه بود که آموزش این دانش کار پیگیر و مطالعهٔ دوامدار را توصیه می‌نماید. به طور خاص، استفاده و دانستن تکنالوژی دیتابیس، امروز یک جزء مهم اکثر امور زندگی را تشکیل می‌دهد. دیتابیس‌ها در بسیاری موارد استفاده می‌شوند؛ به طور مثال، در قسمت تجارت از طریق اینترنت (E-Commerce)، پیدانمودن اشیای مورد نیاز، پیدانمودن کتاب‌ها در کتابخانه‌ها به صورت Online و یا Offline، پیدانمودن وظیفه، اشخاص و دیگر ضروریات از طریق شبکه‌های محلی، ملی و بین‌المللی، دیتابیس‌ها به طور وسیع استفاده می‌شوند.

دیتابیس‌ها توسط هزاران شرکت بزرگ و کوچک و میلیون‌ها فرد به سطح بین‌المللی استفاده می‌شوند. یک سروی، تعداد دیتابیس‌های فعال در سال 2002 به سطح تمام جهان را اضافه از 10 میلیون نشان می‌دهد.

در این نوت، علم دیتابیس به صورت عمومی توضیح و جهت تدریس آماده شده است و هم‌چنان کوشش زیاد به عمل آمده است تا مفهوم دیتابیس، تکنالوژی دیتابیس و تخنیک‌هایی که توسط آن‌ها دیزاین و استفادهٔ دیتابیس صورت می‌گیرد، توضیح شود.

هدف کلی کتاب

آشنایی با دیتابیس، مدل ها، جدول ها، ارتباطات، نارمل سازی و ER Diagram.

فصل اول

معرفی دیتابیس (Database Concept)

هدف کلی: آشنایی محصلان با دیتابیس

اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. دیتابیس را تعریف کنند.
۲. موارد استفاده دیتابیس را بیان دارند.
۳. دیتابیس سیستم را تشریح کنند.
۴. سیستم مدیریت دیتابیس را تشریح کنند.
۵. سیستم مدیریت فایل و سیستم مدیریت دیتابیس را از هم تفکیک کرده بتوانند.

در این فصل معرفی دیتابیس، سیستم دیتابیس، سیستم مدیریت دیتابیس و مقایسه سیستم مدیریت فایل و سیستم مدیریت دیتابیس را مورد بحث قرار می‌دهیم تا هدف و طرز استفاده از دیتابیس واضح گردد.

۱.۱ تاریخچه دیتابیس

مفهوم دیتابیس از دهه ۱۹۶۰ برای کاهش مشکلات فزاینده در طراحی، ساخت و نگهداشت سیستم‌های اطلاعاتی معمولاً با تعداد زیادی استفاده‌کننده و هم‌زمان با تعداد زیادی اطلاعات ایجاد شده‌است. این مفهوم به همراه مفهوم سیستم‌های مدیریت دیتابیس که استفاده مؤثر و کارا به دیتابیس را ممکن می‌سازد، رشد کرده است.

اولین استفاده اصطلاح دیتابیس به سال ۱۹۶۳ باز می‌گردد؛ یعنی زمانی که شرکت System Development Corporation مسئولیت اجرای یک طرح به نام «توسعه و مدیریت محاسباتی یک دیتابیس مرکزی» را بر عهده گرفت. دیتابیس به عنوان یک واژه واحد در اوایل دهه ۷۰ در اروپا و در اواخر دهه ۷۰ در اخبار معتبر آمریکایی به کار رفت.

اولین سیستم مدیریت دیتابیس در دهه ۶۰ گسترش یافت. از پیش‌گامان این شاخه چارلز بکمن می‌باشد. مقالات بکمن این را نشان داد که فرضیات او کاربرد بسیار مؤثرتری برای دسترسی به وسایل ذخیره‌سازی را مهیا می‌کند. در آن زمان‌ها پروسس اطلاعات بر پایه کارت‌های مقناطیسی و نوارهای مقناطیسی بود که پروسس سریع اطلاعات را مهیا می‌کرد. دو نوع مدل اطلاعاتی در آن زمان ایجاد شد: یکی CODASYL بود که موجب توسعه مدل شبکه‌یی گردید که آن هم ریشه در نظریات بکمن داشت و دوم مدل سلسله مراتبی که توسط North American Rockwell ایجاد شد و بعداً با اقتباس از آن شرکت IBM محصول IMS را تولید نمود.

مدل رابطه‌یی توسط E. F. Codd در سال ۱۹۷۰ ارائه شد. او مدل‌های موجود را مورد انتقاد قرار می‌داد. برای مدتی نسبتاً طولانی این مدل در مجامع علمی مورد تایید بود. اولین محصول موفق برای کامپیوترهای خورد dBASE بود که برای سیستم‌عامل‌های CP/M و PC-DOS/MS-DOS ساخته شد. در جریان سال ۱۹۸۰ پژوهش بر روی دیتابیس مدل توزیع‌شده و ماشین‌های دیتابیس (Database Machine) متمرکز شد، اما تأثیر کمی بر بازار گذاشت. در سال ۱۹۹۰ توجه به طرف مدل شی‌گرا جلب گردید. این مدل جهت کنترل اطلاعات مرکب به سادگی بر روی دیتابیس خاص، مهندسی اطلاعات (شامل مهندسی نرم‌افزار منابع) و اطلاعات با نوعیت‌های مختلف کار می‌کرد.

در سال ۲۰۰۰ میلادی نوآوری تازه‌یی رخ داد و مدل اکس ام ال (XML) به وجود آمد. هدف این مدل از بین بردن تفاوت بین مستندات و اطلاعات است و کمک می‌کند که منابع اطلاعاتی در کنار هم قرار گیرند.

۱.۲ دیتابیس چیست

دیتابیس (Database) به مجموعه‌یی از اطلاعات با ساختار منظم گفته می‌شود. این اطلاعات معمولاً به شکلی که برای کمپیوتر قابل خواندن و قابل دسترسی باشند، ذخیره می‌شوند. به عبارت دیگر، مجموعه‌یی اطلاعات تعریف شده یا سازمان‌دهی شده که به صورت منطقی با هم مرتبط باشند، به نام دیتابیس یاد می‌شود.

به هر چیزی (شیء، شخص، محل و...) که می‌خواهیم در یک سیستم راجع به آن اطلاعاتی را جمع‌آوری، پروسس و نگهداری نمائیم، یک جدول (Entity) گفته می‌شود. تعریف فوق، برداشت اولیه از جدول می‌باشد. مجموعه جدول‌های یک سیستم، ساختار اطلاعاتی آن سیستم را مشخص می‌کند. هر جدول شامل اجزایی است که آن جدول را توصیف می‌کند که به آن‌ها مشخصات و یا (Column) گفته می‌شود. هر جدول بسته به این که در سیستم مورد مطالعه چه میزان اطلاعات راجع به آن می‌خواهیم داشته باشیم، شامل حد اقل یک و یا چند مشخصه خواهد بود. از آن جا که هر جدول راجع به یک موضوع خاص می‌باشد، بنابراین یک ارتباط منطقی بین تمام مشخصات جدول وجود خواهد داشت. در واقع، تمام مشخصات یک جدول توصیف‌کننده آن جدول خواهد بود. برای روشن‌شدن موضوع، لازم است که به نمونه مثال ذیل توجه نمایید:

جدول مشتری شامل مشخصات چون نام مشتری، آدرس مشتری، تلفن مشتری و... است.

جدول سفارش شامل مشخصات شماره سفارش، تاریخ سفارش، نام مشتری، اجناس سفارش‌شده، تعداد اجناس سفارش‌شده و... است.

شکل ۱-۱: نمایش دیتابیس

۱.۳ موارد استفاده دیتابیس

ممکن است برای تان سوال پیش بیاید که اصلاً چرا باید از دیتابیس (Database) استفاده کنیم؟ سوال بسیار خوبی است. ممکن است شما بتوانید مجموعه‌یی از رستوران‌های اطراف تان، شاگردان یک مکتب و... را بدون استفاده از دیتابیس و جدول‌ها، نگهداری کنید، ولی هنگامی که تعداد اقلام شما (رستوران‌ها یا شاگردان)

زیاد می‌شود، دسترسی و جست‌وجو در این اطلاعات بسیار سخت و گاهی غیر ممکن می‌گردد. پس دیتابیس (Database) با استفاده از ساختاربندی منظمی که به اطلاعات ما می‌دهد، باعث می‌شود که اطلاعات ما در بلندمدت، بسیار منظم و یک‌پارچه باشند و دسترسی به آن‌ها نیز بسیار ساده گردد. بنابراین، در پاسخ به این سوال که «چرا باید از دیتابیس استفاده کنیم؟» می‌توانیم بگوییم که دیتابیس (Database) اطلاعات ما را در جدول‌ها قرار می‌دهد. این جدول‌ها، نگهداری اطلاعات را برای ما بسیار ساده و منظم می‌کنند و یک‌پارچگی بسیار خوبی به آن‌ها می‌دهند؛ برای مثال، می‌توان به یک کتابچهٔ تلفن که با نظم خاصی نوشته شده است و دارای سطر و ستون‌های یک‌پارچه می‌باشد، یک دیتابیس گفت.

تا این‌جا، مثال‌ها همه در دنیای واقعی بود. حالا می‌خواهیم دربارهٔ دنیای نرم‌افزارها و کاربرد دیتابیس صحبت کنیم.

یکی از مهم‌ترین جاهایی که دیتابیس (Database) ها به کار می‌روند، نرم‌افزارها هستند. می‌توانیم بگوییم که تقریباً تمام نرم‌افزارها، به وسیلهٔ دیتابیس (Database) قدرت واقعی خود را پیدا می‌کنند و بدون آن هیچ کار خاصی نمی‌توانند انجام دهند؛ برای مثال:

یوتیوب، یک دیتابیس عظیم از فایل‌های ویدئویی دارد.
یک سیستم مدیریت یک کتابخانه، نیاز به دیتابیزی از کتاب‌ها و افرادی که در آن ثبت نام کرده‌اند، دارد.
همین‌طور یک نرم‌افزار مدیریت مکتب، نیاز به دیتابیزی از شاگردان آن مکتب دارد.

تمام مثال‌های فوق، قدرت اصلی خود را از دیتابیس‌ها می‌گیرند. پس کار دیتابیس (Database) در نرم‌افزارها و صفحات اینترنتی این است که مجموعه‌یی از اطلاعات مورد نیاز را در خود ذخیره می‌کنند، سپس آن اطلاعات را به نرم‌افزار تحویل می‌دهند و آن نرم‌افزار یک مجموعه عملیات و پروسس‌هایی با آن اطلاعات انجام می‌دهد.

شکل ۱-۲: استفادهٔ دیتابیس

۱.۴ مراحل ساخت دیتابیس

برای طراحی دیتابیس مراحل ذیل را باید انجام داد:

۱. تجزیه و تحلیل نیازمندی‌ها (Requirement Analysis)
۲. طراحی مفهومی (Logical Design)
۳. طراحی فیزیکی (Physical Design)
۴. پیاده‌سازی (Implementation)
۵. تعمیر و نگهداری (Modification Maintenance)

شکل ۱-۳ مراحل ساخت دیتابیس را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۳: مراحل ساخت دیتابیس

تجزیه و تحلیل نیازمندی‌ها (Requirements of Analysis)

طی این مرحله، جامعیت و عملکرد مورد نظر کاربرد دیتابیس‌ها مشخص می‌گردند. بدین ترتیب، تجزیه و تحلیل نیازمندی‌ها باید جنبه‌های دوگانه کاربرد مورد نظر را مورد توجه قرار دهد؛ یکی نیازمندی‌های اطلاعاتی تنظیمی که دیتابیس‌ها برای آن طراحی و ساخته می‌شود و دیگری نیازمندی‌های پروسس اطلاعات، یعنی نیازمندی برنامه‌هایی که با دیتابیس‌ها در تعامل هستند. این کار به طور معمول با انجام مصاحبه با استفاده‌کننده نهایی مورد نظر و برنامه‌نویس سیستم که از دیتابیس‌های تحت طراحی استفاده خواهند نمود، انجام می‌گیرد. تهیه مستندی به زبان رسمی و یا نیمه‌رسمی که به عنوان اساس برای مراحل بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

طراحی منطقی (Logical Design)

طراحی منطقی مستقل از سیستم می باشد. در این قسمت در مورد تعیین موضوع و صفات آن تصمیم گرفته می شود که پس از آن که طراحی مفهومی تکمیل گردید، طراحی پیاده سازی یا طراحی منطقی می تواند انجام گیرد. در این مرحله، طراحی مفهومی به مدل پیاده سازی سیستم دیتابیس های مورد استفاده تبدیل می گردد.

طراحی فیزیکی (Physical Design)

در این مرحله طراحی مفهومی به مجموعه یی از دستورات SQL برای ایجاد دیتابیس تبدیل گردیده و نهادها¹ (Entity) تبدیل به جدول ها می گردد.

پیاده سازی (Implementation)

در این مرحله نصب DBMS و ایجاد دیتابیس به صورت عملی صورت می گیرد.
اصلاح و نگهداری (Modification and Maintenance)

از زمان اختراع مراحل ساخت دیتابیس تا به امروز مسأله خرابی دیتابیس و رفع خرابی (اصلاح) گریبان گیر بشریت بوده است. در ضمن، همه دست ساخته های بشر نیازمند فعالیت هایی بوده اند تا بتواند در صورت بروز خرابی، مشکل را رفع (اصلاح) نموده، ضمن سرکشی و انجام فعالیت های اغلب ساده، آن ها را در مقابل فرسایش و خرابی های ناشی از استفاده حفاظت نمایند. برای رسیدن به اهداف فوق، نیاز به استفاده از یک مجموعه امکانات از قبیل ابزار، تجهیزات، قطعات، منابع انسانی، فعالیت های اجرائی، فعالیت های نظارتی، مدارک، اطلاعات و... داریم.

۱.۵ سیستم دیتابیس (Database System)

سیستم دیتابیس یک سیستم کامپیوتری برای نگهداری و ثبت اطلاعات است؛ یعنی یک سیستم کامپیوتری که هدف آن ذخیره اطلاعات می باشد و استفاده کننده ها می توانند آن اطلاعات را بازیابی کنند.

یک سیستم دیتابیس از چهار مولفه تشکیل شده است: اطلاعات، سخت افزار، نرم افزار و استفاده کننده ها، که هر کدام از این چهار مولفه را در این جا به طور مختصر مورد بررسی قرار می دهیم.

۱.۵.۱ اطلاعات (Data)

اطلاعات ذخیره شده در دیتابیس سیستم، جزئی اساسی و مهم این سیستم می باشد. هر چیزی که برای یک فرد یا سازمان با ارزش باشد، اطلاعات نامیده می شود. بر اساس استفاده کننده های دیتابیس (Database

Entity1 عبارت از موضوع یا Topic مشخص در دیتابیس که دارای صفات می باشد.

(Users)، سیستم‌های دیتابیس می‌تواند یا یک استفاده‌کننده (Single User) یا چند استفاده‌کننده (Multi User) داشته باشد.

سیستم (Single User)

سیستمی است که در هر لحظه فقط یک نفر می‌تواند از دیتابیس استفاده کند، ولی در (Multi User) در هر لحظه چند نفر می‌توانند از دیتابیس استفاده نمایند. هدف اصلی استفاده سیستم‌های (Multi User) این است که به استفاده‌کننده‌ها اجازه می‌دهد که از آن به عنوان یک سیستم (Single User) استفاده نماید. به طور کلی دیتابیس، به خصوص در سیستم‌های بزرگ هم به صورت مجتمع (Integration) و هم به صورت اشتراکی (Sharing) هستند.

جامعیت (Integration)

دیتابیس مجموعه‌یی از فایل‌های مجزأ است که بخشی از اطلاعات اضافی (Redundancy)، در دیدگاهی مبتنی بر جامعیت از بین آن‌ها حذف شده است. از دیدگاه‌های دیگر، جامعیت به معنای صحت اطلاعات، پیروسی‌ها و پیروی از مقررات سیستم می‌باشد؛ به عنوان مثال، موجودی واقعی حساب‌های بانکی نباید منفی باشد و یا شخص نتواند بیش از موجودی خود از حسابش برداشت کند. از دیدگاه‌های دیگر، نوعی جامعیت به نام (Consistency) هم‌خوانی معروف است و به معنای این است که اقلام اطلاعات در تمام سیستم باهم در تضاد نباشد؛ به عنوان مثال، در نسخه‌یی از فایل بانک، موجودی شخص با نسخه دیگر فایل که معادل آن است، متفاوت نباشد.

اشتراک (Sharing)

اطلاعات موجود در دیتابیس می‌توانند بین استفاده‌کننده‌های مختلف به اشتراک گذاشته شوند و استفاده‌کننده‌ها قادر باشند تا عملیات مختلفی را روی آن‌ها انجام دهند. واضح است که اشتراک حاصل از جامعیت می‌باشد. با جامعیت بخشیدن اطلاعات می‌توان از اطلاعات به طور اشتراکی استفاده کرد که در دیتابیس مشکلی پدید نیاید.

هر استفاده‌کننده فقط بخشی از اطلاعات دیتابیس را مورد استفاده قرار می‌دهد و توسط دیدگاه‌های مختلف با دیتابیس در تعامل است. اگر دیتابیس مشترک نباشد، دیتابیس شخصی یا استفاده‌کننده ویژه نامیده می‌شود.

۱.۵.۲ سخت‌افزار (Hardware)

قطعات سخت‌افزاری سیستم شامل موارد زیر است:

حافظه‌های جانبی (معمولاً دیسک‌ها) که برای ذخیره اطلاعات به کار می‌روند، وسایل I/O، پورت‌های I/O و غیره می‌باشند و هم‌چنان پروسسورهای سخت‌افزار و حافظه‌های اصلی آن‌ها اند که برای پشتیبانی از اجرای نرم‌افزار این سیستم به کار می‌روند.

۱.۵.۳ نرم‌افزار (Software)

بین دیتابیس فیزیکی (مثلاً اطلاعات ذخیره شده) و استفاده‌کننده‌های سیستم، لایه‌یی از نرم‌افزار وجود دارد که سیستم مدیریت دیتابیس یا (DBMS) نام دارد. امکاناتی از قبیل اضافه و حذف فایل‌ها (یا جدول‌ها)، بازیابی اطلاعات از آن‌ها و به‌هنگام‌رسانی اطلاعات این فایل‌ها و جدول‌ها از طریق سیستم مدیریت دیتابیس ارائه می‌شود. یکی از کارهایی که سیستم مدیریت دیتابیس انجام می‌دهد این است که استفاده‌کننده‌ها را از مواجه شدن با جزئیات سخت‌افزاری برحذر می‌دارد.

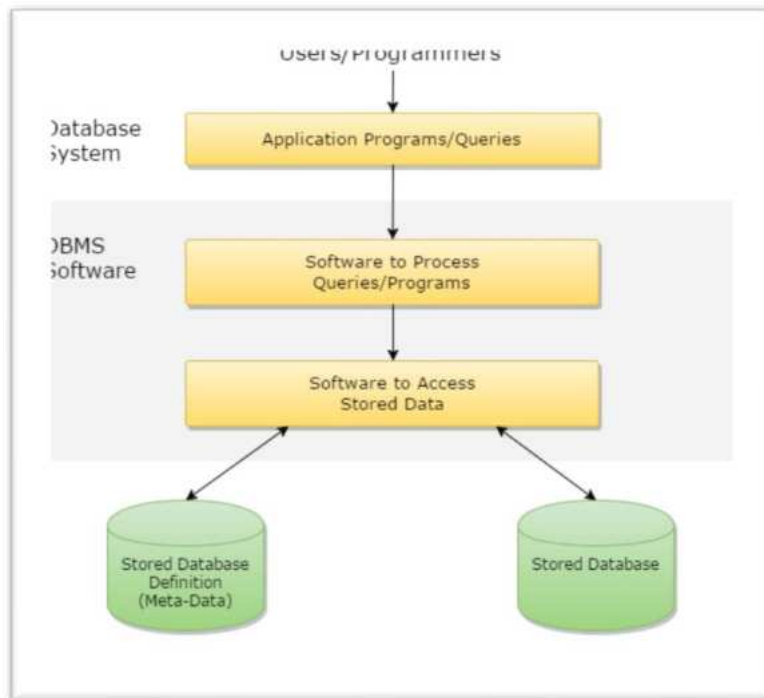
۱.۵.۴ استفاده‌کننده‌ها (Users)

استفاده‌کننده‌های دیتابیس را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد:

دسته اول برنامه‌نویسان کاربردی هستند که مسئول نوشتن برنامه‌های کاربردی دیتابیس اند که به زبان‌های مختلف برنامه‌نویسی می‌کنند. این برنامه‌ها با ارسال درخواست مناسب از طریق DBMS به دیتابیس دسترسی دارند.

دسته دوم استفاده‌کننده‌های نهایی (End Users) هستند که از طریق ایستگاه‌های کاری به سیستم دسترسی دارند. هر استفاده‌کننده می‌تواند از طریق یکی از برنامه‌های کاربردی Online به دیتابیس دسترسی داشته باشند. این استفاده‌کننده‌ها هم‌چنین از طریق واسطی (GUI) که به عنوان بخشی از نرم‌افزار دیتابیس سیستم است، به دیتابیس دسترسی دارند.

سومین دسته از استفاده‌کننده‌ها مدیر (Administrator) دیتابیس (DBA) است که مدیریت دیتابیس را به عهده دارد. شکل ۱-۴ نشان‌دهنده دیتابیس سیستم با مولفه‌های آن می‌باشد.

شکل ۱-۴: محیط دیتابیس سیستم

۱.۶ سیستم مدیریت دیتابیس (Database Management System)

سیستم مدیریت دیتابیس یا DBMS (Database Management System) یک نرم‌افزار کمپیوتری است که با دیتابیس، استفاده‌کننده و سایر برنامه‌ها تعامل و ارتباط برقرار می‌کند و امکان تعریف، ایجاد، به‌روزرسانی، اعمال پرس‌وجو (Query) و به طور کلی مدیریت دیتابیس را فراهم می‌آورد.

اکثر سیستم‌های دیتابیس از مدل رابطه‌یی (Relational) پشتیبانی می‌کنند که به نام RDBMS (Relational Database Management System) یاد می‌شوند و از معروف‌ترین آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. MySQL
۲. Microsoft SQL Server
۳. Oracle
۴. PostgreSQL
۵. Microsoft Access

در بین دیتابیس و استفاده‌کنندگان سیستم به صورت فیزیکی یک طبقه از سافت‌ویر موجود است که سیستم اداره یا مدیریت دیتابیس گفته می‌شود. به عبارت دیگر، DBMS مجموعه‌بی از برنامه‌های کمپیوتری بوده که توسط آن یک دیتابیس ایجاد، اجراء و اداره می‌گردد. DBMS دستورهای را توسط لسان SQL دریافت نموده و آن‌ها را بالای دیتابیس اجراء می‌نماید.

۱.۶.۱ وظایف DBMS

از وظایف برجسته یک DBMS در یک سیستم دیتابیس می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱. ادارهٔ دکشنری اطلاعات (Meta Data)؛
۲. ادارهٔ ذخیرهٔ اطلاعات؛
۳. ایجاد دیتابیس؛
۴. ایجاد جدول‌ها؛
۵. ایجاد ساختمان‌های کمکی؛
۶. خواندن اطلاعات از یک دیتابیس؛
۷. تغییرآوردن در اطلاعات یک دیتابیس؛
۸. حفظ و نگهداری ساختمان‌های داخلی دیتابیس؛
۹. اجرای اوامر؛
۱۰. کنترل Concurrency؛
۱۱. امنیت یا Security؛
۱۲. Backup گیری از دیتابیس.

DBMS مسؤل جابه‌جاسازی اطلاعات در مورد عناصر و ساختمان دیتابیس یعنی (Meta Data) می‌باشد که به نام دکشنری اطلاعات نیز یاد می‌شود. DBMS، دکشنری اطلاعات را جهت پیدانمودن اطلاعات مورد نظر و Relationship‌ها در داخل دیتابیس مورد استفاده قرار می‌دهد؛ یعنی برای پیدانمودن یک Relationship ضرورت به داشتن کد نبوده، بلکه از طریق دکشنری اطلاعات پیدا می‌شود.

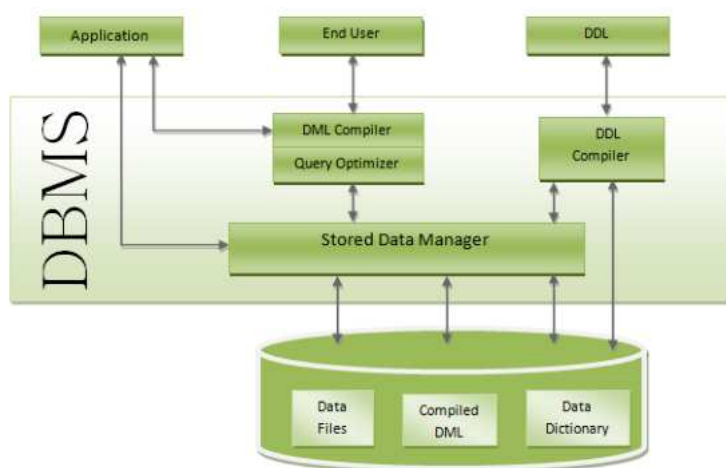
توسط DBMS، یک دیتابیس ایجاد شده و جدول‌ها به آن علاوه شده می‌تواند و همچنان امکان علاوه‌نمودن ساختارهای کمکی چون Index‌ها را نیز فراهم می‌سازد؛ به طور مثال، اگر در یک دیتابیس یک جدول 1000 سطر موجود باشد و یکی از ستون‌های جدول عبارت از Department-Name باشد و ستون متذکره دیپارتمنت اعضای لست‌شده در جدول را مشخص نماید، دفعتهً ضرورت می‌شود تا اطلاعات مشخص‌شدهٔ این جدول نظر به Department-Name پیدا شود. از این‌که دیتابیس مورد نظر بسیار بزرگ می‌باشد، پیدانمودن اطلاعات مورد نظر، فرضاً از دیپارتمنت Accounting، وقت زیاد را در بر خواهد گرفت. بناءً ضرورت می‌افتد تا یک Index برای Department-Name ایجاد شود و نشان دهد که کدام شخص عضو کدام دیپارتمنت است. ایجاد چنین Index‌ها مثال خوبی برای ساختمان‌های کمکی می‌باشد که توسط DBMS ایجاد و اجراء می‌گردد.

از جمله وظایف دیگر DBMS، خواندن و تغییرآوردن در اطلاعات یک دیتابیس است. وظیفهٔ دیگری DBMS عبارت از حفظ و نگهداری ساختمان‌های داخلی دیتابیس می‌باشد؛ به طور مثال، ضرورت می‌افتد تا شکل یا فارمت جدول‌ها و یا دیگر ساختمان‌های کمکی در داخل یک دیتابیس Update شود. جهت اجرای این کار DBMS به صورت اتوماتیک اجراآت نموده و پروسهٔ Update شدن را تکمیل می‌نماید. بسیاری از DBMS‌ها

امکان اجرای بعضی اوامر را به استفاده کننده می دهد که این اوامر در استفاده از دیتابیس یک امر مهم به شمار می رود.

سه وظیفهٔ لست شدهٔ اخیر DBMS ها بیش تر به اداره یا Administration دیتابیس ارتباط می گیرد. DBMS تصادف یا Concurrency را کنترل می نماید؛ به این معنا که کار یک استفاده کننده در عین دیتابیس با کار استفاده کنندهٔ دیگر، تصادف یا تداخل ننماید. هم چنان DBMS وظیفهٔ امنیت (Security) دیتابیس را به عهده دارد؛ به طور مثال، کارکنان هر بخش تنها اجازهٔ کار در یک قسمت معین دیتابیس را دارا می باشد و یا استفاده کنندگان تنها بخش هایی از دیتابیس را می بینند که برای کارهای مربوطهٔ آنان تعیین شده است، در حالی که مدیران یا طراحان دیتابیس قادر به دیدن قسمت های دیگر و تغییر آوردن در آن قسمت ها می باشند.

در اخیر باید افزود که دیتابیس یک سرمایهٔ مهم و پر ارزش خصوصاً برای کمپنی های بزرگ می باشد. پس برای طراحی و کار با دیتابیس باید از دقت زیاد کار گرفته شود، که تا حد ممکن اطلاعات به صورت مکمل در دیتابیس جابه جا گردد. این کار مستقیماً ارتباط می گیرد به رفع مشکلات Hardware و Software؛ سیستمی که DBMS ها تا حد زیاد مانع به وجود آمدن چنین مشکلات می گردد. با مهیا نمودن امکانات وسیع و گرفتن Backup اطلاعات، دقت و صحت کار را تضمین می نماید. در شکل ۱-۵ ساختار سیستم مدیریت دیتابیس و طرز کار آن نمایش داده شده است.

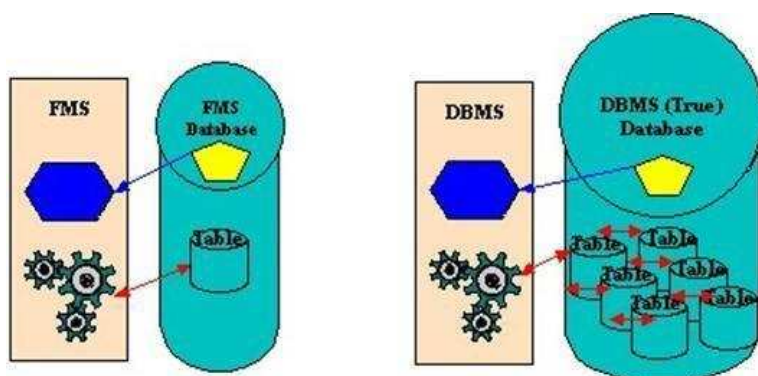

شکل ۱-۵: ساختار DBMS

۱.۷ مقایسهٔ سیستم مدیریت فایل با سیستم مدیریت دیتابیس

یک سیستم مدیریت دیتابیس یا DBMS (Database Management System) ترکیبی از نرم افزار کامپیوتر، سخت افزار و اطلاعاتی است که برای نگهداری الکترونیکی اطلاعات توسط کامپیوتر طراحی شده است. دو حالت سیستم مدیریت دیتابیس، یعنی DBMS ها و FMS ها هستند. به زبان ساده، یک سیستم

مدیریت فایل (FMS (File Management System می‌تواند یک سیستم مدیریت دیتابیس هم باشد که فقط اجازه دسترسی به یک فایل یا جدول منفرد را در یک لحظه به ما می‌دهد. در شکل ۱-۶ طرز ذخیره اطلاعات در سیستم مدیریت فایل و سیستم مدیریت دیتابیس نمایش داده شده است.

شکل ۱-۶: طرز ذخیره اطلاعات

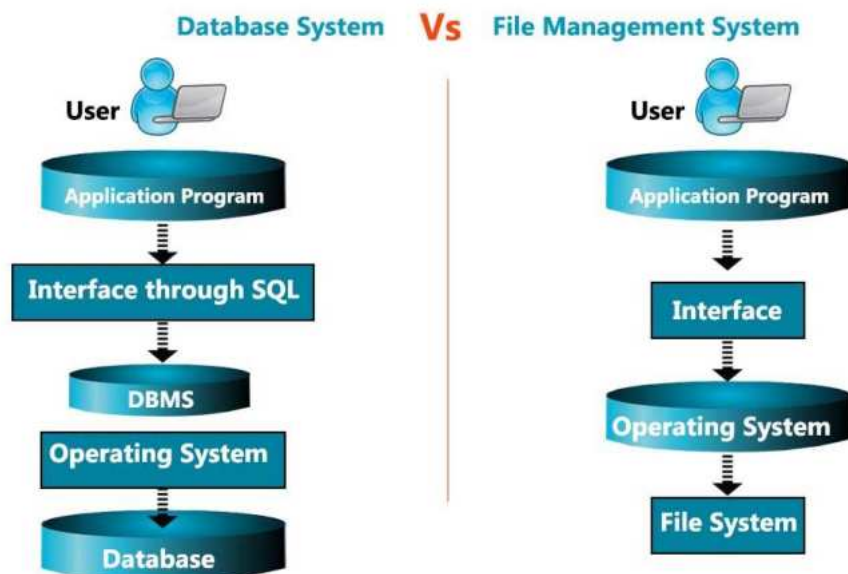
در سیستم‌های مدیریت فایل، فایل‌ها هیچ رابطه‌یی با یکدیگر ندارند و در واقع اجداد همین سیستم‌های دیتابیزی هستند که دسترسی هم‌زمان به چند فایل یا جدول را ممکن می‌نمایند.

جدول ۱-۱: فواید و نواقص سیستم مدیریت فایل

فواید	نواقص
آسان بودن استفاده	به طور معمول امکان استفاده هم‌زمان چند استفاده‌کننده را ندارد.
قیمت ارزان	برای دیتابیس‌های کوچک‌تر مناسب است.
نیازهای اغلب استفاده‌کننده‌های خانگی یا تجاری کوچک را برآورده می‌کند.	امکانات محدود، مثلاً امکان معاملات پیچیده یا بازیابی و ... را ندارد.
FMS ها معمولاً همراه سیستم عامل کامپیوترهای شخصی ارایه می‌شوند.	اطلاعات غیر متمرکز
مناسب برای نرم‌افزارهای دیتابیزی دستگاه‌های کوچک	مشکلات تکرار یا عدم جامعیت (Integrity) اطلاعات

جدول ۱-۲: فواید و نواقص سیستم مدیریت دیتاب

فواید	نواقص
انعطاف بیش‌تر	سختی در یادگیری
مناسب برای دیتابیس‌های بزرگ‌تر	پکیج مجزا از سیستم‌عامل
قدرت پروسس بالاتر	سرعت پروسس پایین‌تر
نیازهای اغلب سازمان‌های متوسط یا کوچک را پوشش می‌دهد.	به مدیر سیستم‌های با تجربه نیاز دارد.
امکان ذخیره‌سازی همهٔ اطلاعات مربوط	قیمت بالا
امکان مشاهدهٔ کارهای انجام‌شدهٔ سیستم توسط استفاده‌کننده	
اطمینان از صحت و جامعیت اطلاعات از طریق مدیریت معاملات (ACID test = Atomicity, Consistency, Isolation,) (Durability)	
امکان دسترسی هم‌زمان توسط چند استفاده‌کننده	
الزام به رعایت دقیق شرایط و ضوابط طراحی برای فارمت اطلاعات و ساختار آن‌ها	
امکانات Backup گیری و بازسازی و ترمیم مستقل از سیستم‌عامل	
امنیت پیشرفته‌تر	

شکل ۷-۱: مقایسهٔ سیستم مدیریت فایل و سیستم مدیریت دیتابیس

دیتابیس در مفهوم عام آن، به مجموعه‌یی از اطلاعات با ساختار منظم و سازمان‌یافته گفته می‌شود. در این مفهوم، ذخیره‌سازی ساده اطلاعات در یک فایل را نیز می‌توان نوعی از دیتابیس دانست، اما در مفهوم خاص، منظور از دیتابیس مجموعه‌یی از این اطلاعات است که به شکلی ذخیره شده که توسط ابزارهای الکترونیکی قابل خواندن و دسترسی است.

سیستم دیتابیس یک سیستم کامپیوتری برای نگهداری و ثبت اطلاعات است که متشکل از اطلاعات، سخت‌افزار، نرم‌افزار و استفاده‌کننده‌های دیتابیس می‌باشد.

سیستم مدیریت دیتابیس یا به طور خلاصه DBMS (Database Management System) مهم‌ترین نرم‌افزار در دیتابیس سیستم است که به عنوان رابط بین دیتابیس، استفاده‌کننده و برنامه‌های کاربردی عمل می‌نماید. تمام فایل‌های دیتابیس فقط در اختیار این نرم‌افزار قرار گرفته و دسترسی به آن‌ها تنها از طریق DBMS امکان‌پذیر است.

سیستم مدیریت دیتابیس توسعه‌یافته سیستم مدیریت فایل است. بخشی از این تکامل همان نیاز به دیتابیس پیچیده‌تری است که سیستم مدیریت فایل امکان آن را ندارد (مانند ارتباطات داخلی بین جدول‌ها). با این وجود هنوز برای دیتابیس یک فایل (یک جدول) نیاز به سیستم مدیریت فایل به عنوان یک ابزار کاربردی داریم. انتخاب یک DBMS برای توسعه دیتابیس‌های رابط‌ی می‌تواند هزینه بر باشد.

سوالات و فعالیتهای فصل اول

۱. دیتابیس چیست؟
۲. موارد استفاده دیتابیس را بیان دارید.
۳. دیتابیس سیستم چیست؟
۴. مولفه‌های شامل دیتابیس سیستم را بیان دارید.
۵. سیستم مدیریت فایل و سیستم مدیریت دیتابیس را از هم تفکیک نمایید.
۶. فواید و نواقص سیستم مدیریت فایل را بیان دارید.
۷. فواید و نواقص سیستم مدیریت دیتابیس را بیان دارید.
۸. سیستم مدیریت دیتابیس را تعریف نمایید.
۹. وظایف عمده سیستم مدیریت دیتابیس را بیان دارید.
۱۰. استفاده دیتابیس از کدام مشکلات ذخیره‌سازی اطلاعات جلوگیری می‌کند؟

فعالیت‌ها

۱. مورد استفاده دیتابیس را در یک مثال واضح سازید. (انفرادی)
۲. در مورد نحوه کارکرد سیستم مدیریت دیتابیس معلومات ارائه نمایید. (گروپی)

فصل دوم

معرفی مدل‌های دیتابیس (Database Modeling Concepts)

هدف کلی: آشنایی محصلان با مدل‌های دیتابیس.

اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. مدل‌های دیتابیس را توضیح دهند.
۲. انواع مدل‌های دیتابیس را نام ببرند.
۳. تفاوت مدل‌های دیتابیس را بفهمند.

در این فصل مدل‌های دیتابیس را معرفی می‌نماییم و هم‌چنان انواع مختلفی چون مدل سلسله‌مراتبی، مدل رابطه‌یی، مدل شبکه‌یی، مدل شی-رابطه و مدل شی‌گرا را شرح می‌دهیم تا تفاوت بین انواع مختلف مدل‌های دیتابیس واضح گردد. از این‌که مدل رابطه‌یی یکی از پرکاربردترین مدل‌ها است، بناءً در این فصل به تشریح بیش‌تر این مدل می‌پردازیم.

۲.۱ مدل‌های دیتابیس (Database Modeling)

مدل اطلاعات زیربنای ساختاری دیتابیس را مشخص می‌کند و شامل مجموعه‌یی از اشیای مرتبط به هم و عمل‌گرها است که توسط سیستم مدیریت دیتابیس یا DBMS مورد پشتیبانی واقع می‌شود و هدف از وجود آن درک اطلاعات در دیتابیس می‌باشد.

مدل‌های دیتابیس نشان‌دهنده ساختار منطقی دیتابیس می‌باشد که شامل ارتباطات، محدودیت‌ها و طرز ذخیره و بازیابی اطلاعات است.

مدل‌های دیتابیس به سه گروه اصلی تقسیم می‌شوند:

مدل‌های منطقی مبتنی بر اشیاء (Object Based Data Model)
مدل‌های منطقی مبتنی بر سطرها (Record Based Data Model)
مدل‌های فیزیکی (Physical Data Model)

انواع مدل‌های دیتابیس (Types of Database Model)

مدل‌های دیتابیس انواع زیاد دارد که مشهورترین آن‌ها قرار ذیل می‌باشند:

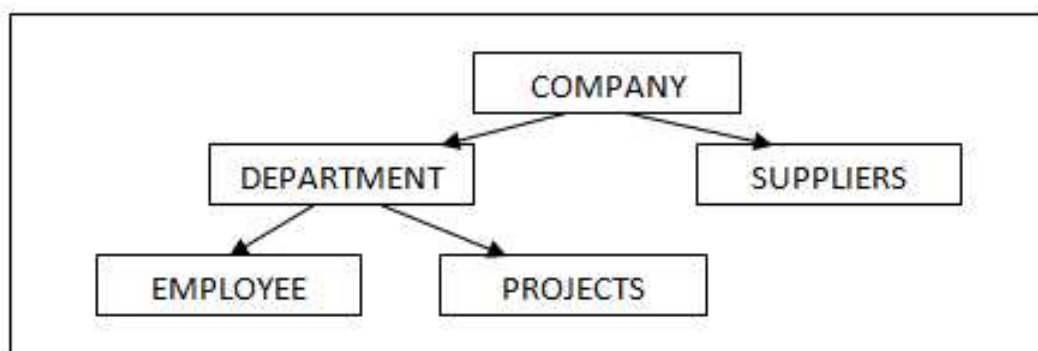
- مدل سلسله‌مراتبی (Hierarchical Database Model)
- مدل رابطه‌یی (Relational Model)
- مدل شبکه‌یی (Network Model)
- مدل شی-رابطه (Object-Relational Model)
- مدل شی‌گرا (Object-Oriented Database Model)

مدل سلسله‌مراتبی، مدل رابطه‌یی و مدل شبکه‌یی شامل گروهی مدل‌های منطقی مبتنی بر رکوردها (Record Based Data Model) بوده و مدل شی‌گرا و مدل شی-رابطه شامل گروهی مدل‌های منطقی مبتنی بر اشیاء (Object Based Data Model) می‌باشد. مدل‌های فیزیکی که برای توصیف اطلاعات در پایین‌ترین سطح به کار می‌رود، برای حفظ اطلاعات در کامپیوتر است و دارای اطلاعاتی در مورد ساختار رکوردها، ترتیب رکوردها و دستیابی رکوردها می‌باشد.

۲.۱.۱ مدل سلسله‌مراتبی (Hierarchical Database Model)

این مدل قدیمی‌ترین مدل اطلاعات برای دیتابیس در سطح انتزاع (Conceptual Level) است. این مدل از این جهت که اطلاعات و ارتباط میان آن‌ها به وسیلهٔ رکوردها و پیوندها نشان داده می‌شود، همانند مدل شبکه‌یی است؛ با این تفاوت که در مدل سلسله‌مراتبی اطلاعات و ارتباط بین آن‌ها به کمک یک درخت قابل نمایش است. این درخت، مودلی است که یک ریشه دارد و دوران در آن وجود ندارد. بین هر دو گره (Node) یک رابطه وجود دارد و هر گره پدر (Parent) می‌تواند دارای یک یا چند فرزند (Child) باشد ولی هر فرزند تنها دارای یک پدر است. این مدل عمل‌گرهای ذخیره و بازیابی ساده دارد و دارای محیط انتزاعی مسطحی نیست. شکل ۱-۲ یک نمونه از مدل سلسله‌مراتبی می‌باشد.

این مدل ابتداء در دههٔ 60 و 70 توسط شرکت IBM استفاده می‌شد ولی امروزه کم‌تر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

شکل ۱-۲: مدل سلسله‌مراتبی

فواید

۱. سرعت دستیابی بالا به حجم عظیم اطلاعات؛
۲. ساده‌بودن ساختار.

نواقص

۱. عدم امکان جست‌وجو در فیلدهای غیر توصیفی که در صورت نیاز باید دیتابیس بازسازی شود و نیز دامنهٔ تمام پرسش‌ها از قبل باید معلوم باشد؛
۲. مشکل‌بودن اصلاح ارتباط اطلاعات؛
۳. کارایی کم بازیابی اطلاعات به علت نیاز به پیمودن سلسله‌مراتب برای دستیابی به اطلاعات واقع در سطوح پایین درخت؛
۴. غیر قابل انعطاف‌بودن؛

۵. عدم امکان وجود چند گره پدر؛
۶. عدم توافق در کاربردهای GIS؛
۷. افزونی اطلاعات.

۲.۱.۲ مودل رابطه‌یی (Relational Model)

در این مودل، دیتابیس از چندین جدول تشکیل شده است. جدول ساختاری است که از چند ستون و تعدادی سطر تشکیل یافته است. این در حالی است که ستون‌ها بیان‌گر صفات خاصه از یک نوع جدول یا شی و سطرها نیز نمایان‌گر نمونه‌یی از آن شی است. برخی خصوصیات مودل رابطه‌یی عبارت‌اند از عمل‌گرهای ذخیره و بازیابی ساده و رویه پاسخ‌گویی واحد برای پرس‌وجوها. در ضمن، اطلاعات و ارتباطات بین آن‌ها در این مودل، با مکانیزم خاص به نام سطر نشان داده شده‌اند.

مودل رابطه‌یی دیتابیس‌ها برای بار اول توسط محقق آمریکایی (E. F. Codd) در شرکت IBM در سال 1985 پیشنهاد گردید. بعد از گذشت مدتی در سال 1985 همین شخص قانون 13 فقره‌یی (1+12) مودل رابطه‌یی را پیش‌کش نمود که این قانون تا به امروز عملی بوده و استفاده می‌شود.

در پایین، لیست مکمل قانون (E. F. Codd) همراه با نام‌های اصلی (Original) هر بند و توضیح آن‌ها ذکر شده است.

۱. اساس (Foundation): در مودل رابطه‌یی یک دیتابیس باید به صورت مکمل به اساس ساختمان رابطه‌یی آن مدیریت شده و قابل دسترسی باشد.

۲. معلومات (Information): تمام معلومات باید در حجره‌های جدول به شکل دو بُعدی و به صورت محتوای جداگانه در دیتابیس ثبت شده بتواند.

۳. دستیابی تضمین‌شده (Guaranteed Access): تمام اطلاعات ذخیره‌شده در دیتابیس بدون کدام ابهام باید قابل دسترسی باشد. این دسترسی می‌تواند با استفاده از نام جدول، کلید اولیه جدول و نام ستون جدول صورت گیرد.

۴. قبول کردن محتوای ناشناخته (Systematic Treatment Of Null Values): محتواهای ناشناخته (Null Values) عبارت از معلوماتی است که نوعیت و محتوای آن هیچ‌کدام قیمت نباشد. البته محتوای ناشناخته به ستون‌های اولیه (Primary-Key)، ستون‌های فهرست (Index Fields) و ستون‌هایی که (Not Null) تعریف شده باشند، وارد شده نمی‌توانند، اما در ستون‌های عادی جدول‌ها در مودل رابطه‌یی باید وارد شده بتوانند. قابل یادآوری است که (Null) معادل صفر یا خانه خالی نمی‌باشد بلکه به معنای نبود معلومات و یا معلومات غیر قابل اجراء می‌باشد.

۵. داینامیک آنلاین کاتلوگ مبنی بر مودل رابطه‌یی (Dynamic Online Catalog Based On Relational Model): توضیحات دیتابیس در سطح منطقی مانند اطلاعات عادی موجود می‌باشد. به این خاطر استفاده‌کننده‌هایی دارای مجوز با استفاده از عین لسان رابطه‌یی درخواست (Query) می‌کنند.

۶. استفاده از زبان فرعی (Comprehensive Data Sublanguage): دیتابیس رابطی می‌تواند از زبان‌های متعدد پشتیبانی نماید، اما باید حد اقل یک زبان جامع را حمایت نماید که در آن زبان دستورهای تعریف اطلاعات، اداره اطلاعات، دقت اطلاعات و غیره شامل باشند. تمام دیتابیس‌های رابطی تجارتي زبان (SQL) را که دساتیر یادشده در آن استفاده شده می‌تواند، حمایه نموده و استفاده می‌نمایند.

۷. تازه کردن نما (View Updating): اطلاعات شامل یک دیتابیس با استفاده از نما (View) که به شکل منطقی ترتیب شده باشند، قابل نمایش است. هر نما در دیتابیس رابطی باید قابلیت تازه شدن (Updating) را داشته باشند.

۸. وارد کردن، تازه کردن و حذف اطلاعات به سطح بالا (High-Level Insert, Update and Delete): وارد کردن، تازه کردن و حذف اطلاعات دیتابیس رابطی به چندین ستون و به چندین جدول به طور هم‌زمان و به شکل گروپی باید ممکن باشد.

۹. استقلال فیزیکی اطلاعات (Physical data independence): در دیتابیس‌های رابطی، استفاده‌کنندگان باید از شکل فیزیکی اطلاعات و شکل ذخیره‌سازی اطلاعات به کلی مجزا باشند. هر زمانی که در شکل فیزیکی ثبت اطلاعات، موقعیت اطلاعات ذخیره شده و یا هم وسایل ذخیره اطلاعات کدام تغییری وارد شود، در روش استفاده از آن باید کدام تغییری وارد نگردد.

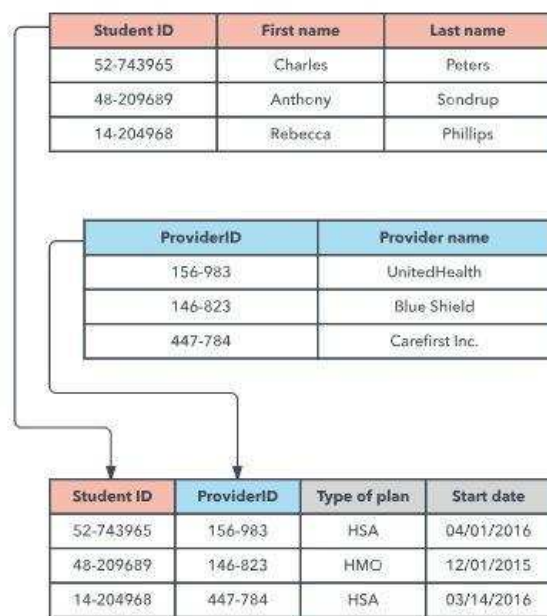
۱۰. استقلال منطقی اطلاعات (Logical Data Independence): در دیتابیس‌های رابطی طریقه‌های نمایش اطلاعات با به‌میان‌آمدن تغییرات در شکل منطقی اطلاعات باید تغییر ننماید. تغییرات در ساختمان جدول‌ها و نوع اطلاعات ستون‌ها باعث ایجاد تغییرات در نمایش اطلاعات نشود. ۱۱. استقلال درستی اطلاعات (Integrity Independence): زبان دیتابیس مانند (SQL) باید درست بودن دستورهای واردشده به دیتابیس را حمایه نماید و در زمان اجرای دساتیر، قوانین وضع شده توسط استفاده‌کننده را به صورت درست تطبیق نماید. این قانون به صورت کامل در دیتابیس‌ها تطبیق نشده است، ولی حداقل مسایل ذیل بر مبنای این قانون در دیتابیس‌ها تطبیق شده اند:

- کلیدهای اولیه (Primary-Keys) جدول‌های محتویات ناشناخته (Null Values) را قبول نمی‌نمایند.
- محتوای کلید خارجی (Foreign-Key) در جدول فرعی (Child) باید ست فرعی کلید اولیه جدول اصلی (Parent) باشد.

۱۲. استقلال توزیع (Distribution Independence): پخش و توزیع یک دیتابیس در اضافه از یک موقعیت باید مشکلی ایجاد ننماید. در صورت نصب قسمت‌های دیتابیس در چندین کمپیوتر با موقعیت‌های مختلف، برای استفاده‌کننده باید قسمی معلوم شود که تمام اطلاعات در یک مکان موقعیت دارد و از توزیع اطلاعات در موقعیت‌های مختلف اطلاع نداشته باشد.

۱۳. عدم تخریب (Non-subversion): اگر یک سیستم رابطی از زبان سطح پائین استفاده کند، دستورهای زبان سطح پایین باید در ساختمان دیتابیس کدام تغییرات وارد نمایند؛ تغییراتی از قبیل تطبیق نکردن قوانین درست (Integrity Rules) و محدودیت‌ها (Constraints) که توسط

زبان‌های رابط‌ی سطح بالا مشخص شده است. نمونه‌ی از مدل رابط‌ی در شکل ۲-۲ نمایش داده شده است.

شکل ۲-۲: مدل رابط‌ی

فواید قانون کد

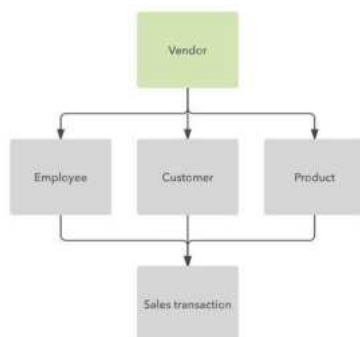
۱. انعطاف‌پذیری بالا و عدم محدودیت در پرسش‌دهی، یا به عبارت دیگر، امکان انجام جست‌وجو در هر جدول و بر اساس هر ستون توصیف؛
۲. عدم نیاز به ذخیره‌سازی جدول الحاقی (Join) و جلوگیری از تولید افزونی اطلاعات؛
۳. عادی‌بودن جدول‌هایی که باعث ایجاد انسجام (Integrity) و حد اقل افزونی می‌شود؛
۴. افزونی کمتر نسبت به مدل‌های سلسله‌مراتبی و شبکه‌ی؛
۵. دارای پایه‌ی تئوری دقیق و ریاضی؛
۶. سادگی ساختار؛
۷. سادگی ایجاد تغییرات؛
۸. وجود زبان استاندارد (Structured Query Language) SQL که در RDBMS های مختلف کاربرد دارد؛
۹. قابلیت استفاده SQL در مدل‌های رابط‌ی مختلف؛
۱۰. رایج‌ترین مدل در نرم‌افزارهای تجاری GIS و کاربردهای GIS به علت انعطاف‌پذیری بالا.

نواقص

۱. سخت بودن پیاده سازی و اجراء؛
۲. کارایی کم تر و کند بودن سیستم به خاطر عدم وجود ارتباطات فیزیکی یا اشاره گرها (Pointers)؛
۳. مناسب نبودن برای کار با اشیای پیچیده؛
۴. میزان بالای بروز اشتباهات منطقی به علت انعطاف پذیری بالای این مودل.

۲.۱.۳ مودل شبکه‌یی (Network Model)

مودل شبکه‌یی همراه با مجموعه‌یی از رکوردها مشخص می‌شوند که ارتباط بین اطلاعات با پیوندهای همانند اشاره گر نمایش داده می‌شود. این مودل همانند یک گراف است و هر گره (Node) فرزند می‌تواند یک یا چند گره پدر داشته باشد. برخی خصوصیات مودل شبکه‌یی عبارت اند از: فاقد محیط انتزاعی سطح، عمل گره‌های ذخیره و بازیابی پیچیده، کارکرد سخت و نیز برای محیط‌های دارای ارتباط یک به چند (دو طرفه) مودل مناسبی است و ارتباط یک به چند (یک طرفه) حالتی خاص از این مودل است. در شکل ۲-۳ نمونه‌ای از مودل شبکه‌یی نمایش داده شده است.

شکل ۲-۳: مودل شبکه‌یی

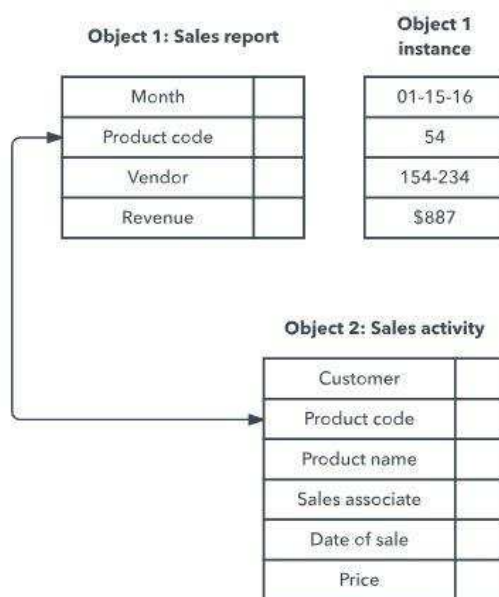
فواید

۱. دسترسی به رکوردها بدون نیاز به پیمایش تمامی سلسله‌مراتب بالای سطر؛
۲. عدم نیاز به ریشه (Root)؛
۳. امکان وجود چند پدر برای یک فرزند؛
۴. امکان ارتباط چند به چند (Many-To-Many)؛
۵. انعطاف پذیری بیش تر نسبت به مودل سلسله‌مراتبی؛
۶. افزونی کم تر اطلاعات نسبت به مودل سلسله‌مراتبی؛
۷. سازگاری بیش تر با پیچیدگی‌های جهان واقعی؛
۸. سرعت بالای بازیابی به علت کدگذاری قبل از قبل گره (Node) اطلاعات (اما نسبت به سلسله‌مراتبی سرعت بازیابی کم تر است).

۱. پیچیده بودن مدل؛
۲. بزرگ بودن حجم فایل به علت نیاز به ذخیره سازی اطلاعات بیش تر مربوط به ارتباطات؛
۳. نیاز به زمان بیش تر برای بازسازی اطلاعات در صورت ایجاد تغییر؛
۴. عدم توافق در کاربردهای GIS به علت انعطاف پذیری بالاتر مدل رابطه یی برای کاربردهای GIS.

۲.۱.۴ مدل شی-رابطه یی (Object-Relational Model)

این مدل، شامل دو مجموعه از اشیاء است که بر مبنای ادراک و منطقی از یک دنیای حقیقی به دست می آیند. این دو مجموعه، شی و رابطه بین اشیاء می باشند. در یک دیتابیس همه اشیای هم نوع در یک مجموعه شی واقع می شوند و هم چنین تمامی روابط هم نوع در یک مجموعه رابطه قرار می گیرند. شکل ۲-۴ نشان دهنده مدل شی-رابطه می باشد.

شکل ۲-۴: مدل شی-رابطه

۲.۱.۵ مدل شی گرا (Object-Oriented Database Model)

مدل شی گرا نیز مانند مدل شی - رابطه بر مبنای اشیاء پایه گذاری شده است؛ با این تفاوت که هر شی علاوه بر ویژگی هایی که دارد و ارتباطی که می تواند با اشیای دیگر داشته باشد، دارای زیرطریقه هایی است که روی آن شی اعمال خاصی را انجام می دهند. به هر یک از این طریقه ها یک میتود (Method) می گویند و همه اشیایی که دارای مجموعه یی از ویژگی های یک سان و میتودهای مشابهی باشند، در قالب یک کلاس واقع می شوند. در شکل ۲-۵ مثال از مدل شی گرا نمایش داده شده است.

شکل ۲-۵: مودل شیء گرا

مودل‌های دیتابیس نشان‌دهنده ساختار منطقی دیتابیس می‌باشد که شامل ارتباطات، محدودیت‌ها و طرز ذخیره و بازیابی اطلاعات است. مودل‌های دیتابیس انواع متعدد دارد که مشهورترین و پرکاربردترین‌های آن از قبیل مودل سلسله‌مراتبی، مودل رابطه‌یی، مودل شبکه‌یی، مودل شی‌گرا و غیره می‌باشد.

مودل سلسله‌مراتبی، مودل رابطه‌یی و مودل شبکه‌یی شامل گروه مودل‌های منطقی مبتنی بر رکوردها (Record Based Data Model) بوده و مودل شی‌گرا و مودل شی-رابطه شامل گروه مودل‌های منطقی مبتنی بر اشیاء (Object Based Data Model) می‌باشد. مودل‌های فیزیکی که برای توصیف اطلاعات در پایین‌ترین سطح به کار می‌رود، برای حفظ اطلاعات در کامپیوتر است و دارای اطلاعاتی در مورد ساختار رکوردها، ترتیب رکوردها و دست‌یابی رکوردها می‌باشد.

از این میان مودل رابطه‌یی امروزه استفاده بیش‌تر دارد که در این فصل به تفصیل ذکر شده است. از جمله فواید و نواقص آن و هم‌چنان قانون (1+12) محقق آمریکایی (E. F. Codd) که هر کدام آن مفصل شرح داده شده است.

سوالات و فعالیت های فصل دوم

۱. مدل های دیتابیس چیست؟
۲. مدل های دیتابیس به چند گروه تقسیم شده است؟ شرح دهید.
۳. مدل سلسله مراتبی را با فواید و نواقص آن تشریح نمایید.
۴. مدل شبکه‌یی را با فواید و نواقص آن تشریح نمایید.
۵. مدل رابطه‌یی را با فواید و نواقص آن تشریح نمایید.
۶. فواین (1+12) در مورد مدل رابطه‌یی را به طور خلاصه توضیح دهید.
۷. مدل شی-رابطه را با مدل شی-گرا مقایسه نمایید.

فعالیت ها

۱. فواین (1+12) در مورد مدل رابطه‌یی را مورد بحث قرار دهید. (انفرادی)
۲. چند مدل دیتابیس (به جز از مدل هایی که در این فصل به آن اشاره شده است) را بعد از تحقیق در مورد مدل های دیتابیس دریافت نمایید. (انفرادی)

معرفی جدول‌های دیتابیس (Database Tables)

هدف کلی: آشنایی محصلان با جدول‌های دیتابیس.

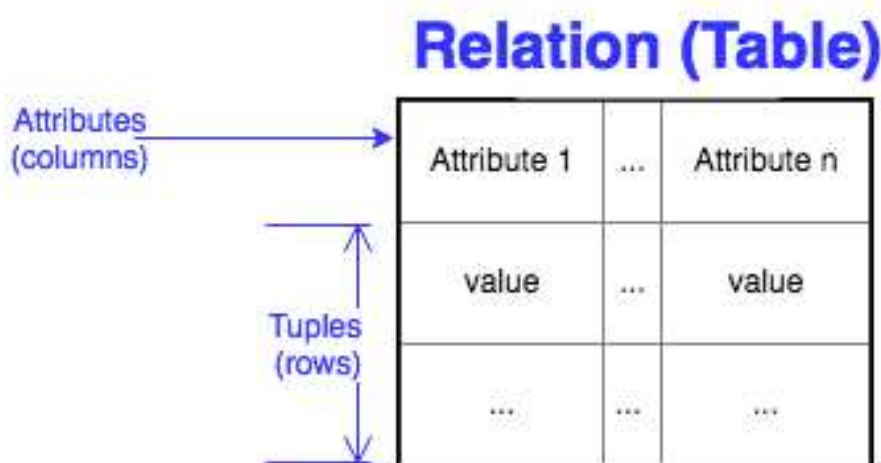
اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. ساختار جدول‌های دیتابیس را بدانند.
۲. نوعیت اطلاعات (Data Type) را در جدول‌ها توضیح دهند.
۳. ستون‌های کلیدی جدول‌ها را تشخیص دهند.
۴. وضع محدودیت‌ها (Constraints) را بالای ستون‌های جدول‌ها یاد گیرند.

در این فصل جدول را به معرفی گرفته، اجزایی که یک جدول از آن تشکیل می‌گردد (ستون‌ها و سطرها)، مورد بحث قرار می‌دهیم. بر علاوه نوعیت اطلاعات برای ستون‌ها، انتخاب ستون کلیدی و تطبیق محدودیت‌ها بالای یک جدول را خواهیم آموخت.

۳.۱ جدول (Table)

یک جدول مجموعه‌یی از عناصر اطلاعات (مقادیر) می‌باشد که با استفاده از یک مدل ستون عمودی (که با نام خودشان شناخته می‌شوند) و سطر افقی سازماندهی شده‌است. یک جدول تعدادی ستون‌های مشخص، اما هر تعداد سطری می‌تواند داشته باشد. هر سطر توسط مقادیر موجود در زیر مجموعه یک ستون خاص شناخته می‌شود. برای وضاحت بیشتر شکل ۱-۳ مشاهده کنید.

شکل ۱-۳: ساختار جدول

اطلاعات در دیتابیس داخل جدول یا (Table)ها ذخیره می‌شوند. هر دیتابیس می‌تواند شامل چندین جدول باشد. هر جدول از تعدادی سطر و ستون تشکیل شده‌است.

برای تمام ستون‌ها در دیتابیس نظر به نوع کارکرد آن می‌توانید نوعیت (Data Type) مورد نظر خود را تعریف کنید. مقدارهایی که در هر ستون (Column) ذخیره می‌شود باید با نوع انتخاب ستون مطابقت داشته باشد.

جدول مجموعه‌یی است از اطلاعات ثبت‌شده مرتبط و وابسته به هم که از ستون‌ها (Columns) و سطرها (Rows) تشکیل شده است. جدول‌ها مهم‌ترین عناصر سیستم‌های دیتابیس هستند که برای ذخیره و نگهداری سازمان‌یافته اطلاعات مورد استفاده قرار می‌گیرند. جدول بخشی از دیتابیس است و یک دیتابیس از جدول‌های مختلف تشکیل شده است.

Position Title	Education Requirements	Functional Area	Max Pay	Min Pay
Executive Assistant	Associate degree	Human Resources	60,000	40,000
Recruiter	Bachelor's degree	Human Resources	110,000	85,000
SW Engineer	Bachelor's degree	Engineering	140,000	110,000
SQA Engineer	Bachelor's degree	Engineering	140,000	110,000

شکل ۳-۲: نمایش سطر و ستون در یک جدول

مثال: برای ذخیره‌سازی انواع مختلف اطلاعات شما نیازمند ایجاد جدول‌های جداگانه هستید؛ برای مثال، اگر شما یک نرم‌افزار مدیریت مکتب دارید، ممکن است نیاز به ایجاد جدول‌های زیر باشد:

شاگردان: برای ذخیره‌لستی از تمام اعضای شاگردان؛
 استادان: برای ذخیره‌لستی از تمام استادان؛
 حاضری: برای ذخیره‌حاضری تمام شاگردان؛
 مضامین: برای ذخیره‌معلومات راجع به تمام مضامین؛
 نمرات: برای ذخیره‌معلومات راجع به نتایج امتحانات شاگردان.

۳.۱.۱ سطر (Row)

یک سطر نشان‌دهنده یک ورودی در جدول است. یک جدول می‌تواند هر تعداد سطر داشته باشد. اگر شما جدول "Students" برای ذخیره‌اطلاعات شاگردان داشته باشید، در این جدول یک سطر نشان‌دهنده‌معلومات راجع به یک شاگرد خواهد بود. برای اضافه‌کردن شاگرد به دیتابیس، باید یک سطر به جدول "Students" اضافه کنید. برای پاک کردن یا ویرایش اطلاعات شاگرد هم باید شما یک سطر را از این جدول حذف کنید.

۳.۱.۲ ستون (Column)

به هر کدام از خانه‌های عمودی یک جدول ستون (Column) می‌گویند. هر ستون خصوصیت و مقدار آن را مشخص می‌کند. به عبارتی دیگر، هر ستون در برگیرنده یک صفت و ویژگی برای جدول می‌باشد.

یک سطر مجموعه‌یی از ستون‌ها است. تمام سطرها در یک جدول همان ستون‌ها را خواهند داشت. اگر شما یک جدول با نام "Students" داشته باشید، ستون‌های زیر مورد نیاز هست:

Name: برای ذخیره‌نام و نام خانوادگی شاگردان؛
 Address: برای ذخیره‌آدرس شاگردان؛
 DateofBirth: برای ذخیره‌تاریخ تولد شاگردان؛

RegistrationDate: برای ذخیره تاریخ ثبت نام شاگردان؛ و...

اگر شما یک ستون را به جدول اضافه کنید، این ستون به تمام سطرها موجود آن جدول اضافه خواهد شد. در مثال فوق، تمامی سطرها جدول "Students" همان ۴ ستون را خواهند داشت. خلاصه این که مجموعه‌یی از جدول‌ها دیتابیس را تشکیل می‌دهند و مجموعه‌یی از سطرها جدول را تشکیل می‌دهند و تمام سطرها در یک جدول عین ستون‌ها را دارند.

شکل ۳-۳ نشان‌دهنده واژه‌های مشابه در جدول می‌باشد.

Table	Row	Column
File	Record	Field
Relation	Tuple	Attribute

شکل ۳-۳: واژه‌های مترادف در دیتابیس

در شکل فوق واژه‌هایی که مترادف همدیگر هستند، ذکر گردیده است.

۳.۲ نوعیت اطلاعات (Data Type)

در دیتابیس تعریف کردن صحیح ستون‌ها در یک جدول برای مطلوب‌سازی کل آن دیتابیس بسیار حائز اهمیت است. بدین ترتیب باید تنها انواع و اندازه‌هایی را که مورد نیاز است، تعریف کنید. برای نمونه اگر می‌دانید که در یک ستون تنها به ۲ حرف نیاز خواهید داشت، نباید یک ستون ۱۰ حرفی تعریف کنید.

هر ستون در یک جدول دیتابیس باید یک نام و یک نوعیت (Data Type) داشته باشد. توسعه‌دهندگان دیتابیس در هنگام ساختن جدول باید تصمیم بگیرند که چه نوعی از اطلاعات در هر ستون جدول ذخیره شود. نوعیت اطلاعات یک راهنما برای دیتابیس محسوب می‌شود تا بفهمد که چه نوعی از اطلاعات در هر ستون می‌تواند جای بگیرد و نیز تشخیص می‌دهد که چه‌گونه دیتابیس با اطلاعات ذخیره‌شده تعامل خواهد داشت.

Field Name	Data Type	
CUSTOMER_ID	AutoNumber	← Autonumber
FORENAME	Text	
SURNAME	Text	← Text
ADDRESS	Text	
TELEPHONE_NUMBER	Text	
DATE_OF_BIRTH	Date/Time	← Date/Time
NUMBER_OF_CHILDREN	Number	← Number
RECEIVE_MAIL	Yes/No	← Logical/ Boolean/ Yes/No

شکل ۳-۴: تعیین نوعیت برای جدول

نوعیت اطلاعات در دیتابیس به چند دسته تقسیم می‌شوند که از هر دسته پرکاربردترین آن‌ها را مورد بحث قرار می‌دهیم.

نوع رشته‌یی (Character String)

از این نوع جهت نگهداری عبارات و یا حروف ASCII مورد استفاده قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر، برای نگهداری هر حرف، یک بایت از حافظه اشغال می‌شود، لذا نیاز به Collation برای تعیین زبان اطلاعات می‌باشد.

CHAR(M): یک رشته با طول ثابت بین ۱ تا ۲۵۵ کاراکتر تعریف می‌کند؛ برای نمونه **Char(۵)** وقتی کاراکتر کم‌تر از مقدار ذکر شده در این نوع ذخیره شود، مقادیر خالی سمت راست با کاراکتر فاصله یا Space پر می‌شوند. تعریف کردن طول ضروری نیست و مقدار پیش‌فرض آن برابر با ۱ است.

VARCHAR(M): یک رشته با طول متغیر بین ۱ و ۲۵۵ کاراکتر است؛ برای مثال، **VARCHAR(۲۵)** هنگام تعریف کردن یک ستون از این نوع باید طول آن قید شود.

BLOB و **TEXT**: ستون با طول ۶۵۵۳۵ کاراکتر است. منظور از **BLOB** اشیای باینری بزرگ (Binary Large Objects) است و از آن برای ذخیره‌سازی مقادیر بزرگی از اطلاعات باینری مانند تصاویر یا دیگر انواع فایل استفاده می‌شود. ستون‌هایی که به صورت **TEXT** تعریف می‌شوند، نیز مقادیر بالای از متن را در خود جای می‌دهند. تفاوت بین این دو آن است که ذخیره‌سازی و مقایسه اطلاعات ذخیره‌سازی شده در نوع **BLOB** به حروف کوچک و بزرگ حساس هستند، در حالی که در مورد ستون‌های **TEXT** چنین مسأله‌یی وجود ندارد؛ بنابراین لازم نیست طولی برای این نوع اطلاعات ذکر شود.

ENUM: نام این نوع اختصار برای عبارت (Enumeration) است که در واقع اصطلاحی برای لیست محسوب می‌شود. زمانی که یک نوع از **ENUM** تعریف می‌کنیم، در واقع لیستی از اقلام ایجاد می‌کنیم که مقادیر آن‌ها باید ذکر شوند یا این که می‌توانند **NULL** باشند.

۳.۲.۱ نوع عددی (Number Type)

این نوع ستون‌ها برای نگهداری اعداد استفاده می‌گردد و دارای انواع مختلف به شرح زیر است:

TINYINT: یک نوع عدد صحیح بسیار کوچک است که می‌تواند با علامت یا بی علامت باشد. اگر با علامت باشد، محدوده اعداد ۱۲۸- تا ۱۲۷ است و در صورت بی علامت بودن اعدادی را از ۰ تا ۲۵۵ در خود جای می‌دهد.

SMALLINT: یک نوع عدد صحیح کوچک که می‌تواند بی علامت یا با علامت باشد. اگر با علامت باشد امکان درج اعدادی در محدوده ۳۲۷۶۸- تا ۳۲۷۶۷ و در صورت بی علامت بودن اعدادی از ۰ تا ۶۵۵۳۵ در آن جای می‌گیرند.

INT: یک عدد صحیح با اندازه عادی است که می‌تواند با علامت یا بی علامت باشد. اگر با علامت باشد امکان درج اعداد در محدوده ۲۱۴۷۴۸۳۶۴۸- تا ۲۱۴۷۴۸۳۶۴۷ وجود دارد و اگر بی علامت باشد می‌توان اعدادی را از ۰ تا ۴۲۹۴۹۶۷۲۹۵ در آن جای داد.

BIGINT: این نوع از اعداد صحیح می‌تواند بی علامت یا با علامت باشد. در صورتی که با علامت باشد، محدوده مجاز برای آن از ۹۲۲۳۳۷۲۰۳۶۸۵۴۷۷۵۸۰۸- تا ۹۲۲۳۳۷۲۰۳۶۸۵۴۷۷۵۸۰۷ است و در صورتی که بی علامت باشد، می‌توان اعدادی از ۰ تا ۱۸۴۴۶۷۴۴۰۷۳۷۰۹۵۵۱۶۱۵ را در آن تعریف کرد.

DECIMAL(P,S): این نوع ستون برای نگهداری اعداد اعشاری با تعداد اعشار مشخص استفاده می‌گردد. این نوع ستون‌ها بسیار کند بوده و استفاده از آن‌ها توصیه نمی‌گردد. در این نوع Precision به معنای تعداد کل رقم‌های عدد و Scale تعداد ارقام اعشار را مشخص می‌کند. اگر ستون به صورت Deciaml(۶,۲) تعریف شود، حداکثر آن برابر ۹۹۹۹/۹۹ می‌باشد.

FLOAT(M, D): این نوع، یک عدد اعشاری تعریف می‌کند که نمی‌تواند بی علامت باشد. شما می‌توانید طول نمایشی M و تعداد ارقام D را در این نوع تعریف کنید. این پارامترها الزامی نیستند و مقادیر پیش فرض آن‌ها به ترتیب ۱۰ و ۲ است که ۲ تعداد ارقام اعشار و ۱۰ تعداد ارقام نمایش یافته از عدد (شامل مقدار اعشاری) است.

DOUBLE(M,D): یک عدد اعشاری با دقت مضاعف است که نمی‌تواند بی علامت باشد. در این نوع می‌توان طول M و همچنین تعداد ارقام اعشاری D را تعریف کرد. این پارامترها الزامی نیستند و در صورتی که تعیین نشوند، مقادیر پیش فرض به ترتیب ۱۲۶ و ۴ هستند که ۴ تعداد ارقام اعشار است. دقت اعشاری در این نوع می‌تواند تا ۵۳ رقم باشد. نام دیگر این نوع REAL است.

DECIMAL(M,D): یک عدد اعشاری غیر فشرده است که نمی‌تواند بی علامت باشد. در اعداد اعشاری غیر فشرده، هر رقم اعشار معادل یک بایت است. تعریف کردن طول نمایشی M و تعداد اعشار D الزامی است. NUMERIC یک مترادف برای نوع عددی DECIMAL محسوب می‌شود.

۳.۲.۲ نوع تاریخ و زمان (Date and Time)

DATE: این نوع شامل تاریخی با شکل YYYY-MM-DD است که بین ۱۰۰۰-۰۱-۰۱ تا ۱۲-۳۱-۱۲ قرار دارد؛ برای نمونه، تاریخ سی‌ام دسامبر ۱۹۷۳ را می‌توان به صورت ۱۹۷۳-۱۲-۳۰ ذخیره کرد.

DATETIME: این نوع شامل ترکیبی از تاریخ و زمان را به شکل HH:MM:SS YYYY-MM-DD ذخیره می‌کند. تاریخ‌ها باید بین ۱۰۰۰-۰۱-۰۱ ۰۰:۰۰:۰۰ تا ۱۲-۳۱-۹۹۹۹ باشند؛ برای مثال، ساعت ۳:۳۰ بعد از ظهر تاریخ سی‌ام دسامبر ۱۹۷۳ به صورت ۱۵:۳۰:۰۰ ۱۹۷۳-۱۲-۳۰ خواهد بود.

TIME: زمان را در قالب HH:MM:SS ذخیره می‌کند.

YEAR(M): یک سال را در قالب ۲ رقمی یا ۴ رقمی ذخیره می‌کند. اگر طول به صورت ۲ تعیین شده باشد، در این صورت می‌توان سال‌های بین ۱۹۷۰ تا ۲۰۶۹ (۷۰ تا ۶۹) را ذخیره کرد و اگر طول سال به صورت ۴ رقمی تعیین شده باشد در این صورت می‌تواند سال‌های بین ۱۹۰۱ تا ۲۱۵۵ را در خود جای دهد.

۳.۳ کلید و انواع آن (Keys)

کلید (Key) عبارت از یک یا اضافه از یک ستون در یک جدول است که معمولاً برای شناسایی یک یا چندین سطر استفاده می‌شود. این نوع ستون‌ها می‌تواند اطلاعات تکراری و غیر تکراری داشته باشد.

در دیتابیس بعضی صفات با ویژگی‌های خاصی شناخته می‌شوند و هر کدام با توجه به خاصیتی که دارند، کلید خاصی نام می‌گیرند که انواع کلید شامل ابر کلید، کلید کاندید، کلید اصلی، کلید فرعی و کلید خارجی و غیره می‌باشد و بارزترین آن‌ها را مورد بحث قرار می‌دهیم.

۳.۳.۱ ابر کلید (Super-Key S.K)

ابر کلید ترکیبی از صفت‌هایی است که خاصیت کلید را دارند و سایر خاصیت‌ها یا ستون‌های جدول به آن وابستگی تابعی داشته باشد. این نوع کلید می‌تواند دارای زیرمجموعه‌های مختلفی از کلیدها باشد. این ترکیب از صفات باید باهم یک سطر از مجموعه‌ی سطرها را به صورت یکتا مشخص کند و یا می‌توان گفت ابر کلید عبارت است از هر ترکیبی از اسامی صفات جدولی که در هیچ دو سطر مقدار یک‌سان نداشته باشد؛

برای مثال شماره تذکره به تنهایی برای مشخص کردن یکتا بودن یک فرد کافی است. بنابراین، شماره تذکره می‌تواند به عنوان یک ابر کلید مطرح باشد. حال هر ویژگی و صفت دیگری همراه با شماره تذکره نیز یک ابر کلید است؛ برای مثال، نام فرد و شماره تذکره با همدیگر یک ابر کلید را تشکیل می‌دهند. در حالت کلی اگر K یک ابر کلید باشد، آن‌گاه هر مجموعه‌ی که K زیر مجموعه آن باشد نیز یک ابر کلید است.

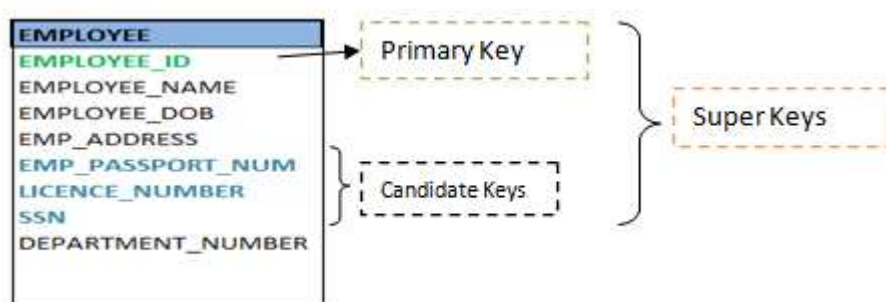
۳.۳.۲ کلید کاندید (Candidate-Key C.K)

کلید کاندید یک شناسه منحصر به فرد برای سطری از یک رابطه می‌باشد. کلید کاندید ممکن است ساده (یک ستون) یا مرکب (دو یا چند ستون) باشد. هر رابطه باید حداقل یک ستون کاندید داشته باشد، اما بعضی رابطه‌ها می‌توانند بیش از یک کلید کاندید نیز داشته باشند. چنانچه تنها یک کلید موجود باشد، آن‌گاه به طور خودکار کلید اصلی نیز می‌شود. اگر چند کلید کاندید وجود داشته باشد، طراح باید یک یا ترکیبی از آن‌ها را به عنوان کلید اصلی معرفی کند. کلید کاندید مجموعه‌ی از یک یا چند خاصیت است که سایر خاصیت‌های جدول به آن وابستگی تابعی کامل دارند.

۳.۳.۳ کلید اصلی (Primary-Key P.K)

هر جدول باید دارای یک کلید اصلی باشد. کلید اصلی یک مقدار خاص و غیر خالی (not-null) می‌باشد که یک سطر را در دیتابیس شناسایی می‌کند و هم‌چنان برای ارتباط بین جدول‌ها استفاده می‌شود.

هنگامی که کلیدهای کاندید یک مجموعه رابطه مشخص شدند، آن‌گاه طراح دیتابیس به سلیقه خود، یکی از آن‌ها را به عنوان کلید اصلی بر می‌گزیند. البته در انتخاب این کلید دو نکته بسیار مهم است: اول هرچه کوتاه‌تر بودن طول کلید اصلی از نظر طول رشته بایتی و دوم اهمیت کلید اصلی نسبت به سایر کلیدهای کاندید در پاسخ‌گویی به پرس‌وجوهای استفاده‌کننده؛ برای مثال، در چند مثال قبل بهتر است که شماره تذکره به عنوان کلید اصلی انتخاب شود تا مجموعه‌یی (آدرس و نام)؛ چون اولاً طول یک ویژگی کم‌تر از طول دو ویژگی است و دوم این‌که پرس‌وجوهای استفاده‌کننده‌ها از طریق شماره تذکره انجام می‌شود، نه از طریق آدرس و نام.

شکل ۳-۵: نمایش کلید کاندید، کلید اصلی و ابر کلید

۳.۳.۴ کلید فرعی (Alternate-Key A.K)

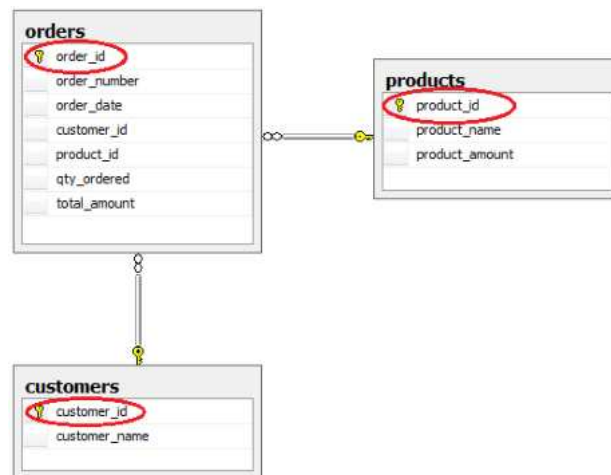
هر کلید کاندیدی که به عنوان کلید اصلی انتخاب نشده است، یک کلید فرعی است و می‌تواند در مواقع لزوم که به ندرت اتفاق می‌افتد، به جای کلید اصلی مورد استفاده قرار گیرد.

شکل ۳-۶: نمایش کلید فرعی در جدول

۳.۳.۵ کلید جانشین (Surrogate Key S.K)

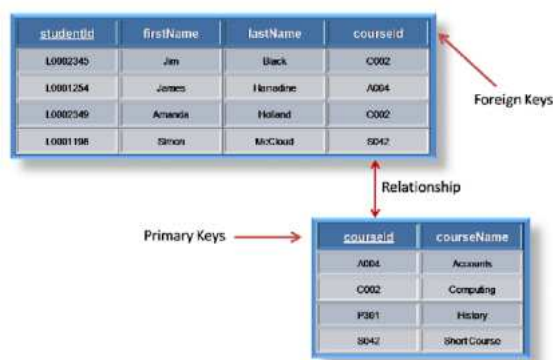
کلید جانشین یا (Surrogate Key) یک ستون است که مقادیرش به صورت خودکار توسط موتور دیتابیس (DB Engine) تولید و ارائه می‌شود. کلید جانشین زمانی کاربرد دارد که هیچ راه موجه و مشخص برای استفاده از مقادیر یک ستون (ایجادشده در جدول) به عنوان کلید اصلی وجود نداشته باشد. مقادیر ستون کلید جانشین معمولاً اعداد صحیح (از نوع integer) هستند که معنا و مفهوم خاصی برای استفاده‌کننده ندارند و صرف به خاطر استفاده در دیتابیس معرفی می‌گردد.

شکل ۳-۷: نمایش کلید جانشین

۳.۳.۶ کلید خارجی (Foreign-Key F.K)

اگر صفت خاصه A از رابطه 1R یک کلید اصلی باشد و همین صفت A در رابطه 2R نیز وجود داشته باشد، صفت A در رابطه 2R یک کلید خارجی است که می‌تواند باعث ارجاع دو رابطه 1R و 2R نسبت به هم شود و در واقع این دو رابطه را به هم پیوند دهد. کلید خارجی تنها کلیدی است که می‌تواند مقدار Null را اختیار کند.

شکل ۳-۸: نمایش کلید فرعی

توجه کنید که تنها راه ارتباط بین دو رابطه کلید خارجی نیست، بلکه وجود هر صفت با ویژگی (عین Datatype) مشترک بین دو رابطه می‌تواند باعث ایجاد ارتباط بین آن روابط گردد. در روابط یک به چند، در یک طرف چند کلید خارجی وجود دارد و در طرف دیگر یک کلید اصلی و یا فرعی وجود دارد.

همچنین تنها راه مشخص کردن سطر در جدول وجود کلید اصلی در آن رابطه است. البته می‌توان به کمک هر صفت خاص اعم از کلید و یا غیر کلید به یک سطر دسترسی داشت، ولی نتیجه دست‌یابی به آن حد اکثر بیش از یک پرس‌وجو خواهد بود. این در حالی است که با کلید اصلی آن تعداد پرس‌وجو به حد اقل خود، یعنی یک پرس‌وجو می‌رسد.

در مثال ذیل استفاده از کلید اصلی و کلید خارجی واضح می‌گردد.

جدول ۳-۱: جدول "Persons"

PersonID	FirstName	LastName	Age
1	Ola	Hansen	30
2	Tove	Svendson	23
3	Kari	Pettersen	20

جدول ۳-۲: جدول "Orders"

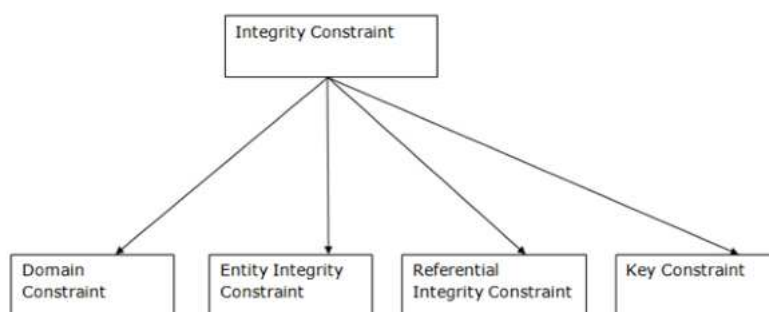
OrderID	OrderNumber	PersonID
1	77895	3
2	44678	3
3	22456	2
4	24562	1

دو جدول فوق از طریق ستون "PersonID" که در هر دو جدول وجود دارد، باهم ارتباط دارند که این ستون در جدول "Persons" به عنوان کلید اصلی (Primary Key) این جدول و در جدول "Orders" به عنوان کلید خارجی (Foreign Key) معرفی شده است.

کلید خارجی در واقع ارتباط بین جدول‌ها را حفظ می‌کند و از اقداماتی که ارتباط بین جدول‌ها را از بین می‌برد، جلوگیری می‌کند. قابل یادآوری است که اطلاعات در ستون کلید خارجی باید ابتداء در ستون کلید اصلی جدول اصلی یا "Persons" وجود داشته باشد.

۳.۴ محدودیت‌ها (Constraints)

از محدودیت یا (Constraints) برای تعیین قوانین بالای اطلاعات در یک جدول استفاده می‌شود. اگر تناقضی بین محدودیت‌های تعیین‌شده و عملی که قرار است انجام شود وجود داشته باشد، محدودیت‌ها جلو انجام عمل فوق را گرفته و اجراء نمی‌گردد. برای درک بیشتر انواع محدودیت‌ها شکل ۳-۹ را مشاهده کنید.

شکل ۳-۹: انواع محدودیت‌ها

محدودیت‌ها می‌توانند هنگام ایجاد یک جدول و یا بعد از این‌که جدول ایجاد شد، مشخص شوند. محدودیت‌ها برای موتور دیتابیس داخلی هستند که گزینه موثرتری برای چک کردن درستی اطلاعات می‌باشند. محدودیت‌های (Primary-Key، DEFAULT، UNIQUE، CHECK و Foreign-Key) باید برای محافظت از اطلاعات در مقابل ورودی‌های نامعتبر تعریف شود.

محدودیت‌ها شامل انواع زیر می‌باشند:

۱. Entity Integrity Constraints که شامل کلید اصلی (Primary-Key) و کلید یکتا (Unique key) می‌باشد.
۲. Referential Integrity Constraints که شامل کلید خارجی (Foreign-Key) می‌باشد.
۳. Domain Integrity Constraints که شامل (Check و Default، Not-Null) می‌باشد.
۴. Key Constraint شامل کلیدهایی است که در فوق توضیح داده شد.

۳.۴.۱ Entity Integrity Constraints

کلیدهای Unique و Primary Key شباهت‌های بسیار دارند. برای بسیاری افراد این سوال به وجود می‌آید که چه تفاوت‌های بین این دو وجود دارد که در ادامه به آن‌ها اشاره خواهد شد.

ویژگی‌ها و شباهت‌ها:

هردوی این کلیدها برای به اجراءدرآوردن جامعیت اطلاعات (Enforcing Data Integrity) به کار گرفته می‌شوند. در حقیقت هر دو، نوعی محدودیت (Constraint) می‌باشند. این محدودیت مکانیزم استندردی را برای دیتابیس آماده می‌کنند تا جامعیت اطلاعات توسط آن‌ها اعمال شود.

هردو برای جلوگیری از واردشدن اطلاعات تکراری (Duplicate) مورد استفاده قرار می‌گیرند، یعنی هردو برای اعمال (Uniqueness) ستون یا ستون‌های (در صورت ترکیبی بودن) به کار گرفته می‌شوند.

زمانی که یک قید کلید اصلی و یا یکتا ایجاد می‌کنیم، یک ^۳ایندکس منحصر به فرد (Unique Index) توسط Database Engine ساخته می‌شود. از این ایندکس برای سرعت بخشیدن به Queryهایی که بر اساس این ستون‌ها هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

اگر مقادیر تکراری در جدول درج شده باشند (در ستون یا ترکیب از ستون‌های مورد نظر) نمی‌توانیم این محدودیت‌ها را ایجاد کنیم. هردوی این کلیدها می‌توانند از ترکیب چند ستون ایجاد شوند.

تفاوت‌ها:

کلید اصلی اجازه نمی‌دهد که مقدار یا قیمت NULL جزئی از قیمت‌های کلید باشد؛ یعنی ما اجازه نداریم که ستون‌هایی را که در PK شرکت دارند، Null در نظر بگیریم، ولی برعکس آن کلید یکتا به ما این امکان را می‌دهد که مقادیر یا قیمت‌های NULL را برای ستون یا ستون‌های (در صورتی که محدودیت Composite/Compound باشد) که در UK شرکت دارند، درج کنیم.

در یک جدول می‌توانیم چندین محدودیت Unique ایجاد کنیم (که آن وابسته به محدودیت تعداد شاخصی است که در یک جدول می‌توانیم ایجاد کنیم)، ولی تنها یک کلید Primary-Key جدول می‌تواند داشته باشد.

۳.۴.۲ Referential Integrity Constraints

این دسته شامل کلید خارجی می‌گردد که در بخش کلیدها و انواع آن مفصل مورد بحث قرار گرفت. مقادیر کلید اصلی و کلید یکتا از جدولی Parent که به جدول Child ذکر می‌گردد، به نام Parent-Key یا Referenced-Key یاد می‌شود که کلید خارجی ست فرعی کلید اصلی می‌باشد؛ بدین ملحوظ درج دیتا باید اول در جدول parent صورت گیرد

۳.۴.۳ Domain Integrity Constraints

NOT-NULL: امکان Null بودن این ستون وجود ندارد و حتماً باید مقدار برای آن تعریف گردد.

DEFAULT: این محدودیت برای مشخص کردن مقدار پیش فرض به یک ستون استفاده می‌شود.

CHECK: این محدودیت برای مشخص کردن محدوده‌یی از مقدارها به یک ستون استفاده می‌شود.

3 Index عبارت از ساختمانی است که به یک یا چندین ستون جدول انتخاب گردیده و سبب جست‌وجوی سریع در جدول دیتابیس می‌گردد.

جدول مخزن برای ذخیره اطلاعات می باشد که یک دیتابیس می تواند متشکل از یک یا چندین جدول باشد. یک جدول می تواند متشکل از ستون های مشخص و هر اندازه از سطرها باشد.

برای تمام ستون ها در دیتابیس نظر به نوع کارکرد آن می توانید نوعیت (Data Type) مورد نظر خود را تعریف کنید. مقدارهایی که در هر ستون (Column) ذخیره می شود، باید با نوع انتخابی ستون مطابقت داشته باشد، که مهم ترین و پر استفاده ترین آن ها مفصل مورد بحث قرار گرفت.

برای سرعت بخشیدن جست و جو در جدول و مطلوب ساختن آن باید ستون های کلیدی را مشخص بسازیم که در فوق انواع کلید با تفاوت و کاربرد آن ذکر گردیده است.

از محدودیت یا (Constraints) برای تعیین قوانین بالای اطلاعات در یک جدول استفاده می شود. اگر تناقضی بین محدودیت های تعیین شده و عملی که قرار است انجام شود وجود داشته باشد، محدودیت ها جلو انجام عمل فوق را گرفته و اجراء نمی گردد.

سوالات و فعالیتهای فصل سوم

۱. جدول چیست؟ واضح سازید.
۲. جدول متشکل از کدام بخشها می باشد؟ بیان دارید.
۳. نوعیت اطلاعات در دیتابیس را واضح ساخته و چند مورد آن را بیان دارید.
۴. کلید چیست و انواع آن را نام ببرید.
۵. چگونه یک کلید از بین ستونهای موجود انتخاب نماییم؟
۶. چرا محدودیتها بالای ستونها وضع می گردد؟
۷. انواع محدودیتها را تشریح نمایید.
۸. در مورد قاعدهٔ RIC (Referential Integrity Constraints) معلومات ارائه نمایید. (جستوجو در اینترنت)

فعالیتها

۱. جدول مورد نظر خود را انتخاب نموده، برای ستونهای آن نوعیت (Data Type) تعیین نمایند. (گروپی)
۲. یکی از ستونهای موجود در جدول مورد نظر خود را کلید اصلی (Primary-Key) و کلید یکتا (Unique-Key) انتخاب نموده، دلیل انتخاب آن را بیان دارید. (انفرادی)

فصل چهارم

معرفی ارتباطات (Relationship Concepts)

هدف کلی: آشنایی محصلان با ارتباطات بین جدول‌ها.

اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. در مورد Relationships معلومات حاصل نمایند.
۲. انواع Relationship را نام ببرند.
۳. در بین جدول‌ها Relationship ایجاد نمایند.

در این فصل ارتباطات بین جدول‌ها را به معرفی گرفته، انواع ارتباطات را از لحاظ اشتراک سطرها در یک رابطه و تعداد جدول‌های موجود در یک رابطه را مورد بحث قرار می‌دهیم و نیز این که یک جدول تا کدام حد می‌تواند در یک ارتباط سهم داشته باشد را بررسی خواهیم کرد.

۴.۱ ارتباطات (Relationships)

جدول‌های هر محیط عملیاتی باهم ارتباطاتی دارند که همین ارتباطات، وابستگی بین چند جدول را نشان می‌دهد. یک ارتباط (Relationship) یک وابستگی معنادار بین دو یا چند نوع جدول مختلف است.

تعداد جدول‌ها در ارتباط:

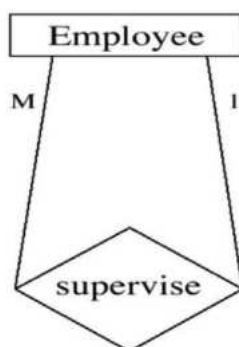
تعداد جدول‌هایی که در یک ارتباط شرکت می‌کنند، درجه (Degree) ارتباط نامیده می‌شود.

یک ارتباط بازگشتی (Recursive Relationship) وقتی اتفاق می‌افتد که یک جدول به خودش مربوط می‌شود. اگر دو جدول با هم مربوط شوند، ارتباط شان درجه دو است و ارتباط درجه دو نامیده می‌شود. ارتباطات درجه دو معمول‌ترین نوع در دنیای واقعی هستند. اگر سه نوع جدول درگیر باشند، ارتباط از درجه سه است و ارتباط سه‌تایی (Ternary Relationship) نامیده می‌شود. ارتباطات سه‌تایی اکثراً به دو یا چند ارتباط دوتایی تجزیه می‌شود.

۴.۱.۱ ارتباط بازگشتی (Recursive Relationship)

یک جدول می‌تواند رابطه را بین عناصر خود جدول به شکل داخلی ایجاد نماید که چنین رابطه به نام ارتباط بازگشتی (Recursive Relationship) یاد می‌شود.

این نوع رابطه‌ها مانند ارتباط درجه دو می‌توانند یک به یک (1:1)، یک به چند (M:1) و چند به چند (N:M) باشد. شکل ۱-۴ نشان‌دهنده یک ارتباط بازگشتی می‌باشد.

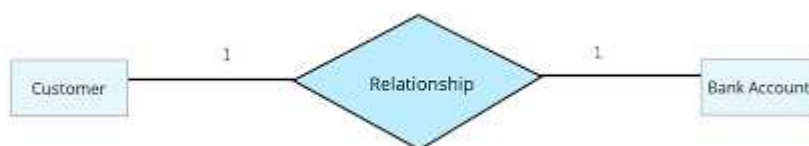
شکل ۱-۴: نمایش ارتباط بازگشتی

نظر به شکل انتخاب شده یک Employee می تواند Employee های دیگر را supervise کند؛ یعنی هم employee است و هم زمان دیگران را supervise می کند

۴.۱.۲ ارتباط درجه دو (Binary Relationship)

رابطه های درجه دو (Binary Relationship) به رابطه هایی گفته می شود که تعداد جدول های اشتراک کننده در این نوع رابطه دو باشد. این نوع رابطه مانند ارتباط بازگشتی به سه نوع است که عبارت از یک به یک (1:1)، یک به چند (M:1) و چند به چند (N:M) می باشد.

این نوع ارتباطات (ارتباط درجه دو) از معمول ترین نوع آن در دنیای واقعی است و در اکثر موارد کاربرد دارد. شکل ۴-۲ نشان دهنده یک ارتباط درجه دو از نوع یک به یک می باشد.

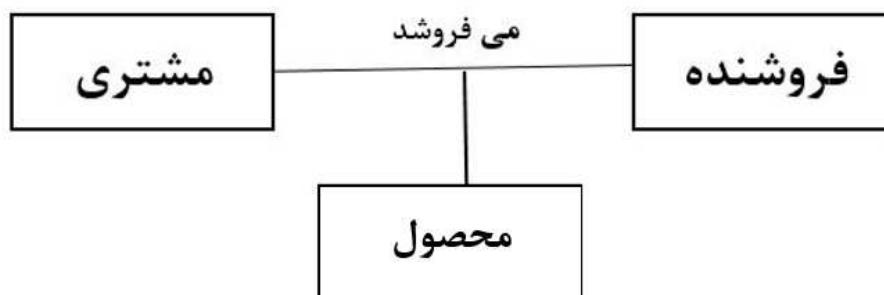

شکل ۴-۲: نمایش ارتباط درجه دو

۴.۱.۳ ارتباط درجه سه (Ternary Relationship)

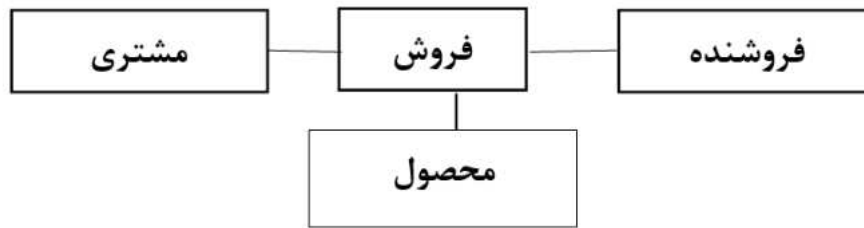
اگر سه جدول با هم در ارتباط باشند، ارتباط درجه سه نامیده می شود. ارتباطات درجه سه (Ternary) اکثراً به دو یا چند ارتباط درجه دو تجزیه می شود.

مثال: یک فروشنده محصولی را به یک مشتری می فروشد؛ این یک ارتباط از درجه سه می باشد. شکل ۴-۳ نشان دهنده یک ارتباط درجه سه است.

شکل ۴-۳: نمایش ارتباط درجه سه

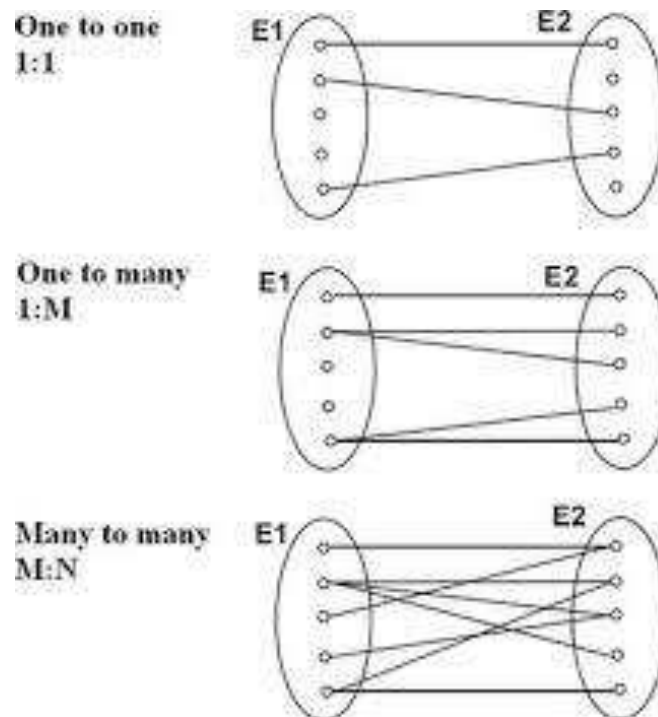
این ارتباط درجه سه را می توان به چند ارتباط درجه دو تجزیه کرد. جدول جدیدی با نام فروش جای گزین ارتباط "می فروشد" می شود. حالا فروشنده می تواند به مشتری پیوند بخورد.

شکل ۴-۴: تبدیل ارتباط درجه سه به دو ارتباط درجه دو

۴.۲ حد (Cardinality)

حد (Cardinality) در یک ارتباط تعداد حد اقل و حد اکثر سطرهای یک جدول را که در یک ارتباط مشارکت می‌کنند، مشخص می‌کند. به بیان دیگر، تناظر بین عناصر مجموعه سطرهای یک جدول با عناصر مجموعه سطرهای جدول دیگر در یک ارتباط را بیان می‌کند.

شکل ۴-۵: حد اشتراک

کارديناليتي يا ارتباط از نظر نوع اتصال حالت‌هاي زير را ممکن است داشته باشد:

ارتباط یک به یک (۱:۱)؛

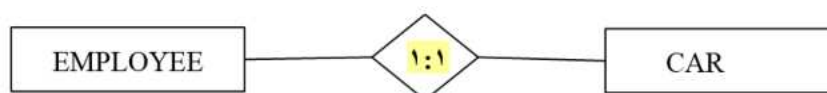
ارتباط یک به چند (۱:M)؛

ارتباط چند به چند (M:N).

۴.۲.۱ ارتباط یک به یک (۱:۱)

ساده‌ترین شکل یک ارتباط درجه دو (Binary Relationship) عبارت از (1:1) است که در آن Entity-Instance از یک نوع به حد اعظمی "یک" با Entity-Instance از نوع دیگر ارتباط برقرار نموده می‌تواند.

مثال آن در ذیل نشان داده شده است. به اساس این دیاگرام، یک Employee می‌تواند یک موتر یا (CAR) داشته باشد و یک موتر تنها به یک Employee ارتباط داشته می‌تواند.

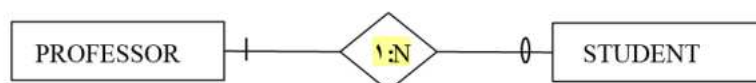
شکل ۴-۶: نمایش ارتباط یک به یک

وقتی خواسته شود تا یک Relationship یک به یک در مدل رابطه‌یی نشان داده شود، جدول‌ها به صورت ساده تبدیل شده و کاپی کلید اصلی یک جدول در جدول دیگر به شکل کلید خارجی (Foreign-Key) تنظیم می‌شود.

در مثال فوق کلید جدول CAR در جدول EMPLOYEE به شکل (Foreign-Key) اضافه می‌شود و یا کلید جدول EMPLOYEE در جدول CAR به شکل (Foreign-Key) تنظیم و ارتباط برقرار می‌شود. هر دو حالت ممکن بوده و درست اند. به یک نکته باید دقت شود که همیشه کاپی (Primary-Key) جدول والد یا Parent در جدول Child به شکل (Foreign-Key) جابه‌جا شده و مطابق قاعدهٔ RIC دیتابیس عناصر جدول Child ست فرعی جدول Parent می‌باشند.

۴.۲.۲ ارتباط یک به چند (M:۱)

نوع دوم ارتباط درجه دو (Binary Relationship) عبارت از (M:1) یا یک به چندین می‌باشد. بدین مفهوم که یک Entity-Instance از یک نوع به چندین Entity-Instance از نوع دیگر ارتباط داشته می‌تواند. یا یک عنصر از جدول اول به چندین عنصر از جدول دوم مربوط شده می‌تواند. شکل ذیل یک ارتباط از نوع یک به چندین (M:1) را نشان می‌دهد. در این شکل اطلاعات در مورد پروفیسور و دانشجو نشان داده شده است.

شکل ۴-۷: نمایش ارتباط یک به چند

4 Entity instance عبارت از مشخصه‌های یک Entity میباشد

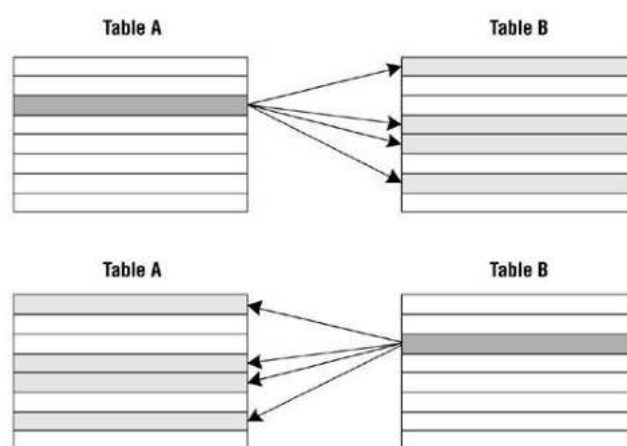
طوری که دیده می‌شود، یک پروفیسور امکان دارد هیچ شاگرد نداشته باشد و یا هم می‌تواند چندین شاگرد داشته باشد. برعکس یک شاگرد تنها و تنها می‌تواند یک پروفیسور را به حیث راهنما داشته باشد. شرایط ذکر شده توسط سمبول‌های "بیضوی" و "خط عمودی"، که بالای خط ارتباط ترسیم شده اند، نشان داده می‌شود.

نکته اساسی که در رابطه‌های (N:1) و (1:1) باید مراعات شود این است که در هر صورت باید کپی کلید جدول Parent در جدول Child به حیث (Foreign-Key) اضافه شود. در رابطه‌های (N:1) مسأله زیاد پیچیده نیست، فقط کپی کلید سمت یک به سمت چندین اضافه شده و پروسس می‌شود. اما در رابطه‌های (1:1) تعیین جدول‌های Parent و Child یک اندازه مشکل است و به دقت و معلومات بیش‌تر ضرورت دارد. زمانی که رابطه یک به یک در دیتابیس طرح می‌شود، در این قسمت باید معلومات اضافه و کامل از استفاده‌کنندگان دیتابیس دریافت شده و بعد تصمیم گرفته شود.

هر جدولی که در رابطه یک به یک قوی‌تر است و اول اطلاعات به آن داخل می‌گردد، همان جدول باید Parent باشد و کپی کلید آن به جدول مقابل در رابطه اضافه شده و به جدول (Parent) مرجع (Reference) داده شود.

۴.۲.۳ ارتباط چند به چند (M:N)

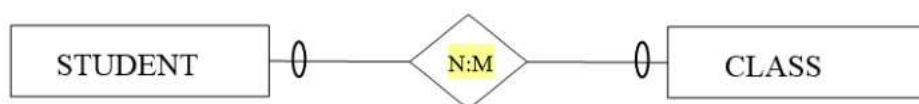
نوع دیگر ارتباط درجه دو (Binary Relationship) عبارت از (N:M) است و آن طوری است که یک Entity-Instance از نوع اول به چندین Entity-Instance از نوع دوم ارتباط گرفته می‌تواند و به همین ترتیب یک Entity-Instance از نوع دوم به چندین Entity-Instance از نوع اول ارتباط گرفته می‌تواند.

شکل ۴-۸: ارتباط نمونه‌های دو جدول

در شکل ذیل یک رابطه چندین به چندین را بین STUDENT و CLASS نشان می‌دهد. یک شاگرد می‌تواند چندین صنف بگیرد و یک صنف می‌تواند چندین شاگرد داشته باشد. اشتراک هر کدام از Entity-Instance ها در رابطه اختیاری است؛ یعنی کاردینالتی اصغری صفر است. یک صنف می‌تواند هیچ شاگرد

نداشته باشد و یا یک صنف می‌تواند چندین شاگرد داشته باشد و یک شاگرد می‌تواند هیچ صنف نگیرد و یا یک شاگرد می‌تواند چندین صنف بگیرد.

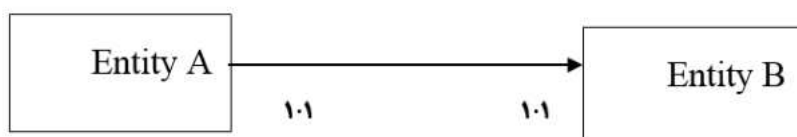

شکل ۴-۹: نمایش ارتباط چند به چند

در رابطه‌های چندین به چندین، مانند رابطه‌های یک به یک و یک به چندین، به صورت مستقیم نمایش داده نمی‌شوند بلکه باید یک جدول یا Relation سومی ایجاد شود که نمایان‌گر همین Relationship باشد. جدول تقاطع یا Intersection دارای یک سطر برای هر خط بین جدول‌ها STUDENT و CLASS می‌باشد. در حقیقت یک رابطه (N:M) به دو رابطه (N:1) شکستانده شده و کلیدهای اصلی این جدول‌ها به حیث کلید خارجی به جدول سومی (تقاطع) درج می‌گردد.

۴.۲.۴ مشارکت اجباری و اختیاری

یک جدول در یک ارتباط می‌تواند به صورت اجباری (Mandatory) یا اختیاری (Optional) شرکت کند. اگر یک سطر از یک جدول همیشه در یک رابطه مشارکت کند، مشارکت اجباری است و اگر وجود یک سطر جدول در ارتباط الزامی نباشد، مشارکت اختیاری است؛ یعنی در مشارکت اجباری برای هر عنصر از Entity A در Entity B عنصر موجود باشد و هم‌چنان برای هر عنصر از Entity B در Entity A عنصر موجود باشد؛ مثلاً رابطه بین مادر و طفل از جمله مشارکت اجباری است، یعنی موجودبودن طفل به موجودیت مادر مربوط می‌شود و هم‌چنان بودن مادر در موجودیت طفل واقع می‌شود.

اما در مشارکت اختیاری برای هر عنصر از Entity A ضرورت نیست که حتماً یک عنصر در Entity B موجود باشد؛ یعنی حد مشارکت می‌تواند که صفر (0) باشد.

جدول‌های هر محیط عملیاتی باهم ارتباطاتی دارند. ارتباط وابستگی بین چند جدول را نشان می‌دهد. یک ارتباط (Relationship) یک وابستگی معنادار بین دو یا چند نوع جدول مختلف است. ارتباطات را از دو لحاظ می‌توانیم طبقه‌بندی کنیم: اول از لحاظ تعداد جدول‌های شریک در ارتباط و دوم از لحاظ کاردینالیتی.

تعداد جدول‌هایی که در یک ارتباط شرکت می‌کنند، درجه (Degree) ارتباط نامیده می‌شود. یک ارتباط بازگشتی (Recursive Relationship) وقتی اتفاق می‌افتد که یک جدول به خودش مربوط می‌شود. اگر دو نوع جدول به هم مربوط شوند، ارتباط درجه دو است و اگر سه نوع جدول درگیر باشند، ارتباط درجه سه است. کاردینالیتی (Cardinality) در یک ارتباط تعداد حداقل و حداکثر سطرهای یک جدول را که در یک ارتباط مشارکت می‌کنند، مشخص می‌کند که عبارت از (1:1)، (N:1) و (M:N) است.

یک جدول در یک ارتباط می‌تواند به صورت اجباری (Mandatory) یا اختیاری (Optional) شرکت کند.

سوالات و فعالیت های فصل چهارم

۱. ارتباط چیست؟ واضح سازید.
۲. انواع رابطه را از لحاظ درجه رابطه توضیح دهید.
۳. انواع رابطه را از لحاظ حد توضیح دهید.
۴. تفاوت رابطه چند به چند (N:M) را با یک به یک (1:M) و یک به چند (1:1) توضیح دهید.
۵. مشارکت اختیاری و اجباری چیست؟

فعالیت ها

۱. یک دیتابیس دل خواه تان را مد نظر گرفته، بین جدول ها ارتباطات را تشخیص دهید. (گروپی)
۲. یک مثال برای ارتباط بازگشتی در دنیای واقعی را مشخص کرده، توضیح دهید. (انفرادی)

فصل پنجم

نارمل سازی (Normalization)

هدف کلی: آشنایی محصلان با وابستگی‌ها و نارمل‌سازی.

اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. Functional Dependency را تعریف کنند.
۲. Transitive Dependency را تشریح کنند.
۳. انواع Normalization را توضیح دهند.
۴. Normalization را بالای جدول‌ها تطبیق نمایند.

در این فصل انواع وابستگی‌ها را مورد بحث قرار داده و سپس نارمل‌سازی و اشکال آن را به معرفی می‌گیریم. دانستن وابستگی‌ها بین ستون‌های یک جدول یک امر ضروری قبل از نارمل‌سازی می‌باشد. وابستگی‌ها دارای انواع مختلف اند که در این فصل فقط دو نوع مهم آن را که عبارت از وابستگی تابعی و وابستگی با واسطه می‌باشند، توضیح داده شده تا خواننده به طور درست یک جدول را نارمل‌سازی نماید.

۵.۱ وابستگی تابعی (Functional Dependency)

در مدل رابطه‌یی دیتابیس، وابستگی تابعی (Functional Dependency) رابطه بین دو مجموعه از ستون‌ها را در یک جدول مشخص می‌کند. به عبارت دیگر، وابستگی تابعی عبارت از رابطه‌یی است که یک ستون توسط ستون دیگر به صورت یکتا مشخص شود.

برای دانستن مفهوم وابستگی تابعی (Functional Dependency)، مثال‌های ساده‌ی الجبری زیر مرور شوند:

فرضاً در یک فروشگاه، قطی‌های کلچه فی دانه مبلغ 10 افغانی قیمت دارند، قیمت اضافه از یک قطی به طور ساده چنین معلوم می‌شود:

$$\text{CookieCost} = \text{NumberOfBoxes} * 10$$

اگر به سطر بالا توجه شود، رابطه بین ستون Cookie Cost و ستون Number Of Boxes عبارت از مربوط بودن Cookie Cost به Number Of Boxes می‌باشد؛ یعنی عنصر اول تابع عنصر دوم است. در اساسات دیتابیس این جمله به شکل ذیل ارائه می‌شود:

$$\text{Number of Boxes} \rightarrow \text{Cookie Cost}$$

جمله بالا به این‌گونه نیز گفته شده می‌تواند که عنصر Number Of Boxes مشخص‌کننده (Determinant) عنصر Cookie Cost است. متحولی که در طرف چپ واقع شده است، یعنی عنصر Number Of Boxes به نام Determinant عنصر طرف راست (CookieCost) یاد می‌شود.

در مثال دیگر، فکر شود که یک خریطه با اشیای مختلف با رنگ‌های سرخ، آبی و زرد با شخص اول موجود است. هم‌چنان فرض شود که اشیای با رنگ سرخ دارای وزن 5 کیلوگرام، اشیای با رنگ آبی دارای وزن 3 کیلوگرام و اشیای با رنگ زرد دارای وزن 7 کیلوگرام اند. شخص دوم یکی از این اشیاء را بدون این‌که شخص اول ببیند، برداشته و صرف رنگ آن را می‌گوید. با دانستن نوعیت رنگ شخص اول به صورت فوری وزن شیء متذکره را تشخیص می‌دهد. بناءً رنگ شیء مشخص‌کننده (Determinant) وزن شیء است. به عبارت دیگر، وزن شیء مربوط به رنگ شیء می‌باشد. همین جمله طور ذیل واضح شده می‌تواند:

$$\text{Object Color} \rightarrow \text{Weight}$$

به همین ترتیب، اگر گفته شود که اشیای سرخ عبارت از توپ‌ها و اشیای آبی و زرد عبارت از شش ضلعی‌ها اند، جمله ذیل نیز درست می‌باشد:

Object Color → Shape

چون رنگ شیء مشخص‌کننده (Determinant) وزن و شکل هر دو می‌باشد، پس

Object Color → (Weight, Shape)

همین رابطه طور ذیل نیز نشان داده شده می‌تواند:

جدول ۵-۱: رابطه به‌وجودآمده از وابستگی تابعی

ObjectColor	Weight	Shape
Red	5	Ball
Blue	3	Cube
Yellow	7	Cube

در جدول بالا تمام شرایط ذکرشده، موجودیت یک جدول را نشان می‌دهد. ستون ObjectColor عبارت از (Primary-Key) است. پس چنین نوشته شده می‌تواند:

OBJECT (Object Color, Weight, Shape)

پس گفته می‌توانیم که کلید اصلی (Primary-Key) و کلید کاندید (Candidate-Key) هر کدام مشخص‌کننده (Determinant) جدول مربوطه می‌باشند و ستون‌های چون وزن و شکل وابسته (Dependent) به کلید اصلی هستند.

۵.۲ وابستگی با واسطه (Transitive Dependency)

وابستگی با واسطه (Transitive Dependency) عبارت از یک وابستگی تابعی است که دارای خاصیت انتقالی باشد. این نوع وابستگی تنها در جدول‌هایی که تعداد ستون‌های آن سه و یا بیش‌تر از آن باشد، می‌تواند وجود داشته باشد.

وابستگی با واسطه (Transitive Dependency) وقتی به میان می‌آید که یک یا چندین ستون در یک جدول توسط یکی از ستون‌های غیر کلیدی در همان جدول مشخص (Determine) شده باشند.

به مثال ذیل توجه شود:

STUDENT(Stu_ID, Stu_Name, Dorm, Dorm_Location)

در مثال بالا ستون Stu_ID عبارت از کلید اصلی (Primary-Key) است و مشخص کننده (Determinant) متباقی ستون‌ها نیز می‌باشد. ستون Dorm که یک ستون غیر کلیدی است و توسط ستون Stu_ID مشخص شده است، خود ستون Dorm_Location را مشخص می‌کند؛ پس چنین نوشته شده می‌تواند:

Stu_ID \rightarrow Dorm \rightarrow Dorm_Location

جمله بالا یک وابستگی با واسطه (Transitive Dependency) را در جدول STUDENT نشان می‌دهد.

مثال دیگری در نظر گرفته شود:

VEHICLE(VIN, Make, Model, Year, NID, Owner)

در مثال بالا، ستون VIN عبارت از (Primary-Key) بوده و متباقی ستون‌های جدول را نیز مشخص می‌نماید. ستون NID که یک ستون غیر کلیدی است و توسط VIN مشخص شده است، خود مشخص کننده ستون Owner می‌باشد؛ پس چنین نوشته شده می‌تواند:

VIN \rightarrow NID \rightarrow Owner

این جمله نیز یک وابستگی با واسطه (Transitive Dependency) را در جدول VEHICLE نشان می‌دهد.

در یک جدول احتمال دارد چندین وابستگی با واسطه (Transitive Dependency) وجود داشته باشد و اضافه از دو مشخص کننده (Determinant) نیز وجود داشته می‌تواند.

۵.۳ نارمل سازی (Normalization)

یکی از اصول علم دیتابیس از بین بردن افزونی است. افزونی به این معناست که اطلاعات خاص در چند محل مختلف دیتابیس ذخیره شود. این امر موجب می‌شود که این خطر به وجود آید که اطلاعات هر لحظه با هم در تضاد قرار گیرند و استخراج معلومات از آن‌ها غیر ممکن شود. به بیان دیگر، پروسه‌یی است که بر اساس آن اطلاعات در واحدهای منطقی به نام جدول به شکلی توزیع می‌شود که علاوه بر حفظ جدول، اطلاعات از ایجاد افزونی جلوگیری به عمل می‌آورد؛ به این منظور شکل‌های نارمل متعددی تعریف و مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای نارمل سازی یک جدول لازم است ابتداء در شکل اول نارمل شده و سپس در شکل‌های بعدی بررسی گردد. در هنگام نارمل سازی جدول‌ها، تعداد جدول‌ها در دیتابیس افزایش می‌یابد.

نارمل سازی مجموعه قوانینی است که رعایت آن‌ها حذف افزونی (یا در مواردی نادر به حد اقل رساندن آن) را تضمین می‌کند.

نارمل سازی (Normalization) یا به تعبیر دیگر معیاری سازی پروسه‌یی است در رابطه با دیتابیس، که با دو هدف عمده زیر انجام می‌شود:

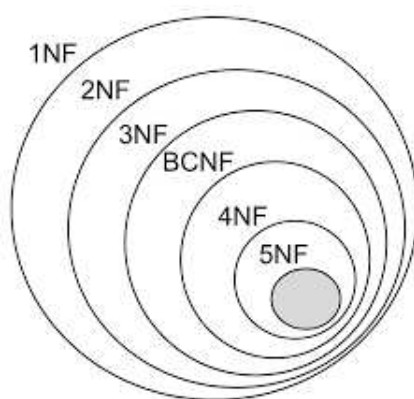
کاهش افزونی اطلاعات: به این معنا که اطلاعات فقط در یک مکان (جدول) ذخیره و در تمام دیتابیس با استفاده از ارتباط منطقی تعریف شده (Relationship) قابل دسترسی باشد.

حفظ یک پارچگی اطلاعات: به این معنا که اعمال تغییرات بر روی اطلاعات (مانند ایجاد، به‌هنگام‌سازی و حذف) در یک مکان انجام و به دنبال آن آثار تغییرات در تمام دیتابیس مشاهده گردد.

برای روشن‌شدن مفهوم یک‌پارچگی بد نیست به مثال ذیل توجه نمایید:

فرض کنید در یک دیتابیس دارای دو جدول کتاب و نویسنده باشیم، هر یک از جدول‌های فوق دارای ستون‌های (Column) مختص به خود می‌باشند؛ به عنوان نمونه، جدول "کتاب" دارای ستون‌های نام نویسنده و جدول "نویسنده" دارای ستون‌های متعددی مانند نام نویسنده، آدرس نویسنده و ... باشد. در صورتی که در جدول "کتاب" یک سطر (Row) ایجاد نماییم، بدون این که نام نویسنده آن را در جدول "نویسنده" ایجاد کرده باشیم، دچار یک ناهمگونی اطلاعات خواهیم شد.

با توجه به اهداف فوق می‌توان گفت که پروسه نارمل‌سازی از مشکلات و خرابی‌های به‌وجودآمده به دلیل بروز تغییرات در دیتابیس جلوگیری خواهد نمود. با انجام‌دادن پروسه نارمل‌سازی، یک دیتابیس کارآ و مطمئن را خواهیم داشت. در شکل ۵-۱ نشان‌دهنده اشکال مختلف نارمل‌سازی را با ترتیب آن نشان داده شده است.

شکل ۵-۱: نمایش اشکال مختلف نارمل‌سازی

۵.۳.۱ شکل‌های نارمل

پروسه نارمل‌سازی شکل‌های متفاوتی دارد که معمول‌ترین انواع آن به شرح ذیل است:

شکل اول نارمل‌سازی (1NF)

- شکل دوم نارمل (۲NF)
- شکل سوم نارمل (۳NF)
- شکل بویس کد نارمل (BCNF)
- شکل چهارم نارمل (۴NF)

۵.۳.۲ شکل اول نارمل (۱ Normal Form) NF

جدولی در شکل اول نارمل است که تمامی ستون (Column)های آن یکتا و یا به اصطلاح Atomic باشند یا جدولی در شکل اول نارمل است که شرایط زیر را داشته باشد:

۱. نوع اطلاعات در هر ستون یکسان باشد.
 ۲. محتویات هر ستون یک مقدار مشخص (Atomic) باشد.
 ۳. هر سطر از جدول منحصر به فرد باشد؛ به این منظور می توان از کلید اصلی یا (Primary-Key) استفاده نمود.
 ۴. هر ستون دارای نام مشخص می باشد.
 ۵. ستون های دیتا در مورد مشخصه های جدول را دارا می باشد.
 ۶. به ترتیب قرار گرفتن ستون ها در جدول اختیاری می باشد.
 ۷. به ترتیب قرار گرفتن سطرها در جدول اختیاری می باشد.
- مثلاً جدول Table_Product_Price را در نظر می گیریم.

شکل ۲-۵: شکل اول نارمل

Table_Product_Price			
product id	Product Price	Model	Colore
1	2000	2000	red
2	1500	2010	black
3	2500	2020	yallow
4	2900	2000	blue
5	2400	2020	black
6	1600	2000	white
7	1500	2000	blue
8	2300	2000	white
9	3000	2000	red

برای روشن شدن این موضوع، فرض کنید جدولی با نام "رسید فروش" داشته باشیم که دارای ستون های ذیل باشد:

شماره فروش (کلید اصلی)؛

تاریخ فروش؛

کد مشتری؛

نام مشتری؛

جنس ۱؛

تعداد جنس ۱؛

قیمت واحد جنس ۱؛

...

جنس n؛

تعداد جنس n؛

قیمت جنس n.

با مشاهده جدول فوق متوجه این موضوع خواهیم شد که ستون‌های جنس، تعداد جنس و قیمت جنس بیش از یک مرتبه در جدول وجود داشته، به اصطلاح یک گروه تکرار را تشکیل می‌دهند. برای اجرای مدل فزینی این جدول ناچار خواهیم بود در طراحی جدول لیست به طول ثابت (به عنوان نمونه با ده عضو) تعریف و در آن به ترتیب اجناس 1 تا 10 را تعریف نماییم.

مشکل

طراحی فوق ما را با دو مشکل عمده روبه‌رو خواهد ساخت:

اول این که کارایی دیتابیس پایین خواهد آمد. اگر در آینده تعداد اجناس رسید فروش بیش از ۱۰ جنس باشد، آن گاه مجبور خواهیم بود طراحی جدول مربوطه و متعاقب آن نرم‌افزارهایی را که از آن استفاده می‌کنند، تغییر دهیم.

دوم این که بسیاری از لست رسید فروش حتماً دارای ۱۰ جنس نیستند؛ بنابراین محتوای بسیاری از ستون‌ها در جدول فوق خالی (Null) خواهد ماند و حجم زیادی از حافظه ضایع می‌شود.

راه حل

برای حل این مشکل کافی است تمامی گروه‌های تکرار و یا لیست‌ها را از جدول خارج کرده، به جدول دیگری منتقل نماییم. در چنین مواردی، کلید اصلی جدول اول را به عنوان بخشی از کلید اصلی جدول جدید قرار داده و با پیوند یکی دیگر از اقلام جدول جدید که تضمین‌کننده یکتا بودن سطرهای آن جدول است، کلید اصلی جدول ایجاد می‌گردد. بدین ترتیب، یک ارتباط بین جدول اصلی و فرعی بر اساس کلید اصلی جدول اصلی برقرار خواهد شد.

دوباره به جدول "رسید فروش" مثال قبل، پس از تبدیل به شکل اول نارمل توجه نمایید:

ارتباط بین جدول اصلی و فرعی بر اساس کلید اصلی جدول اصلی

جدول ۵-۲: شکل اول نارمل

سطرهای رسید فروش	ارتباط بین دو جدول بر	رسید فروش
شماره فروش (کلید اصلی)	اساس کلید اصلی	شماره فروش (کلید اصلی)
جنس (کلید اصلی قسمت دوم)	شماره فروش از جدول	تاریخ فروش
تعداد	رسید فروش	کد مشتری
قیمت فی واحد		نام مشتری

به طور خلاصه می‌توان گفت که هدف از شکل اول نارمل سازی حذف گروه‌های تکرار و لیست‌ها از جدول است. روش فوق باید بر روی تمامی جدول‌های دیتابیس انجام گردد تا بتوان گفت دیتابیس در شکل اول نارمل است.

۵.۳.۳ شکل دوم نارمل (۲ Normal Form) NF

جدولی در شکل دوم نارمل است که در شکل اول نارمل باشد و هم‌چنان تمامی ستون‌های (Column) غیر کلیدی آن وابستگی تابعی به تمام کلید اصلی جدول داشته باشند نه به بخشی از آن. یا جدولی در شکل دوم نارمل است که شرایط زیر را داشته باشد:

۱. در شکل اول نارمل باشد.

۲. تمام ستون‌های غیر کلیدی وابستگی تابعی کامل به تمام ستون‌های کلیدی داشته باشد.

Students				
IDSt	LastName	IDProf	Prof	Grade
1	Mueller	3	Schmid	5
2	Meier	2	Borner	4
3	Tobler	1	Bernasconi	6

Startsituation

Result after normalisation

Students		Professors	
ID	LastName	IDProf	Professor
1	Mueller	1	Bernasconi
2	Meier	2	Borner
3	Tobler	3	Schmid

Grades

IDStIDProf	Grade
13	5
22	4
31	6

شکل ۵-۳: تبدیل شکل اول به شکل دوم نارمل

همان‌گونه که از تعریف فوق استنباط می‌گردد، شکل دوم نارمل‌سازی در خصوص جدول‌های بررسی و تطبیق می‌شود که دارای کلید اصلی مرکب هستند (بیش از یک جز). بنابراین، در شکل (5-2) جدول "رسید فروش" خود در شکل دوم نارمل است، ولی جدول "سطرهای رسید فروش" که دارای کلید اصلی مرکب است، نیاز به بررسی دارد.

مشکل

در صورتی که جدول در شکل دوم نارمل نباشد، آن‌گاه با تغییر اطلاعات قسمت‌های غیر وابسته به تمام کلید، این تغییرات در یک سطر اعمال می‌شود، ولی تاثیری بر روی سایر سطرها و یا جدول‌ها نخواهد داشت. در مثال فوق با تغییر محتوای "قیمت فی واحد" در جدول "سطرهای رسید فروش"، قیمت فی واحد جنس در یک رسید فروش اصلاح می‌گردد اما در سایر رسیدها اعمال نخواهد شد.

راه‌حل

برای حل این مشکل کافی است جدول جدیدی ایجاد نماییم و کلید اصلی آن را برابر با آن بخش از کلید اصلی جدولی که دارای ستون‌های وابسته به آن است، مورد بررسی قرار دهیم. سپس تمام ستون‌های وابسته تابعی به این کلید را از جدول مورد بررسی خارج کرده، به جدول جدید منتقل نماییم. در این حالت بین جدول جدید ایجادشده و جدول نارمل‌شده، بر اساس کلید اصلی جدول جدید ایجادشده یک ارتباط تعریف خواهد شد. دقت کنید که بر عکس شکل نارمل‌سازی، در این جا جدول مورد بررسی فرعی بوده و جدول جدید اصلی خواهد بود.

به مثال فوق برمی‌گردیم و شکل دوم نارمل‌سازی را بر روی آن تطبیق می‌نماییم. جدول "رسید فروش" دارای کلید مرکب نیست، پس در شکل دوم نارمل بوده و نیاز به بررسی ندارد، اما جدول "سطرهای رسید فروش" نیاز به بررسی دارد. در این جدول ستون "قیمت فی واحد" وابستگی تابعی به ستون جنس دارد که بخشی از کلید است نه کل کلید؛ پس لازم است تا این جدول را تبدیل به شکل دوم نارمل نماییم. بدین منظور جدول جدیدی به نام "جنس" ایجاد کرده، کلید اصلی آن را برابر "جنس" قرار داده و ستون قیمت واحد را از جدول قبلی خارج نموده، به این جدول منتقل می‌نماییم.

مثال فوق پس از تبدیل به شکل دوم نارمل به ترتیب ذیل خواهد بود:

جدول ۵-۳: شکل دوم نارمل

سطرهای رسید فروش		رسید فروش
شماره فروش (کلید اصلی قسمت اول)	ارتباط بین دو جدول بر اساس کلید اصلی "شماره فروش" از جدول رسید فروش	شماره فروش (کلید اصلی)
جنس (کلید اصلی قسمت دوم)		تاریخ فروش
تعداد		کد مشتری
ارتباط بین جدول سطرهای رسید فروش و جنس بر اساس کلید اصلی "جنس" از جدول جنس		نام مشتری
جنس		
جنس (کلید اصلی)		
قیمت فی واحد		

۵.۳.۴ شکل سوم نارمل (۳ Normal Form) NF

جدولی در شکل سوم نارمل است که در شکل دوم نارمل بوده و نیز تمام ستون‌های غیر کلید آن وابستگی تابعی به کلید اصلی داشته باشند، نه به یک ستون غیر کلید. یا جدولی در شکل سوم نارمل است که شرایط زیر را داشته باشد:

۱. در شکل اول و دوم نرمال باشد.
۲. فاقد وابستگی‌های با واسطه باشد.

2NFa			3NFa		3NFb	
Module	Dept	Lecturer	Lecturer	Dept	Module	Lecturer
M1	D1	L1	L1	D1	M1	L1
M2	D1	L1	L2	D1	M2	L1
M3	D1	L2	L3	D2	M3	L2
M4	D2	L3	L4	D2	M4	L3
M5	D2	L4			M5	L4

شکل ۵-۴: تبدیل شکل دوم به شکل سوم نارمل

مشکل

در صورتی که جدول در شکل سوم نارمل نباشد، آن‌گاه با تغییر ستون و یا ستون‌های غیر وابسته به کلید اصلی در یک سطر، تغییرات در سایر سطرها تطبیق نخواهد شد و دچار دوگانگی اطلاعات خواهیم شد (مثال یک مشتری با دو نام متفاوت).

راه حل

کافی است ستون‌های غیر کلیدی به هم وابسته را به جدول جدیدی منتقل و کلید اصلی جدول جدید را تعیین نماییم. آن‌گاه کلید اصلی جدول جدید را در جدول نارمل شده باید به عنوان یک کلید خارجی (Foreign-Key) در نظر گرفت. در جدول "رسید فروش" مثال فوق، ستون نام مشتری وابستگی تابعی به ستون کد مشتری دارد که خود یک ستون غیر کلید است؛ بنابراین، باید نارمل سازی شکل سوم در خصوص آن تطبیق شود. شکل ذیل نحوه انجام این کار را نشان می‌دهد:

جدول ۵-۴: شکل سوم نارمل

سطرهای رسید فروش		رسید فروش	
شماره فروش (کلید اصلی قسمت اول)	ارتباط بین دو جدول بر اساس کلید اصلی	شماره فروش (کلید اصلی)	
جنس (کلید اصلی قسمت دوم)		تاریخ فروش	
تعداد		کد مشتری (کلید خارجی)	

ارتباط بین جدول سطرهای رسید فروش و جنس بر اساس کلید اصلی "جنس" از جدول جنس	"شماره فروش" از جدول رسید فروش	ارتباط بین جدول رسید فروش و مشتری بر اساس کلید خارجی (کد مشتری)
جنس		مشتری
جنس (کلید اصلی)		کد مشتری
قیمت فی واحد		نام مشتری

۵.۳.۵ شکل بویسی کد نارمل (BCNF (Boyce–Code Normal Form)

شکل بویسی کد (Boyce-Code Normal Form) دارای مفهوم جامع‌تری نسبت به شکل دوم و سوم نارمل است. در شکل دوم و سوم نارمل بحث بر سر وابستگی تابعی ستون‌های غیر کلیدی به کلید اصلی است، اما در شکل بویسی کد، جدولی در شکل بویسی کد نارمل است که در شکل اول نارمل بوده و نیز تمام ستون‌های غیر کلیدی آن به طور کامل وابستگی تابعی به یک کلید باشند و نه چیز دیگر. نکته حائز اهمیت در این شکل این است که بحث بر سر وابستگی تابعی با یک کلید است نه فقط کلید اصلی. مفهوم فوق در خصوص جدول‌هایی که دارای چندین کلید (Alternate-Key) هستند، مطرح می‌شود.

۵.۳.۶ شکل چهارم نارمل ۴ (NF (4 Normal Form)

این شکل در خصوص جدول‌هایی است که ارتباط بین ستون‌های آن یک ارتباط چند مقدار و یا چند به چند باشد؛ به عنوان مثال، جدول صنف می‌تواند شامل چندین شاگرد و چندین استاد باشد. در چنین مواردی ارتباط بین استاد و شاگرد یک ارتباط چند به چند می‌باشد. در این حالت با ایجاد یک جدول رابط مابین جدول‌های مذکور، مشکل ارتباط چند به چند حل خواهد شد (بسیاری از سیستم‌های مدیریت دیتابیس رابطه‌یی از رابطه چند به چند پشتیبانی نمی‌نمایند؛ یعنی نمی‌توان بین دو جدول یک رابطه چند به چند ایجاد نمود). به طور عموم تمام ستون‌های جدول رابط ایجادشده بخشی از کلید اصلی است.

یکی از اصول علم دیتابیس از بین بردن افزونی است. افزونی به این معناست که اطلاعات خاص در چند محل مختلف دیتابیس ذخیره شود. این امر موجب می شود که این خطر به وجود آید که اطلاعات هر لحظه باهم در تضاد قرار گیرند و استخراج معلومات از آنها غیر ممکن شود. نارمل سازی مجموعه قوانینی است که رعایت آنها حذف افزونی (یا در مواردی نادر به حد اقل رساندن آن) را تضمین می کند.

نارمل سازی شکل های دیگری نیز دارد که به دلیل نادر بودن و خاص بودن آنها در این فصل به آنها اشاره نشده است. آنچه در خصوص نارمل سازی عمومیت دارد تا شکل سوم آن است؛ یعنی در هنگام طراحی دیتابیس ها باید پروسه نارمل سازی تا شکل سوم را انجام داد. پروسه نارمل سازی یک پروسه تکراری (Recursive) است؛ یعنی پس از هر مرحله نارمل سازی که منجر به ایجاد جدول های جدید می گردد، پروسه را باید از ابتداء تا انتها بر روی جدول های تازه ایجاد شده نیز اجراء نمود.

سوالات و فعالیت های فصل پنجم

۱. وابستگی تابعی را تشریح نمایید.
۲. وابستگی با واسطه چیست؟ معلومات ارائه نمایید.
۳. در مورد اشکال موجود در نارمل سازی معلومات ارائه نمایید. (جست و جو در اینترنت)
۴. در مورد شکل DKNF نارمل سازی توضیح دهید. (جست و جو در اینترنت)
۵. در مورد شکل پنجم نارمل سازی معلومات دریابید. (جست و جو در اینترنت)
۶. نارمل سازی چیست؟ توضیح دهید.
۷. شکل اول نارمل سازی را با یک مثال واضح سازید.
۸. شکل دوم نارمل سازی را با یک مثال واضح سازید.
۹. شکل سوم نارمل سازی را با یک مثال واضح سازید.
۱۰. نکات مهم در مورد شکل بویس کد و شکل چهارم نارمل سازی را بیان دارید.

فعالیت ها

۱. جدول مورد نظرتان را انتخاب نموده، وابستگی تابعی بین ستون های آن را تشخیص دهید. (انفرادی)
۲. جدول مورد نظرتان را انتخاب نموده، وابستگی های با واسطه را بین ستون های آن تشخیص دهید. (انفرادی)
۳. جدول مورد نظرتان را بعد از تشخیص وابستگی ها، تا شکل سوم نارمل سازی نمایید. (گروپی)

فصل ششم

ER Diagram

هدف کلی: آشنایی محصلان با ER Diagram.

اهداف آموزشی: در پایان این فصل، محصلان قادر خواهند بود تا:

۱. ER Diagram را شرح دهند.
۲. اشکال مختلف در ER Diagram را تشخیص دهند.
۳. برای دیتابیس مورد نظر ER Diagram ترسیم نمایند.

در این فصل به توضیح مدل ER پرداخته و موارد استفاده و طرز ایجاد و یا ترسیم ER Diagram را به تفصیل مورد بحث قرار می‌دهیم. بعد از تشریح ER دیاگرام یک پروژه مکمل برای یک دانشگاه ایجاد می‌نماییم. هم‌چنان مراحل و قواعد برای تبدیل ER دیاگرام را به یک دیتابیس به معرفی می‌گیریم.

۶.۱ مدل (Entity Relationship) ER

اطلاعاتی که قرار است در دیتابیس ذخیره شوند، ابتدا باید با یک دید سطح بالا از لحاظ معنایی و مفهومی مدل‌سازی شوند. مدل‌ها و روش‌های مختلفی برای مدل‌سازی معنایی اطلاعات وجود دارند که از معروف‌ترین آن‌ها می‌توان از مدل ER، مدل Niam، مدل زبان یکپارچه مدل‌سازی UML و غیره نام برد. مدل ER در اواسط دهه ۸۰ میلادی در دانشگاه MIT توسط فردی به نام چن پیشنهاد شد. این مدل به مرور زمان پیشرفت کرد و کم‌کم به EER (Enhanced Entity-Relationship) معروف شد، اما هنوز هم در خیلی جاها با همان نام ER از آن نام برده می‌شود. در این بخش به شرح کامل این مدل می‌پردازیم.

در مدل ER سه مفهوم اصلی وجود دارد که عبارت‌اند از: نهاد (Entity)، صفت (Attribute) و ارتباط (Relationship). ER هم یک دیاگرام است برای مدل‌سازی معنایی اطلاعات بر پایه مدل ER و در واقع سه مفهوم اساسی مدل ER، یعنی نوع جدول، صفت و ارتباط را به صورت شکلی نشان می‌دهد. قبل از هر چیز، بهتر است با این سه مفهوم آشنا شویم:

۶.۱.۱ جدول در ER Diagram

مفهوم کلی شیء، پدیده و به طور کلی هر آن چیزی است که می‌خواهیم در موردش اطلاعاتی در دیتابیس داشته باشیم و با استفاده از آن، اطلاعات و شناخت خود را در موردش افزایش دهیم؛ به عنوان مثال، برای یک سیستم آموزشی که قرار است در یک دانشگاه استفاده شود، جدول‌های دانشجو، استاد، دانشکده و درس را می‌توان نام برد.

همان‌طوری که می‌بینیم جدول یک مفهوم کلی و یا یک نوع اطلاعات واحد است، اما هر جدول می‌تواند نمونه‌های داشته باشد. نمونه‌های یک جدول، مثال‌های آن جدول هستند و در واقع نمونه‌هایی هستند که وجود خارجی دارند؛ به عنوان مثال، درس دیتابیس‌ها با یک سلسله ویژگی‌های خاص خودش یک نمونه از جدول درس است.

اولین گام در مدل‌سازی معنایی دیتابیس، شناسایی جدول‌های موضوع است، اما سوالی که ممکن است پیش بیاید این است که مثلاً در مثال فوق، چرا خود دانشگاه را به عنوان یکی از جدول‌ها در نظر نگرفتیم؟ یا به طور کلی بر چه اساسی اقدام به شناسایی جدول‌ها می‌کنیم؟

یک قانون ساده برای تشخیص این که یک مفهوم خاص را آیا جدول به حساب آوریم یا خیر، این است که آن مفهوم بتواند شامل چند نمونه متمایز در رابطه با موضوع ما باشد. به بیان ساده، چیزی جدول تلقی می‌شود

که بخواهیم مجموعه‌یی از آن را در سیستم نگهداریم. در مثال فوق، دانشگاه را جدول به حساب نمی‌آوریم؛ چون سیستم قرار است اطلاعات محصلان یک دانشگاه را مدیریت کند. در این جا دانشگاه خود حوزه اصلی موضوع است که شامل جدول‌های نام‌برده می‌باشد، اما اگر صورت موضوع را این‌طور عوض کنیم که می‌خواهیم اطلاعات آموزشی محصلان سراسر کشور را از طریق این سیستم ذخیره و بازیابی کنیم، آن‌گاه دانشگاه هم یک جدول خواهد بود.

نکته دیگر در مورد جدول‌ها این است که یک جدول به طور معمول بیش از یک ویژگی دارد که باید ذخیره شود، اما همان‌طوری که خواهیم دید، این قانون همیشه صادق نیست.

در ER دیاگرام هر جدول به شکل یک مستطیل ساده نمایش داده می‌شود.

شکل ۶-۱: نمایش جدول در ER دیاگرام

۶.۱.۲ جدول مستقل و وابسته (Depended and Independed Table)

جدول مستقل (قوی)، عبارت از جدولی است که مستقل از هر جدول دیگر و به خودی خود در یک محیط مشخص مطرح باشد. جدول وابسته (ضعیف)، عبارت از جدولی است که وجودش وابسته به یک نوع جدول دیگر است. در واقع هر نمونه موجود از یک جدول ضعیف به یکی از نمونه‌های یک جدول قوی وابسته است. به این نوع ارتباط بین یک جدول ضعیف با یک جدول قوی، وابستگی وجودی گفته می‌شود.

به عنوان مثال، فرض کنید کارمند و معاش دو جدول در یک سیستم کارمندان باشند؛ پس اطلاعات تعدادی کارمند و نیز مقدار معاش (به عنوان نمونه‌های دو جدول) در سیستم ذخیره شده اند. اگر یک کارمند را از سیستم حذف کنیم، وجود معاش‌های مربوط به او دیگر مفهومی ندارد و باید حذف شوند. پس در این مثال، کارمند یک جدول مستقل و معاش یک جدول وابسته است. اگر اطلاعات افراد خانواده کارمندان (اقارب کارمند) نیز به عنوان یک جدول دیگر در این سیستم ذخیره شده باشد، آن نیز یک جدول وابسته به جدول کارمند می‌باشد.

برای دانستن تفاوت جدول‌های وابسته از جدول‌های مستقل، در ER دیاگرام، جدول‌های وابسته با دو خط نشان داده می‌شوند.

شکل ۶-۲: نمایش جدول مستقل و وابسته

۶.۲ صفت (Attribute)

صفت (Attribute) عبارت از خاصیت یا ویژگی یک نوع جدول است. هر نوع جدول مجموعه‌ای از صفات دارد. هر صفت یک نام، یک نوع و یک معنای مشخص دارد. در ER دیاگرام هر یک از صفات یک جدول با شکل بیضوی نشان داده شده و به جدول متصل می‌شوند.

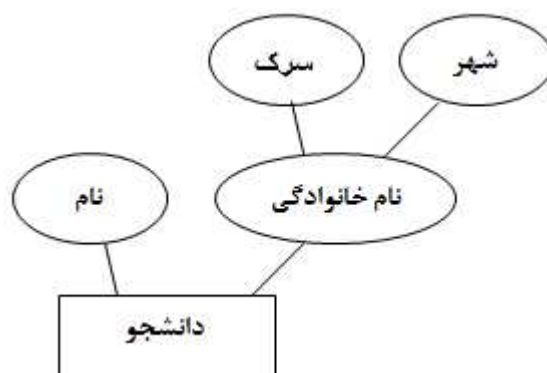

شکل ۶-۳: نمایش صفت در ER

۶.۳ انواع صفت (Types of Attributes)

۶.۳.۱ صفت ساده و مرکب (Simple and Composite Attributes)

صفت ساده صفتی است که مقدار آن از لحاظ معنایی غیر قابل تجزیه می‌باشد. صفت مرکب صفتی است که از چند صفت ساده تشکیل شده است و به هر جزء آن بتوان به طور مستقیم دسترسی داشت؛ برای مثال، صفت آدرس که خود شامل صفات جزئی‌تر شهر، سرک و ... است، می‌تواند یک صفت مرکب باشد؛ در صورتی که ساختار آن به گونه‌ای باشد که بتوان به این اجزاء به طور مجزاً و مستقیماً دسترسی داشت، اما اگر ویژگی آدرس برای یک جدول به صورت یک رشته معمولی در نظر گرفته شود، دیگر یک صفت مرکب محسوب نمی‌شود؛ چون دسترسی مستقیم به هر جزء آن نداریم.

شکل ۶-۴: نمایش صفت ساده و مرکب

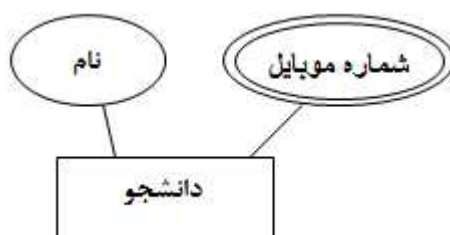
در دیتابیس رابطه‌ای، امکان تعریف صفات مرکب وجود ندارد و همه صفات باید ساده باشند. پس اگر بخواهیم به اجزای یک صفت مانند آدرس دسترسی داشته باشیم، چه باید بکنیم؟ راه حل کلی برای این

موضوع این است که در صورتی که چنین ضرورتی وجود دارد، به جای تعریف یک صفت خاص به نام آدرس برای جدول، اجزای آن را به طور جداگانه (چند صفت ساده به جای یک صفت) در نظر بگیریم.

۶.۳.۲ صفت یکمقداری و چندمقداری (Single value and Multi value)

صفت یکمقداری، صفتی است که برای یک نمونه از یک نوع جدول حد اکثر یک مقدار از حوزه مقادیر را می‌گیرد. صفتی که برای بعضی از نمونه‌های جدول ممکن است بیش از یک مقدار داشته باشد، یک صفت چندمقداری است؛ به عنوان مثال، صفت نمبر اساس، نام خانوادگی و غیره برای جدول دانشجو صفات یک مقداری محسوب می‌شوند؛ چون هر دانشجو تنها یک نام خانوادگی و یک نمبر اساس دارد، اما صفتی مانند شماره موبایل برای جدول دانشجو یک صفت چندمقداری است؛ زیرا بعضی از محصلان بیش از یک شماره موبایل دارند.

نمایش صفات خاص چندمقداری در ER دیاگرام به صورت زیر است:

شکل ۵-۶: صفت یکمقداری و چندمقداری

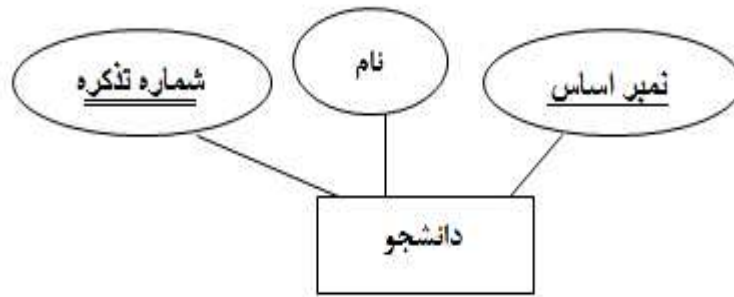
۶.۳.۳ صفت کلید و غیر کلید (Identifire and Non Identifire Attributes)

صفت کلید یا شناسه (هویت) جدول صفتی است که مقدار یکتا دارد. به عبارت دیگر، مقدار این صفت بین نمونه‌های مختلف تکرار نمی‌شود؛ به عنوان مثال، نمبر اساس برای جدول دانشجو یک صفت کلید است.

در مودل‌سازی معنایی، برای هر جدول باید یک شناسه مشخص کرد، اما یک جدول ممکن است بیش از یک شناسه داشته باشد؛ مثلاً شماره تذکره نیز یک شناسه دیگر برای جدول دانشجو است. در چنین حالاتی، یکی از شناسه‌ها را باید به عنوان شناسه اول (اصلی) مشخص کرد و صفت دیگر نیز می‌تواند به عنوان شناسه دوم (فرعی) معرفی شود.

صفتی که قرار است به عنوان شناسه اصلی یک جدول استفاده شود، بهتر است تا حد امکان طول مقادیرش کوتاه باشد.

در ER دیاگرام شناسه اول یک جدول با کشیدن یک خط و شناسه دوم با کشیدن دو خط در زیر عنوان آن مشخص می‌شود.

شکل ۶-۶: نمایش صفت کلید و غیر کلید

گاهی اوقات، یک جدول صفت تکرارناپذیری ندارد تا به عنوان کلید آن در نظر گرفته شود. یک راه برای حل این مشکل استفاده از کلیدهای ترکیبی است، یعنی باید ترکیبی از صفات را بیابیم که آن ترکیب بین نمونه‌های آن جدول تکرار نشود؛ مثلاً فرض کنیم جدول دانشجو در اصل صفاتی به نام نمبر اساس و شماره تذکره ندارد. در این حالت با این فرض که ترکیب سه صفت نام، نام خانوادگی و شماره کارت هویت بین محصلان امکان تکرار ندارد، می‌توان ترکیب این سه صفت را به عنوان کلید جدول دانشجو معرفی کرد. به چنین کلیدهای کلید ترکیبی گفته می‌شود. روش نمایش کلیدهای ترکیبی در ER دیاگرام به صورت زیر است:

شکل ۶-۷: نمایش کلیدهای ترکیبی

۶.۳.۴ صفت هیچ مقدارپذیر یا هیچ مقدار ناپذیر (Null and Not Null Attributes)

هیچ مقدار یعنی مقدار ناشناخته، مقدار غیر قابل تطبیق یا مقدار تعریف نشده که به طور معمول با واژه Null نشان داده می‌شود. اگر مقدار یک صفت در یک یا بیش از یک نمونه از یک جدول، بتواند برابر با هیچ مقدار باشد، آن صفت هیچ مقدارپذیر است.

هیچ مقدارپذیر بودن یا نبودن هر صفت توسط طراح دیتابیس و با توجه به اهمیت آن صفت تعیین می‌شود؛ به طور مثال، نام خانوادگی دانشجو به دلیل این که مهم است باید برای هر دانشجو مقدارش مشخص باشد و بهتر است هیچ مقدارپذیر نباشد، اما صفتی مثل شماره موبایل به دلیل اهمیت کم تر و نیز به این علت که ممکن است دانشجو شماره موبایل نداشته باشد، ممکن است هیچ مقدارپذیر تعریف شده باشد.

۶.۳.۵ صفت ذخیره‌شده و مشتق

صفت ذخیره‌شده صفتی از یک جدول است که مقادیرش برای نمونه‌های آن جدول در دیتابیس ذخیره شود. صفت مشتق صفتی است که مقادیرش در دیتابیس ذخیره نشده باشد، بلکه از روی اطلاعات ذخیره‌شده قابل محاسبه باشد؛ به عنوان مثال، اگر تاریخ تولد هر دانشجو (به عنوان یکی از صفات) در سیستم ذخیره شود، دیگر نیازی به ذخیره صفت سن دانشجو نیست و این ویژگی با توجه به تاریخ تولد قابل محاسبه است. پس در این جا تاریخ تولد یک صفت ذخیره‌شده و سن یک صفت مشتق است.

برای نمایش صفات مشتق در ER دیاگرام، می‌توان بیضوی مربوط به آن صفت و یا خط اتصال آن صفت به جدول را به صورت نقطه چینین رسم کرد:

شکل ۶-۸: نمایش صفت ذخیره‌شده و مشتق

۶.۴ ارتباط (Relation)

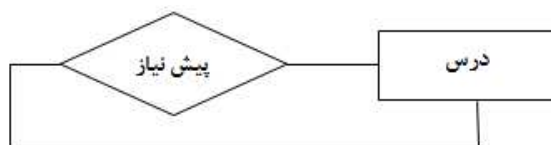
ارتباط عبارت از تعامل و وابستگی بین دو یا بیش از دو نوع جدول است. ارتباط بین دو جدول در حقیقت ارتباط بین نمونه‌های آن دو جدول است. هر ارتباطی دارای یک عنوان و یک مفهوم مشخص است؛ به عنوان مثال، بین دو جدول دانشجو و درس ارتباط "انتخاب" وجود دارد، یعنی نمونه‌های جدول دانشجو، نمونه‌های از جدول درس را انتخاب می‌کنند.

در ER دیاگرام ارتباط با شکل لوزی نشان داده می‌شود.

شکل ۶-۹: نمایش ارتباط درجه دو در ER

اگر نمونه‌هایی از یک جدول بتوانند با نمونه‌هایی از همان جدول ارتباط داشته باشند، باید یک ارتباط از جدول به خودش رسم شود؛ مثلاً، بین نمونه‌های جدول درس، ارتباط پیش‌نیازی برقرار است.

شکل ۶-۱۰: نمایش ارتباط بازگشتی در ER

۶.۴.۱ ماهیت ارتباط (Relationship Nature)

ماهیت ارتباط یا به عبارت دیگر نوع تناظر بین نمونه‌های دو جدول حاضر در ارتباط را نشان می‌دهد. ماهیت ارتباط می‌تواند یک به یک، یک به چند و چند به چند باشد.

ارتباط (یک به یک): هر نمونه از جدول اول می‌تواند فقط با یک نمونه از جدول دوم ارتباط داشته باشد و هر نمونه از جدول دوم نیز فقط می‌تواند با یک نمونه از جدول اول ارتباط داشته باشد. در واقع همان مفهوم تناظر یک به یک در نظریه مجموعه‌هاست.

به عنوان مثال، اگر درجه ارتباط بین جدول‌های دانشجو و درس (یک به یک) باشد (مطابق شکل زیر)، مفهوم ارتباط چنین است:

شکل ۶-۱۱: نمایش ارتباط یک به یک

هر دانشجو می‌تواند فقط یک درس را بگیرد و هر درس هم می‌تواند فقط توسط یک دانشجو گرفته شود.

ارتباط (یک به چند): هر نمونه از جدول اول می‌تواند با چند نمونه از جدول دوم ارتباط داشته باشد، اما هر نمونه از جدول دوم فقط می‌تواند با یک نمونه از جدول اول ارتباط داشته باشد.

اگر درجه ارتباط بین جدول‌های دانشجو و درس (یک به چند) باشد (مطابق شکل زیر)، مفهوم ارتباط چنین است:

شکل ۶-۱۲: نمایش ارتباط یک به چند

هر دانشجو می‌تواند چند درس بگیرد اما هر درس می‌تواند تنها توسط یک دانشجو گرفته شود.

ارتباط (چند به چند): هر نمونه از جدول اول می‌تواند با چند نمونه از جدول دوم ارتباط داشته باشد و هر نمونه از جدول دوم نیز می‌تواند با چند نمونه از جدول اول ارتباط داشته باشد.

حال اگر درجهٔ ارتباط بین جدول‌های دانشجو و درس (چند به چند) باشد (مطابق شکل زیر)، مفهوم ارتباط چنین است:

شکل ۶-۱۳: نمایش ارتباط چند به چند

هر دانشجو می‌تواند چند درس را بگیرد و هر درس هم می‌تواند توسط چند دانشجو گرفته شود.

۶.۴.۲ حد ارتباط (Cardinality)

برای هر یک از جدول‌های شرکت‌کننده در یک ارتباط می‌توان یک حد مشخص کرد. این حد نشان‌دهندهٔ حد اقل و حد اکثر تعداد نمونه‌های آن جدول است که می‌توانند در ارتباط شرکت کنند.

به عنوان مثال، حدود نشان‌داده‌شده در شکل زیر برای دو جدول دانشجو و درس بیان‌گر مفاهیم زیر هستند:

هر دانشجو حد اقل ۱ و حد اکثر ۵ درس را می‌تواند انتخاب کند. هر درس می‌تواند توسط هیچ دانشجو انتخاب نشود و یا حد اکثر توسط ۲۰ دانشجو انتخاب شود.

شکل ۶-۱۴: نمایش حد ارتباط در ER

۶.۴.۳ شرکت اجباری و اختیاری در ارتباط

جدول‌هایی که در یک ارتباط شرکت دارند، نوع ارتباط شان می‌تواند اجباری یا اختیاری باشد. اگر مقدار حد اقل اشتراک یک جدول در یک ارتباط باشد، به این معنا است که نمونه‌یی از این جدول می‌تواند وجود داشته باشد که اصلاً در ارتباط شرکت نکند. در این حالت شرکت جدول را اختیاری می‌گوییم و در غیر این صورت، شرکت جدول در ارتباط اجباری است.

اگر شرکت جدول (دانشجو) در ارتباط (انتخاب درس) اجباری و شرکت (درس) در این رابطه اختیاری باشد، این دو موضوع به شکل زیر در ER دیاگرام نشان داده می‌شوند.

شکل ۶-۱۵: نمایش شرکت اجباری و اختیاری

روش دیگر نمایش ارتباط اجباری با استفاده از دو خط است:

شکل ۶-۱۶: نمایش شرکت اجباری و اختیاری

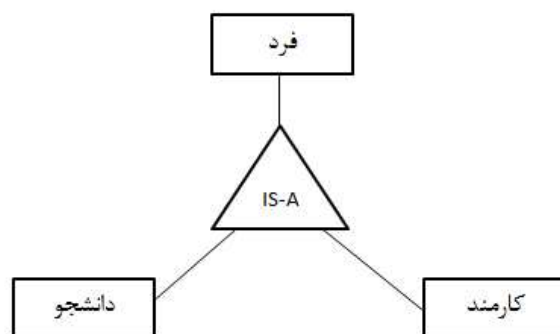
نکته مهم: در یک ارتباط (یک به چند) اگر نوع مشارکت جدول سمت چند اجباری باشد، این جدول یک جدول وابسته است که وابستگی آن به جدول سمت یک است.

۶.۴.۴ ارتباط IS-A (هست یک)

نوعی ارتباط بین دو جدول است و زمانی برقرار است که جدول دوم حالت خاص‌تری از جدول اول باشد. به عبارت دیگر، جدول دوم بر علاوه یک یا چند صفت اضافه‌تر مخصوص خودش، همه صفات‌های جدول اول را دارد. این ارتباط در واقع همان ارتباط وراثت بین دو جدول است.

به عنوان مثال، اگر دو جدول دانشجو و کارمند داشته باشیم، هر دوی این جدول‌ها در بعضی صفات عمومی از قبیل نام، نام خانوادگی و محل سکونت مشترک هستند. صفات مذکور صفاتی هستند که هر فرد انسانی دارد. پس می‌توان جدول دیگری به نام فرد در نظر گرفت که شامل این صفات عمومی است و در واقع گسترش‌دهنده دو جدول دیگر است. در این حالت هر یک از دو جدول دیگر با این جدول ارتباط IS-A دارند (دانشجو هست یک فرد؛ کارمند هست یک فرد).

در ER دیاگرام، ارتباط IS-A به صورت زیر نشان داده می‌شود:

شکل ۶-۱۷: نمایش ارتباط IS-A

این ارتباط بیش‌تر در دیتابیس‌های شیء‌گرا مناسب و مفید است؛ چرا که با رعایت سلسله‌مراتب مفهومی بین جدول‌ها از تعریف صفات تکراری در آن‌ها خودداری می‌کنیم، اما در دیتابیس رابطه‌یی نیز امکان پیاده‌سازی این ارتباط وجود دارد. این کار به دو روش قابل انجام است:

روش اول: برای هر جدول سطح بالا و پایین یک جدول جداگانه در نظر گرفته شده که در جدول سطح پایین کلید اصلی جدول بالاتر به عنوان کلید خارجی قرار می‌گیرد.

مشکل این روش این است که برای بازیابی اطلاعات یک دانشجو نیازمند مراجعه به دو جدول فرد و دانشجو هستیم.

روش دوم: همه صفات‌های جدول سطح بالاتر که جدول سطح پایین‌تر نیز آن‌ها را داراست، در جدول سطح پایین‌تر قرار می‌گیرد. در این حالت، دیگر نیازی به وجود جدول سطح بالاتر نخواهد بود، مگر این‌که ارتباط موجود یک توسعه کامل نباشد؛ یعنی جدول دوم فقط تعدادی از صفات جدول اول را داشته باشد. کاملاً روشن است که مشکل این روش، افزونی اطلاعات است.

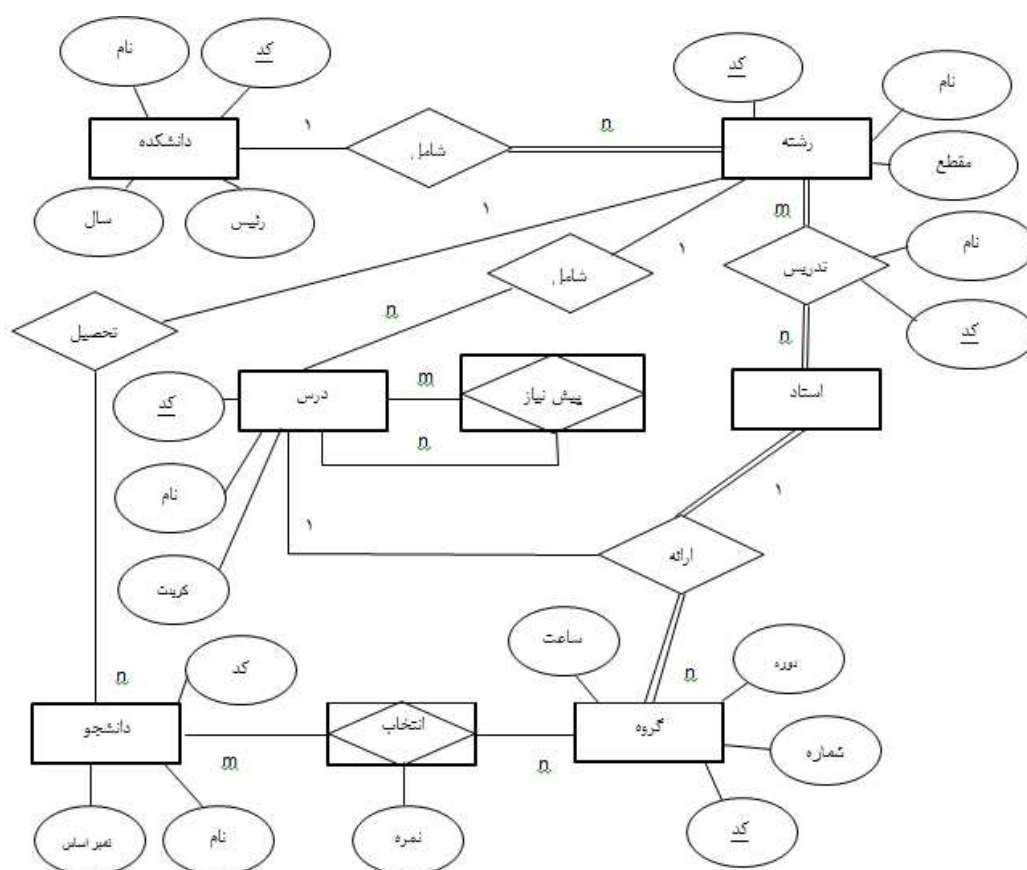
۶.۵ پروژه رسم ER دیاگرام سیستم دانشگاه

برای یک سیستم دانشگاه با مشخصات زیر یک ER دیاگرام طراحی کنید و سپس آن را به دیتابیس رابطه‌یی تبدیل کنید.

دانشگاه شامل تعدادی دانشکده است که هر دانشکده یک کد، نام، رئیس و یک سال تاسیس دارد. در هر دانشکده یک تعداد رشته‌ها اند که هر رشته شامل یک کد، یک نام و یک مقطع است. در هر رشته تعدادی دانشجو تحصیل می‌کنند که هر دانشجو دارای نمبر اساس، نام و نام خانوادگی می‌باشد. هر رشته تعدادی استاد دارد که البته بعضی از اساتید بین چند رشته مشترک هستند. هر استاد دارای کد و نام است.

در سرفصل هر رشته تعدادی درس تعریف شده که هر درس دارای کد، نام درس و تعداد کردیت است. هر درس می‌تواند چندین پیش‌نیاز داشته باشد و یا پیش‌نیاز چندین درس دیگر باشد.

در هر "دوره" از هر "درس" چندین "گروه درسی" ارائه می‌شود که هر "گروه" یک کد، یک شماره و یک ساعت تشکیل دارد. از دروس ارائه‌شده هر دانشجو چندین مورد را انتخاب می‌کند و در نهایت برای هر کدام نمره‌ای کسب می‌کند.

شکل ۶-۱۸: پروژه ER دیاگرام

جدول ۶-۱: رشته‌ها

جدول رشته			
کد رشته	نام	مقطع	کد پوهنخی

جدول ۶-۲: دانشکده‌ها

جدول دانشکده			
کد پوهنځی	نام	رئیس	سال تاسیس

جدول ۶-۳: درس‌ها

جدول درس			
کد درس	نام	کرییت	کد رشته

جدول ۶-۴: استادان

جدول استاد	
کد استاد	نام

جدول ۶-۵: ارتباط استاد با رشته

جدول رابط استاد و رشته	
کد رشته	کد استاد

جدول ۶-۶: انتخاب‌ها

جدول انتخاب		
نمبر اساس	کد گروه	نمبره

جدول ۶-۷: محصلان

جدول محصل			
نمبر اساس	نام	نام خانوادگی	کد رشته

جدول ۶-۸: گروه‌ها

جدول گروه					
کد گروه	شماره	دوره	ساعت	کد درس	کد استاد

جدول ۶-۹: پیش نیازها

جدول پیش نیاز	
کد درس پیش	کد درس پس

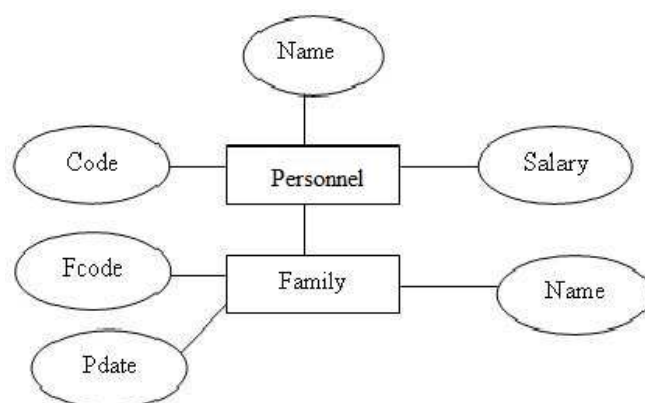
۶.۶ تبدیل ER دیاگرام به دیتابیس

در این قسمت چند قاعده ساده برای تبدیل ER دیاگرام به دیتابیس را ارائه می‌دهیم. با استفاده از این قواعد می‌توان یک دیتابیس نارمل ایجاد کرد. برای تبدیل ER دیاگرام به دیتابیس قواعد زیر را استفاده می‌کنیم:

قاعده اول: هر نهاد (Entity) قوی به یک جدول تبدیل می‌شود که دارای ستون‌هایی برای هر کدام از صفات بوده و هر بخش از صفات مرکب به صورت یک ستون جداگانه پیاده‌سازی می‌گردد.

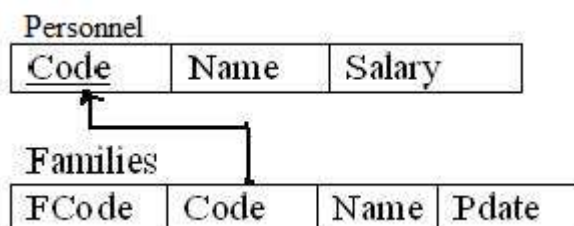
قاعده دوم: هر نهاد ضعیف (Weak Entity) تبدیل به یک جدول شده و این جدول دارای یک کلید خارجی متناظر با کلید اصلی در جدول مربوط به جدول قوی است.

مثال:

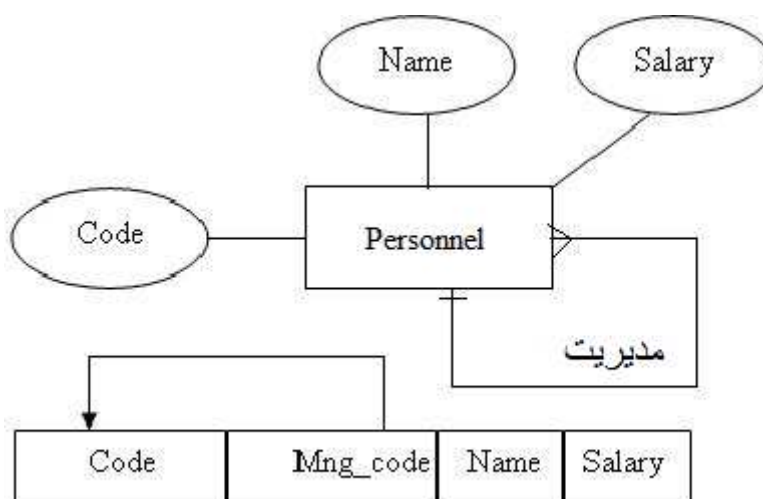
شکل ۶-۱۹: تطبیق قاعده دوم

Family یک نهاد ضعیف است چون وجودش وابسته به نهاد Personnel می‌باشد؛ یعنی اگر کارمند وجود نداشته باشد، اعضای خانواده او هم نمی‌توانند وجود داشته باشند. پیاده‌سازی آن به صورت زیر خواهد بود:

شکل ۶-۲۰: پیاده‌سازی قاعده دوم

قاعده سوم: برای یک رابطه درجه یک (رابطه‌یی که بین یک جدول و خودش است)، یک ستون اضافی به عنوان کلید خارجی در آن ایجاد کرده که در ارتباط با کلید اصلی جدول می‌باشد.

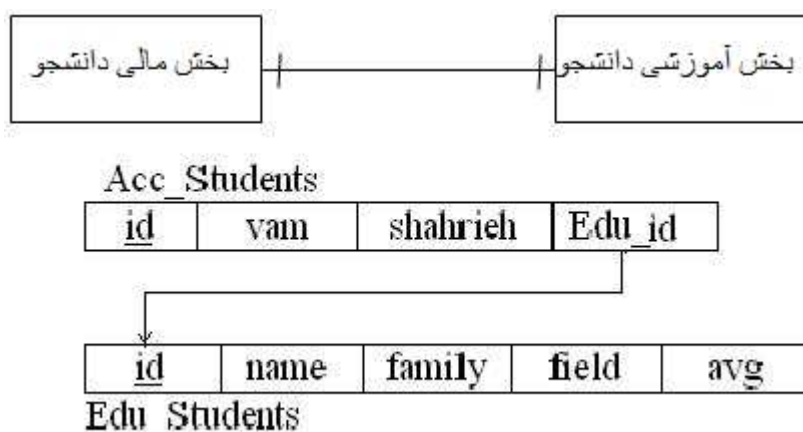
شکل ۶-۲۱: تطبیق قاعده سوم

مثال

جدول ۶-۱۰: کارمندان

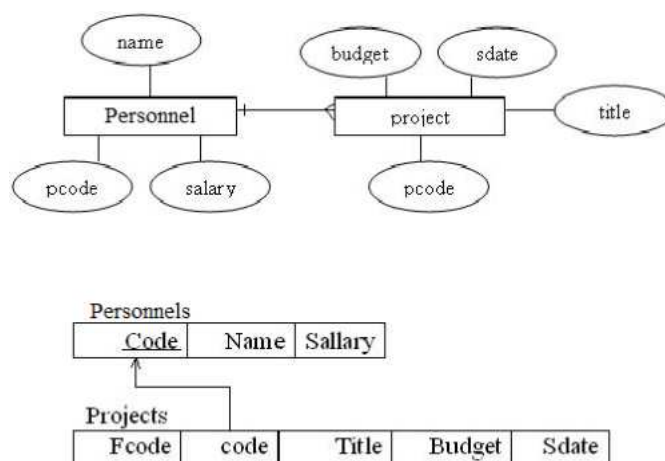
Code	Mng_Code	Name	Salary
1	0	Ali	200
2	1	Reza	150
3	1	Sara	120
4	3	Hadi	110
5	3	Zahra	150

قاعده چهارم: برای یک رابطه درجه دو و با کاردینالیتی (یک به یک)، برای هر نهاد یک جدول ایجاد کرده و کلید اصلی آن دو جدول با هم متناظر خواهد بود.

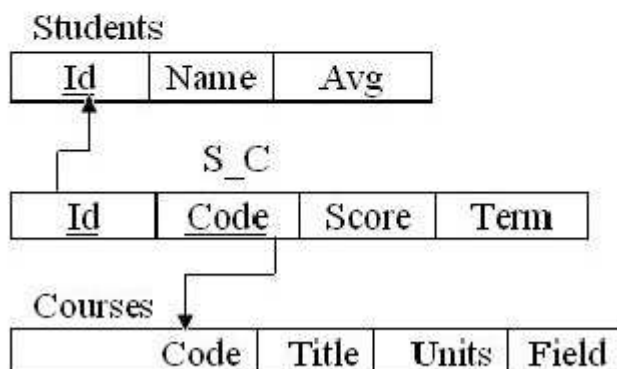
شکل ۶-۲۲: تطبیق و پیاده‌سازی قاعده چهارم

قاعده پنجم: برای یک رابطه درجه دو با کاردینالیتی (یک به چند)، نهاد طرف یک تبدیل به یک جدول می‌شود و نهاد طرف چند تبدیل به یک جدول با کلید خارجی متناظر با کلید اصلی جدول دیگر می‌گردد؛ به عنوان مثال، برای نهادهای کارمند و پروژه، به شرط این که بر روی هر پروژه فقط یک کارمند کار کند و هر کارمند بتواند چند پروژه را انجام دهد، خواهیم داشت:

شکل ۶-۲۳: تطبیق و پیاده‌سازی قاعده پنجم

قاعده ششم: در رابطه درجه دو با کاردینالیتی (چند به چند)، هر کدام از نهادها به صورت یک جدول پیاده‌سازی شده و خود رابطه نیز به صورت یک جدول جداگانه ایجاد می‌شود که دو کلید خارجی متناظر با کلیدهای اصلی در دو جدول نهاد دارد. ضمن این که ترکیب کلیدهای خارجی در جدول رابطه می‌تواند کلید اصلی آن باشد.

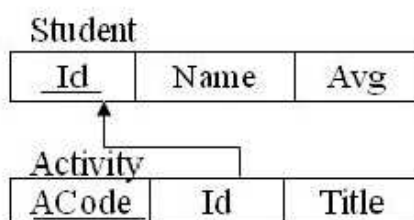
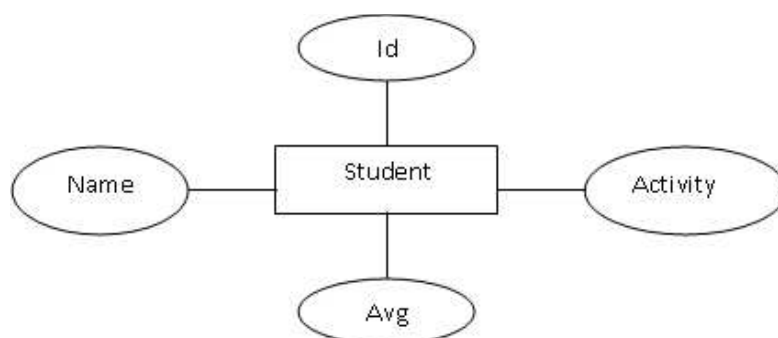
مثال: رابطهٔ محصل با درس، هر محصل می‌تواند چند درس را انتخاب کرده و هر درس می‌تواند توسط چند محصل انتخاب شود.

Diagram illustrating a foreign key relationship between the **Courses** table and the **Fieds** table:

- Courses Table:** Attributes are Code, Title, Units, and Fid.
- Fieds Table:** Attributes are Fid and Title.
- An arrow points from the **Fid** attribute in the **Courses** table to the **Fid** attribute in the **Fieds** table, indicating that **Fid** in **Courses** is a foreign key referencing the primary key **Fid** in **Fieds**.

یک جدول برای نگهداری مقادیر قابل انتخاب ایجاد می‌کنیم؛ مثلاً جدول رشته‌ها و در جدولی که دارای آن صفت است، صفت به صورت کلید خارجی متناظر با کلید اصلی این جدول پیاده‌سازی می‌شود.

قاعده هشتم: برای صفات چندمقداری مثل صفت فعالیت علمی دانشجو یا مدارک استاد یک جدول جداگانه برای نگهداری فعالیت‌ها و مقادیر آن صفت ایجاد می‌کنیم که دارای یک کلید خارجی مرتبط با کلید اصلی در جدول است.

شکل ۶-۲۶: تطبیق و پیاده‌سازی قاعده هشتم

مثال: جدول محصلان و فعالیت‌های آن‌ها

جدول ۶-۱۱: دانشجویان

Id	Name	Avg
100	Ali	17
101	Sara	14

جدول ۶-۱۲: فعالیت‌ها

ACode	Id	Title
1	100	رتبه اول مسابقات ورزشی
2	101	رتبه اول مسابقات علمی
3	100	برگزاری سیمینار آموزشی

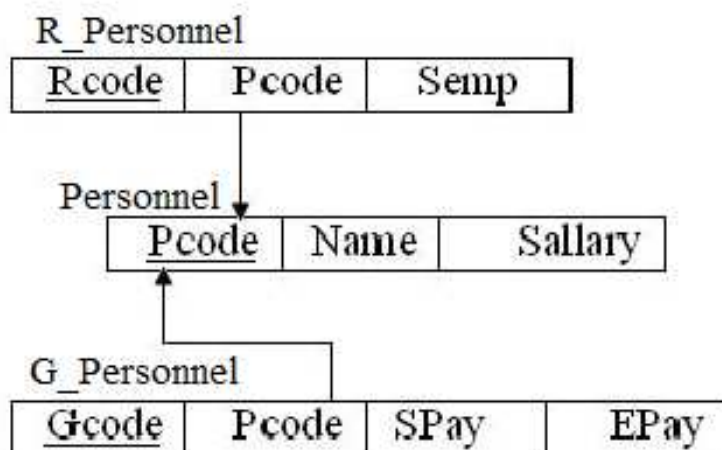
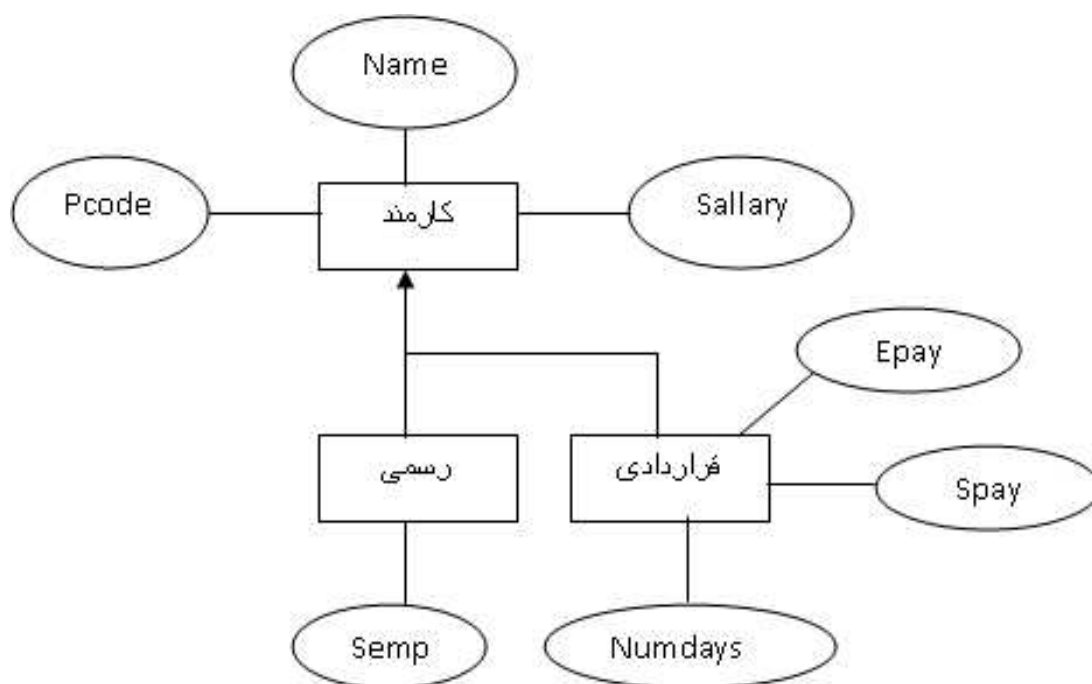
قاعدهٔ نهم: یک رابطهٔ تخصیص به صورت دو جدول است که جدول اصلی دارای اطلاعات نهاد اصلی و جدول مشتق دارای اطلاعات نهادهای خاص (مشتق) می‌باشد. در جدول مشتق یک ستون به عنوان کلید خارجی مرتبط با کلید اصلی در جدول اصلی خواهد بود و برای هر سطر در جدول مشتق باید یک سطر در جدول اصلی وجود داشته باشد.

Spay: شروع قرارداد

Epay: پایان قرارداد

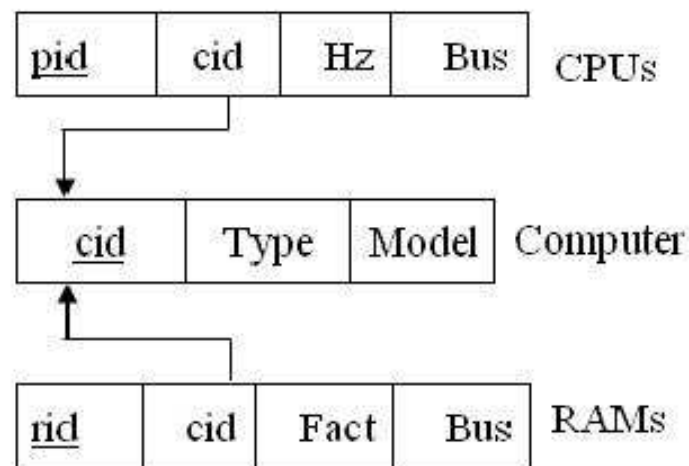
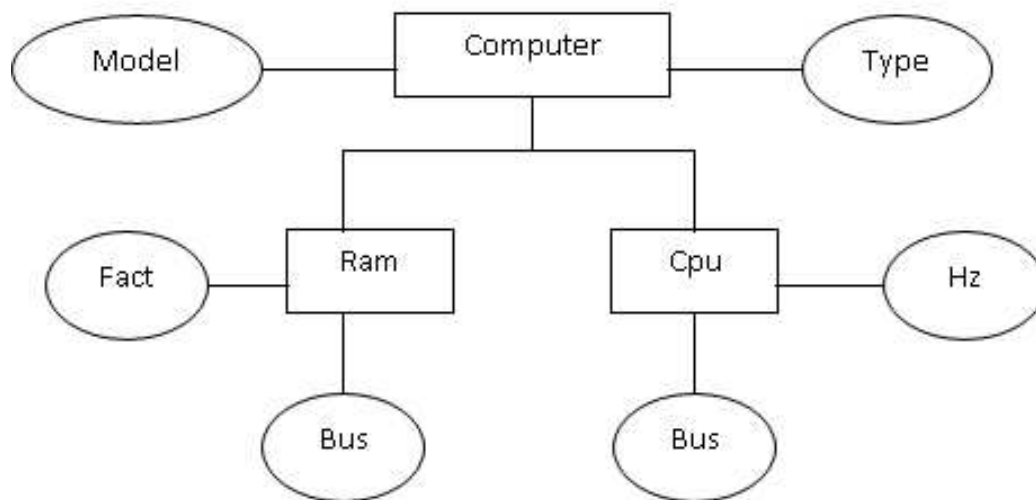
Semp: شروع استخدام

Numday: تعداد روزهای کارکرد

شکل ۶-۲۷: تطبیق و پیاده‌سازی قاعدهٔ نهم

قاعدهٔ دهم: رابطهٔ تجميع مثل رابطه بين كمپيوتر و قطعات آن است. يك جدول ايجاد مي كنيم كه داراي ستون هايي براي صفات نهاد اصلي است و يك جدول براي هر کدام از نهادهاي جزئي مي سازيم كه داراي ستون هايي براي نگهداري مشخصات آنها، بر علاوه يك ستون به عنوان كليد خارجي مرتبط با كليد اصلي در جدول اصلي هستند.

شكل ۶-۲۸: تطبيق و پياده سازي قاعدهٔ دهم

اطلاعاتی که قرار است در دیتابیس ذخیره شوند، ابتدا باید با یک دید سطح بالا از لحاظ معنایی و مفهومی مدل سازی گردند. در مدل ER سه مفهوم اصلی وجود دارد که عبارتند از: نهاد (Entity)، صفت (Attribute) و ارتباط (Relationship). ER هم یک دیاگرام است برای مدل سازی معنایی اطلاعات بر پایه مدل ER و در واقع سه مفهوم اساسی مدل ER، یعنی نوع جدول، صفت و ارتباط را به صورت تصویری نشان می دهد. قبل از هر چیز، بهتر است با این سه مفهوم آشنا شویم.

جدول مفهوم کلی شیء، پدیده و به طور کلی هر آن چیزی است که می خواهیم در موردش اطلاعاتی در دیتابیس داشته باشیم و با استفاده از آن، اطلاعات و شناخت خود را در موردش افزایش دهیم. صفت (Attribute) عبارت از خاصیت یا ویژگی یک نوع جدول است. هر نوع جدول مجموعه ای از صفات دارد. هر صفت یک نام، یک نوع و یک معنای مشخص دارد. ارتباط عبارت از تعامل و وابستگی بین دو یا بیش از دو نوع جدول است. ارتباط بین دو جدول در حقیقت ارتباط بین نمونه های آن دو جدول می باشد. هر ارتباطی دارای یک عنوان و یک مفهوم مشخص است.

بعد از ایجاد ER دیاگرام با استفاده از اصول و قواعد ذکر شده از حالت دیاگرام به حالت دیتابیس رابطه ای تبدیل گردد. ترتیب در تطبیق این قواعد باید مد نظر گرفته شود.

۱. هر نهاد (Entity) قوی به یک جدول تبدیل می شود که دارای ستون هایی برای هر کدام از صفات بوده و هر بخش از صفات مرکب به صورت یک ستون جداگانه پیاده سازی می گردد.
۲. هر نهاد ضعیف تبدیل به یک جدول شده و این جدول دارای یک کلید خارجی متناظر با کلید اصلی در جدول مربوط به موجودیت قوی است.
۳. برای یک رابطه درجه یک (رابطه ای که بین یک جدول و خودش است)، یک ستون اضافی به عنوان کلید خارجی در آن ایجاد کرده که در ارتباط با کلید اصلی جدول می باشد.
۴. برای یک رابطه درجه دو و با کاردینالیتی (یک به یک)، برای هر نهاد یک جدول ایجاد کرده و کلید اصلی آن دو جدول باهم متناظر خواهد بود.

۵. برای یک رابطه درجه دو با کاردینالیتی (یک به چند)، نهاد طرف یک تبدیل به یک جدول می‌شود و نهاد طرف چند تبدیل به یک جدول با کلید خارجی متناظر با کلید اصلی جدول دیگر می‌گردد.
۶. در رابطه درجه دو با کاردینالیتی (چند به چند)، هر کدام از نهادها به صورت یک جدول پیاده‌سازی شده و خود رابطه نیز به صورت یک جدول جداگانه ایجاد می‌شود که دو کلید خارجی متناظر با کلیدهای اصلی در دو جدول نهاد دارد.
۷. برای صفاتی که می‌توانند مقدار آن‌ها از بین چند مقدار معین انتخاب شوند.
۸. برای صفات چندمقداری مثل صفت فعالیت علمی دانشجو یا مدارک استاد یک جدول جداگانه برای نگهداری فعالیت‌ها و مقادیر آن صفت ایجاد می‌کنیم که دارای یک کلید خارجی مرتبط با کلید اصلی در جدول است.
۹. یک رابطه تخصیص به صورت دو جدول، که جدول اصلی دارای اطلاعات نهاد اصلی و جدول مشتق دارای اطلاعات نهادهای خاص (مشتق) می‌باشد. در جدول مشتق یک ستون به عنوان کلید خارجی مرتبط با کلید اصلی در جدول اصلی خواهد بود و برای هر سطر در جدول مشتق باید یک سطر در جدول اصلی وجود داشته باشد.
۱۰. رابطه تجميع (Aggregation) مثل رابطه بین کمپیوتر و قطعات آن است. یک جدول ایجاد می‌کنیم که دارای ستون‌هایی برای صفات نهاد اصلی است و یک جدول برای هر کدام از نهادهای جزئی می‌سازیم که دارای ستون‌هایی برای نگهداری مشخصات آن‌ها برعلاوه یک ستون به عنوان کلید خارجی مرتبط با کلید اصلی در جدول اصلی هستند.

سوالات و فعالیت های فصل ششم

۱. مدل ER را با اجزای آن تشریح کنید.
۲. انواع صفت را بیان داشته و در شکل نشان دهید.
۳. انواع ارتباط را در شکل نشان دهید.
۴. ارتباط اجباری و اختیاری را تشریح نموده، در شکل واضح سازید.
۵. هدف استفاده از ارتباط IS-A را تشریح و در شکل واضح سازید.
۶. قواعد تبدیل ER به دیتابیس رابطه‌یی را بیان دارید.
۷. چند مثال برای جدول وابسته پیدا نموده، دلیل وابسته بودن آن را بیان دارید. (جست‌وجو در اینترنت)

فعالیت‌ها

۱. تشخیص رابطه‌ها در یک دیتابیس مورد نظر؛ (انفرادی)
۲. تشخیص صفات به یک جدول مورد نظر؛ (انفرادی)
۳. دریافت نمونه‌یی از مشارکت اجباری و اختیاری در یک جدول؛ (انفرادی)
۴. ایجاد ER دیاگرام به یک دیتابیس مورد نظر؛ (گروپی)
۵. تبدیل ER به دیتابیس رابطه‌یی. (گروپی)

منابع و مأخذ

1. Ramakrishna ,Ragu .1997 .Database Management Systems.
2. Peter Rob ,Carlos Coronel .1997 .DATABASE SYSTEMS :Design ,Implementation, and Management.
3. C J .Date .2004 .An Introduction to Database Systems.
4. D. M. Kroenke. 2005. DATABASE CONCEPTS